

๕ บาท

เสอตรงกับโรงเหล้า : กลัวจะมาเสียก่อนยึด

หนึ่งปีบอวักมพูชาปะชาธิปไตย
สุภัทรร สวัสดิ์รักษ์ : จาก...ถึวรักรเสียบเคอรัมสืบ

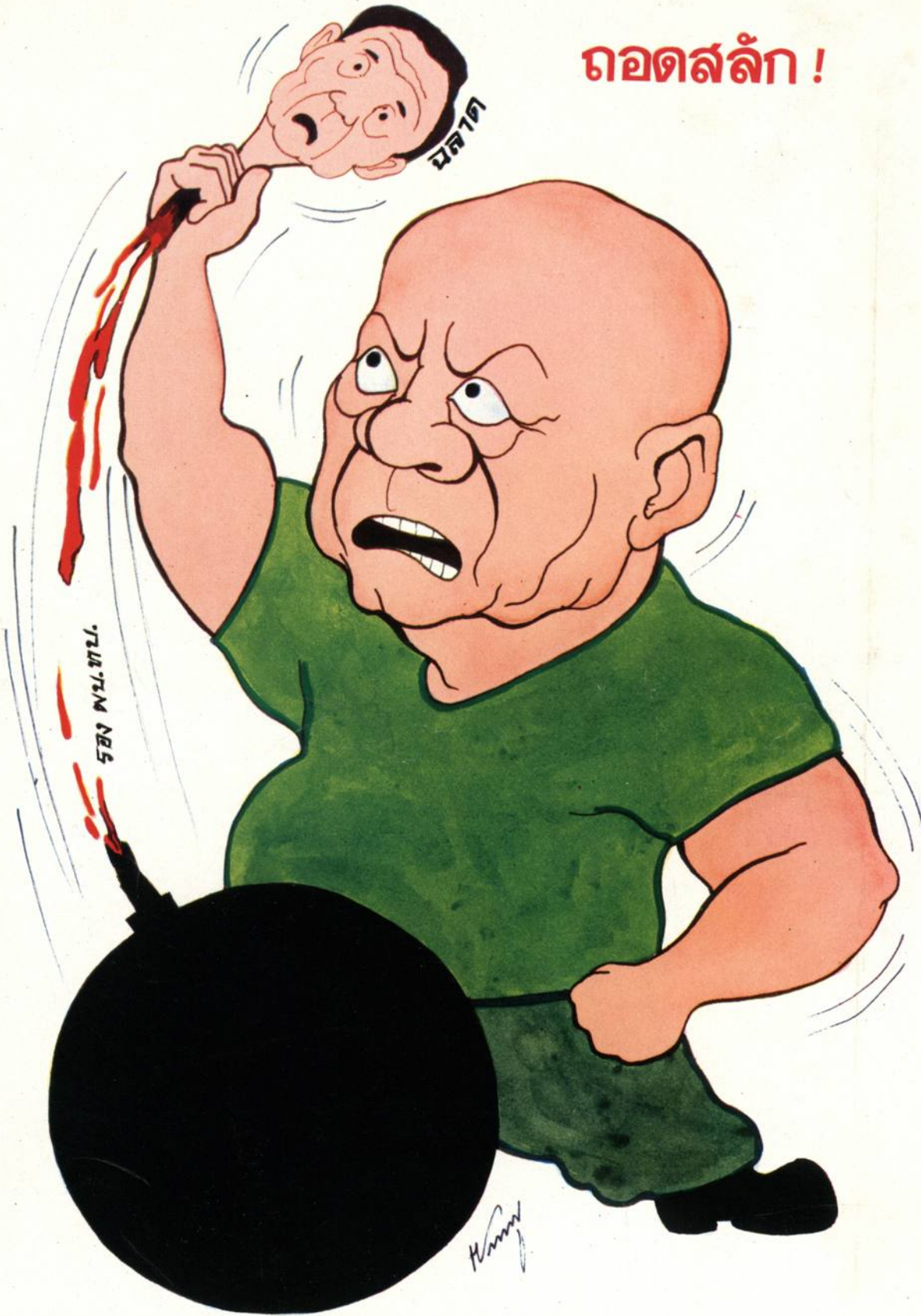
สัมภาษณ์ : ธรรมบุญ เกียนม้วน

ถาดสลัก!

มรดา

589 ๗๓๗๗๗

Handwritten signature

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์คริสต์ ชั้น 3 อาคาร เอ็ม เอ เอฟ 42 ถนนสุขุมวิท ก.ท.5

.....เฮลิคอปเตอร์ที่นายทหาร เขมรนำเข้าไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางฝ่ายไทยจะส่งคืนให้กับรัฐบาลเขมร...
..เช่นเดียวกับ เฮลิคอปเตอร์ของเวียดนามที่เข้าไทยก่อนหน้านี้ ทางเวียดนามคิดคดผ่านสำนักข่าวลงแห่ง
สหประชาชาติเกี่ยวกับผู้ลี้ภัย...แต่ทางไทยบอกว่าคิดคดมาไทยครั้งดีกว่า...เลยยังไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไร
กันแน่.....

.....สวนกุฎยเขา อัมคุลย์รามาน ให้สัมภาษณ์ว่าไม่มีข้อตกลงเป็นสายลักษณะอีกระหว่างไทยกับมาเลเซีย
เรื่องให้ทหารมาเลเซียเข้ามาปฏิบัติการรบในไทย...ไม่จริง ความจริงมี เป็นการตกลงกันรายละเอียด
ในการปฏิบัติงานของฝ่ายทหารทั้งสองฝ่าย.....

.....ทั้งหนังสือพิมพ์ และ ฟาร์อีสต์เทอร์น อีโคโนมิค รีวิว เสียแรงเสียเวลาบอกว่า รามสูรเท่าที่ทำ
รายงานมาจนปัจจุบัน...ยังไม่มีท่าทีว่าจะออกไป แต่แหล่งข่าวทางการอเมริกันบอกว่าวันสุดท้ายที่เครื่อง
และน็อคตัวสุดท้ายจะออกจากไทย คือ วันที่ 9 กรกฎาคม...และรามสูรใหม่ก็มีการปฏิบัติงานกันแล้วในปากี
สถาน...เท็จจริงอย่างไรไม่มีใครรู้ เพราะไม่มีใครเคยเข้าไป.....

.....จากปากหมาเอง...รูปทหาร เขมรคุมขังชาว เขมรผู้นำส่งสารทำการปลุกข่าวท่ามกลางแสงแดดที่ร้อน
เปรี้ยง ที่ลงในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้น...เจ้าหน้าที่กรมประมวลข่าวกลางสหรัฐฯ วิเคราะห์รูปไปแล้ว...
ปรากฏว่า เป็นรูปปลอม.....

.....เมื่อวันก่อนเจ้าหน้าที่สำนักข่าวจีนมาพบกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย ว่าทำไมยังมี สำนักข่าวไต้หวันตั้ง
กระหนังอยู่ในกรุงเทพฯ...ฝ่ายไทยนั้นไม่ทำตามเจตนารมณ์แห่งข้อตกลงระหว่างรัฐบาลทั้งสอง...ฝ่ายไทย
เองก็ไม่รู้ว่า สำนักข่าวไต้หวันนั้นอยู่ค่อใดอย่างไร หรือใครให้อยู่ค่อ.....

.....กระทรวงเกษตรมีเครื่องบินทำฝน 47 ลำ แต่ใช้ไม่หมด สั่งซื้อใหม่ 10 ลำเมื่อรัฐบาลที่แล้ว เจ้า
หน้าท้องกิจการระหว่างประเทศบอกจตุรัสว่า...เมื่อก่อนนี้ค่าคอมมิชชั่น 2 เปอร์เซ็นต์ จ่ายสบายมาก เดี๋ยวนี้
เรียกค่าคอมมิชชั่น 10 เปอร์เซ็นต์ เหนือแตกตามกัน...โครงการลุ่มแม่น้ำพินูโลก 87 ล้านบาท...ท่านจะ
เอา 10 ล้าน.....

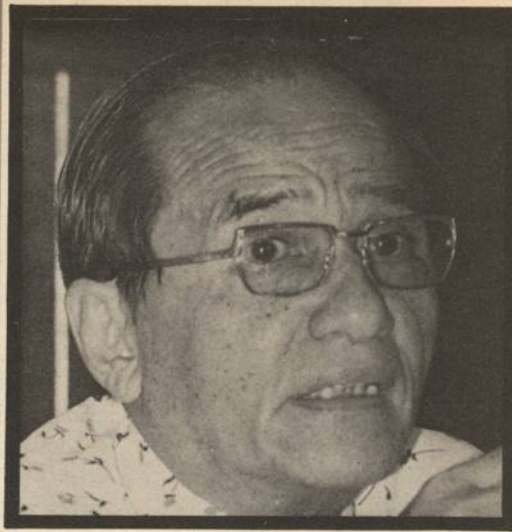
ทวน / เฮลิคอปเตอร์ / อัมคุลย์รามาน / รามสูร / ทหารเขมร / สำนักข่าวจีน / กระทรวงเกษตร /

บรรณาธิการบริหาร
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 พันศักดิ์ วิญญรัตน์
 กองบรรณาธิการ
 คีติ คีติรัตน์
 รัศมี เผ่าเหลืองทอง
 จันทกั กภวรรุฒิ
 ยุวดี ธนาพิทยา
 ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
 มนตรี จิงสิริอารักษ์
 วิสา คัญทัพ
 คำณูณ สัทธิตมาน
 ฉัตรชัย เหมบัณฑิตย์
 ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ
 ยงยง พานิชผล

เรื่องยศ จันทกรวี
 ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Goran Gester
 Jean Louis Arnaud, Saigon
 Jean Thoraval, Hanoi
 John Everingham, Vientiane
 Marcel Barang, Singapore
 Mike Morrow, S.E. Asia
 Paul Wilson, Kuala Lumpur
 T.D. Allman, New York
 W. Burchett, Paris
 Steffam Hildebrand, Stockholm.
 ฝ่ายศิลป์

ตระกูล ธีระพันธ์
 ประจวบ พยัคฆพันธ์
 ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย
 ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกววัฒน์
 ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ธีระบุญชาศักดิ์
 บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพันธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ
 ๔๒ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
 กรุงเทพฯ ๑๕
 โทร. ๒๓๔๑๓๘๐-๕ ต่อ ๔๒
 ๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๗๒๘
 ๒๓๓๖๘๕๖ ต่อ ๒๗
 ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย
 ๑๘๒/๑ ซอยวรวงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
 โทร. ๒๘๑๐๐๘๕
 พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์
 พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๒๕๑๗๖-๕
 จตุรัส ๒

กรรมการ หน้าที่ 30

เสวนากับเรื่องเล่า 10

หน้า 22

สกา 28

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

บทที่ ๒ ฉบับที่ ๔๕ วันอังคารที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

จดหมาย

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จดหมาย ส่งผลงาน/อ่านจตุรัสถูกหาเป็นชาย/จบแล้วไม่มีงานทำ
- ๖ จตุรัส อำนาจจัดสรร : ทำเพื่อใคร
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๙ เพื่อนว่า วัยรุ่นเปิดเพลงรอ/เดินขบวนขับครุใหญ่
- ๑๐ บ้านเรา เสวตรกับโรงเหล้า/การเมืองในกรมตำรวจ/ศึกอการร้ายที่ฉวาง : คอมมิวนิสต์หรือนักแข่งรถ/ทีวี "ปลดระเบิดเวลา" ที่ใครที่มัน
- ๒๐ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๑ มองไทย ไทยจะเรียกสหรัฐฯ ให้หวนกลับ
- ๒๒ บ้านเขา หนังสือของกัมพูชาประชาธิปไตย/ฉวนอพยพในอเมริกา/เขวชนลาว : น้ำใจปฏิวัติที่ถูกเสริมขยาย
- ๓๐ สัมภาษณ์ ชรรมนูญ เทียนเงิน
- ๓๕ สารคดี กลับสู่แผ่นดินแม่
- ๓๘ จารกรรม สายลับก็เหมื่อนสิ่งของประเภทใช้แล้วหมดสิ้นไป
- ๔๐ ลมชายทุ่ง ฝ่ายแล้ง
- ๔๒ จิตวิทยา การวัดกำลังเขาวินิจฉัยด้วย อ.อ.จ.
- ๔๔ ศิลป วัฒนธรรม ๒๐๐ ปีของระบำบอลชอย
- ๔๖ เพลง ลงเพลงชุด คนกับควาย กับคาราวาน
- ๔๗ กีฬา เปลือกกีโมโนมาล่อมวยไทย
- ๔๘ หนังสือ สุภัทรร สวัสดิกริช จาก "ขอเพลงเป็นเหตุ" ถึง "รักเลียบเครมลิน"
- ๕๒ คุญเพื่อเรื่องหนัง ขุนศึก เสี่ยงร้องของนักรบโบราณ/ซีเกอร์สัน โฮล์มส์ : น้องชายที่เก่งกว่าพ
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส ถึงอายุชาติเพื่อนรัก

ส่งผลงาน

ก่อนหน้านั้นผมส่งเรื่องสั้นมาเรื่องหนึ่ง ด้วยความไม่แน่ใจว่าจตุรัสจะมึนเนื้อสำหรับเรื่องสั้นประเภทที่ผมส่งมาหรือไม่ จึงเขียนมาเรียนปรึกษาพร้อมกันก็ส่งเรื่องสั้นมาอีกเรื่องหนึ่ง คิดว่าผมคงจะทำงานเขียนประเภทนี้ออกมาเรื่อยๆ หากจตุรัสมีเนื้อสำหรับงานอย่างนี้หรือไม่มีอย่างไรกรุณาแจ้งให้ผมทราบด้วยก็จะเป็นพระคุณ

สมคิด สิงสง
ชัยภูมิ

อ่าน "จตุรัส" ถูกหาเป็น "ชาย"

เนื่องจากผมยังได้รับจตุรัส ซึ่งอายุสมาชิก (น. ๑๐๑๘) ๔๐ ของผมได้หมดไปแล้ว ผมมีความตั้งใจจะเป็นสมาชิกออก แต่เนื่องจากการรับหนังสือของผมช้ามาก บางสัปดาห์ต้องรับของสัปดาห์ที่แล้วซึ่งไม่ทันต่อเหตุการณ์ของเรื่องฉบับนั้น ผมจึงคิดจะหาซื้อเอาตามร้านหนังสือ ผมจึงเขียนมาถึงคุณโปรดคงดั่งถึงผม เพราะผมไม่อยากจะเอาเปรียบจตุรัสมากเกินไป ถ้ามีโอกาสใดๆ ผมอาจจะสมัครเป็นสมาชิกออกครั้ง

ขณะนี้ผมเป็นครูสอนหนังสืออยู่

ผมชอบจตุรัสมากเท่าไรคงไม่ต้อง
บอกจะติดตามซื้ออ่านทุกฉบับ ใครๆ
ที่เห็นผมถือจตุรัสก็หาว่าผมเป็นชาย
ต้องอธิบายกันเสียขยาดยาวกว่าจะเข้า
ใจ ขอให้คุณเข้าใจตามนด้วยนะครับ
หวังว่าจตุรัสคงจะยืนหยัดต่อสู้ต่อไป
ขอบคุณมากครับ

นิกร กองเจริญ
รองเมือง

จบแล้วไม่ม้งานทำ

อ่านข่าวใน นสพ. เรื่องที่เลขา
ธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
กิจและสังคม เบ็ดเสร็จอัตราผู้จบการ
ศึกษาแล้วว่างงานว่าเป็นจำนวน
มากมาย ทับถมยงชนทุกปี โดย
เฉพาะบทผ่านมามว่างงานกว่าครึ่ง
ของผู้จบการศึกษา ดิฉันอ่านข่าว
แล้วรู้สึกเศร้าใจอย่างยิ่ง ตัวเองก็เป็น
ผู้หนึ่งที่ว่างงานมารวมแล้ว หลัง
จากจบการศึกษาที่ตระเวนหางานไป
เรื่อย ทั้งงานหลวง งานเอกชน ได้
รับความรู้ซึ่งมาอย่างหนึ่งว่าถ้าไม่มี
เส้นสายแล้ว ยาก! แต่ละแห่งรับคน
เขาน้อยมาก อยากฝากบอกผู้รับผิดชอบ
ขอการศึกษาของชาติด้วยว่า ท่าน
ได้ทำอะไรบ้าง เพื่อช่วยแก้ปัญหา
นักเรียน มศ. ๕ แข่งกันสอบเข้ามหา
วิทยาลัยละเป็นหมื่นๆ บัณฑิตใหม่
ก็แย่งสอบเพื่อเรียนต่อปริญญาโท
เหตุผลหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ก็เพราะ
พวกเขาไม่ม้งานทำกัน ดั่งหน้าตงตา
เรียนอย่างไม่รู้อนาคต สิ่งที่เรียนก็
ไม่สัมพันธ์กับความเป็นจริง

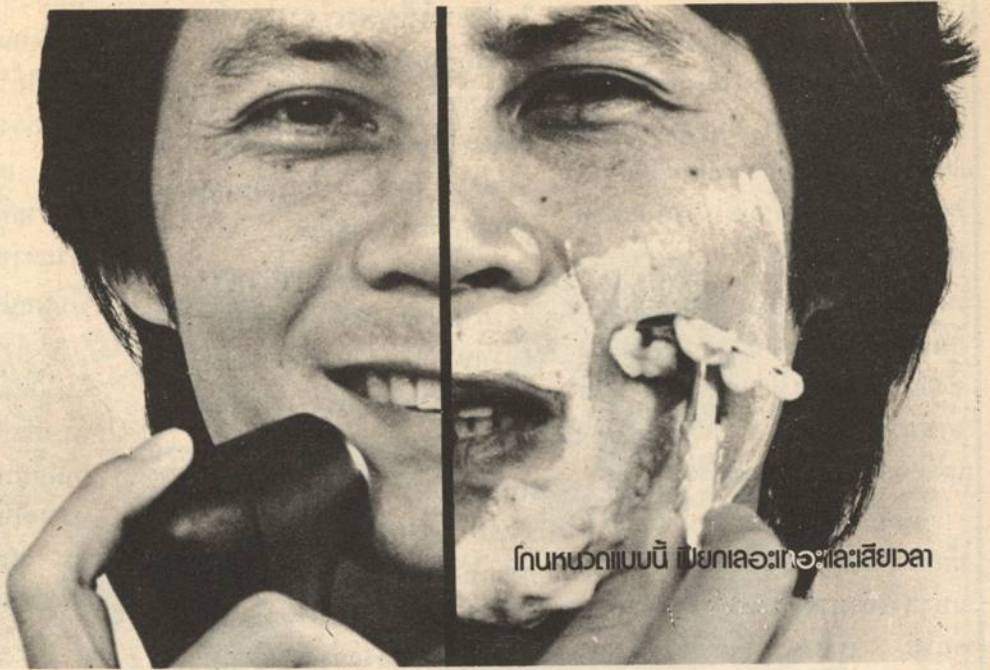
ระบบการศึกษาของเราล้มเหลว
จริงๆ อยากให้พวกคุณช่วยกระเทาะ
เรื่องนี้ ออกมาแบบบทความพิเศษให้
ได้อ่านกันที่

วชิรา
สัมพันธ์วงศ์ กรุงเทพฯ

หนังสือรายสามเดือน ที่เป็นเพื่อนคนหนุ่มสาว

สุชาติ สวัสดิ์ศรี บรรณาธิการ

โกนหนวดแบบนี้ ปีกเลอะระแงะและเสียเวลา

โกนหนวดแบบนี้ ทั่วระแงะและแสนสกวก

...หึหึแหละครับ สำหรับผม

ใบมีดโกนบาดหน้าเจ็บและแสบ ขณะโกนหนวดเป็นประจำที่ค้มยอมทนจนกลายเป็นเรื่องธรรมดา ค้มยอมทนเพราะคิดว่าไม่มีอะไรโกนหนวดได้ดีกว่าใบมีดโกนที่ค้มใช้อยู่ ค้มยอมทนแม้ค้มจะต้องใช้น้ำใช้สบู่เลอะเทอะ และเสียเวลา แถมบางครั้งรีบร้อนเพื่อไปทำงาน ค้มก็ผลัดจันต้องร้อง "อ้อ... เจ็บ" คิดความยุ่งยากมาโกนหนวดแบบ 1 ชั้น กันดีกว่า "โกนแห้ง" สะอาดไม่ ระคายผิวด้วยเครื่องโกนหนวดฟิลิเชฟของ ฟิลิปส์ ไม่ต้องใช้น้ำสบู่ หรือครีมโกนหนวด ไม่ต้องมีห้องน้ำก็โกนกัน ได้ทุกที่ และที่ที่ดีที่สุดคือไม่ต้องซื้อใบมีดใหม่เลย เครื่องโกนหนวดฟิลิเชฟ ของ ฟิลิปส์ เป็นเครื่องโกนหนวดที่ใหม่และทันสมัยที่สุดในระบบ "โกนแห้ง" ที่ทั่วโลกยอมรับ

ฟิลิเชฟ ประกอบด้วยใบมีด 12 ใบที่ค้มความคมอยู่ได้ โดยอัตโนมัติหมุนอยู่ภายในหัวลอย "90 ซูเปอร์โรตารี" ที่สามารถปรับตัวเองไปตามผิวหน้า จึงโกนแห้งสะอาดเกลี้ยงเกลา โกนเร็ว แสนสะดวกและไม่ระคายเคืองผิว มี 3 แบบให้เลือกตามความพอใจ

ฟิลิปส์

ค้มค้มกว่า

บริษัท ไฟฟ้าฟิลิปส์แห่งประเทศไทย จำกัด
283 ถนนสีลม กรุงเทพฯ โทร. 36984-9

ฟิลิเชฟ คอมแพค HP 1213
กระทัดรัดใช้งานง่าย แรงไฟจากถ่านไฟฉายจะทำให้คุณ "โกนแห้ง" อย่างสบายๆ ไปหลายเดือน

ฟิลิเชฟ เดอลักซ์ HP 1207
เครื่องโกนหนวดที่ภูมิฐาน ใช้ถ่านไฟฉายออกแบบมาเพื่อให้เหมาะมือของคุณโดยเฉพาะ

ฟิลิเชฟ เดอลักซ์ HP 1126
เครื่องโกนหนวด 3 หัว ใช้ไฟบ้าน ที่กระทัดรัดที่สุด เชาะร่องให้จับกระชับมือ มีใบมีดพิเศษ (Trimmer) สำหรับแต่งหนวดและจอน

13181

1977

อำนาจจัดสรร : ทำเพื่อใคร ✓

การแย่งชิงอำนาจกันระหว่างผู้บริหารชั้นสูงของประเทศทั้งแบบแตกหักและประนีประนอมนั้น ไม่ใช่ของแปลกใหม่สำหรับคนไทย แต่อย่างไร เราล้วนชินชากับสภาพเหล่านี้มาตั้งแต่เริ่มรู้จักกับคำว่าการเมือง หรือเอาให้ไกลเข้ามาอีกหน่อยก็คือคำว่าประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ซึ่งแปรเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาไปตามความรุ่งโรจน์ทางการเมืองของแต่ละกลุ่มอำนาจในแต่ละยุค

เมื่อใดที่มันขำทำงานออกมา ก็มักจะเป็นเพราะว่าเกิดขัดแย้งในการแบ่งสรรอำนาจจนปิดกั้นไว้ ไม่มีติดต่อกันไป เนื่องจากโดยปกติธรรมดาประชาชนทั่วไปไม่สามารถจะรู้ได้ถึงสภาพการณ์ดังกล่าว นอกจากจะมีข่าวซุบซิบเล็ดลอดออกมาจากภายในวงการอำนาจรัฐ

สอมวลชนซึ่งเป็นลูกทางเดียวที่จะสื่อข่าวสารเหล่านั้นออกไปสู่ประชาชน บ่อยครั้งก็ถูกบังคับไม่ให้ทำหน้าที่ดังกล่าว

เท่าที่เป็นมาในประวัติศาสตร์การเมืองไทย กลุ่มบริหารอำนาจรัฐมิได้มีฐานสนับสนุนอันมั่นคงจากประชาชน จึงต้องแสวงหาความมั่นคงเอาจากทางอื่น เช่น จากกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจใหญ่ ๆ หรือกลุ่มอิทธิพลทางทหาร เพื่อใช้เป็นกำลังต่อรองกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะฝ่ายประชาชนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่มีได้พร้อมจะประนีประนอมกับการมุบมิบอำนาจระหว่างกันของผู้บริหารรัฐ เขาจะตัดสินใจการคงอยู่ของแต่ละกลุ่ม (หากเขามีโอกาสที่จะตัดสินใจ) ว่ามีความจริง

ใจที่จะแก้ปัญหาเรื่องปากท้องและความอยู่รอดของเขา อย่างไร หรือไม่เท่ากัน เพราะพวกเขามีได้มีผลประโยชน์มหาศาลที่จะต้องปกป้องชกชอน รักษา หรือเพิ่มพูนอย่างกลุ่มผู้กุมอำนาจรัฐด้วยกัน

หลังจากเมืองไทยผ่านช่วงอันยาวนานของการถูกปกครองโดยเผด็จการทหารที่ใช้คำประกาศคณะปฏิวัติเป็นรัฐธรรมนูญแทน เราก็ได้เข้ามาสู่ยุคที่เรียกว่า "ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา" อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยการแบ่งกลุ่มค่ายทางการเมืองที่ไม่มีผู้ใดสามารถกุมอำนาจเบ็ดเสร็จได้ดังก่อน การแก่งแย่งกันอย่างเปิดเผยออกนอกหน้าเช่นนี้ทำให้ประชาชนต่างรู้สึกวุ่นวายใจของประเทศจะยังคงไปไม่ถึงไหน เพราะรัฐบาลมั่วแต่พยายามจะคานดุลย์อำนาจซึ่งกันและกันไว้

เราจะสังเกตได้ค่อนข้างชัดเจนถึงลักษณะต่างๆที่เกิดขึ้นในวงการการเมืองระดับประเทศนับแต่การเลือกตั้งครั้งแรกหลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มาจนถึงปัจจุบัน การจัดตั้งคณะรัฐบาลและมอบหมายตำแหน่งต่างๆให้แก่กันและกันนั้น บัจฉยสำคัญที่ฝ่ายบริหารของรัฐทุกยุคใช้ในการพิจารณาเลือก คือ เขาจะแบ่งปันผลประโยชน์กันให้ประสานกลมกลืนจนเป็นที่พอใจของกลุ่มอำนาจต่างๆได้อย่างไร

เราจึงได้เห็นการเอาผู้มีได้รับเลือกตั้ง ส.ส. มาทำงานในคณะรัฐมนตรี เอาเจ้าของกิจการขนส่งรายใหญ่ มาเป็นรมต.คมนาคม เอาพ่อค้าใหญ่ มาเป็นรมช.พาณิชย์ ฯลฯ โดยไม่ค่อย

จะมีการคำนึงกันว่าใครจะสามารถทำอะไรเพื่อชาติได้ดีที่สุด เราได้ยินกันแต่เพียงว่า เมื่อจัดตั้งรัฐบาลแต่ละพรรคก็จัดสรร โกวตาตำแหน่งอย่างหน้าดำคร่ำเครียด คนนั้นจะเป็นไอ้โน้น คนโน้นจะเอาไอ้นั้น จะเพื่อดวงคล้ยอำนาจหรืออะไรก็ตาม แต่ แต่ประสิทธิภาพของการเป็นรัฐบาลที่ดีให้สมกับความต้องการของประชาชนนั้น ดูจะมาที่หลังการแบ่งปันผลประโยชน์

การโยกย้ายนายทหาร สองครั้งใหญ่ที่เพิ่งผ่านไปสดๆร้อนๆก็คิด การสับเปลี่ยนตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเกิดขึ้นเสมอๆก็คิด ล้วนเป็นเครื่องแสดงให้เห็นข้อสังเกตที่กล่าวมาข้างต้น และเมื่อคนเก่าไป คนใหม่มา การทำงานก็หยุดชะงัก นโยบายเปลี่ยนไปเรื่อยๆ จนประชาชนไม่รู้ว่าประเทศของเขากำลังจะเดินไปทางไหน และผู้กุมอำนาจรัฐจะไปด้วยกันพร้อมๆกัน หรือจะขอยุดจุดตำแหน่งกันไปเรื่อยๆ เช่น

กลับมาแล้วที่เราหวังกันว่าสภาพของคนในประเทศค่อยพัฒนาอย่างเมืองไทยจะกระเตื้องขึ้น เราฝากความหวังไว้กับผู้ปกครองก็ชุดต่ออีกชุด จนกระทั่งปัจจุบัน ชาวนาถียังเดือดร้อนเรื่องที่ดิน กรรมกรยังไม่ได้รับค่าแรงตามอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างท่วถึง ประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่ทำการทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมองไปที่ตัวเลขของการกระจายรายได้ ทงๆที่เรามักรู้สึกว่าค่าจ้างงานไม่น้อย

เราน่าจะตั้งคำถามกันได้แล้วว่า ทราบไตน์นโยบายในการจัดสรรอำนาจ จะยังคงเป็นไปอย่างที่เป็นอยู่และเป็นมา คำประกาศที่ผู้บริหารรัฐทุกชุดประกาศว่า ตนทำเพื่อชาตินั้นจะพิสูจน์ความจริงใจในการทำงานของพวกเขาได้หรือไม่

บ้านเราในรอบสัปดาห์

กรรมกรทอผ้า ๗ พันสไตรค์

คนงานโรงงานล็กกเท็กซ์(ไทย) จำกัด ที่พระประแดงจำนวน ๗ พันคน ได้หยุดงานเพื่อขอขึ้นค่าแรง ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม โดยจะขอให้ทางนายจ้างปรับค่าแรงจากวันละ ๒๐ บาท เป็น ๒๕ บาท ตามกฎหมายแรงงาน ส่วนลูกจ้างประจำขอให้เพิ่มเงินเดือนอีกคนละ ๓๕๐ บาท ต่อเดือน รวมทั้งขอเพิ่มค่าครองชีพวันละ ๑๐ บาท และขอให้นายจ้างปรับปรุงสวัสดิการ เช่น ห้องพัก เป็นต้น

ก่อนหยุดงาน ทางคนงานได้ยื่นข้อเสนอให้นายจ้างตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน นายโอภาส แซ่ลิ้ม ซึ่งได้รับหน้าที่ดูแลช่างของฝ่ายคนงานกล่าวว่าทางโรงงานสามารถเพิ่มเงินที่เรียกร้องได้เพราะภายในไม่กี่ปีโรงงานเพิ่มเครื่องจักรจาก ๔๐๐ เครื่อง มาเป็น ๓,๐๐๐ เครื่อง

นอกจากนั้น ขณะที่มีการหยุดงาน ได้มีใบปลิวออกมาจากทางฝ่ายนายจ้างโจมตีว่าคนงานเป็นคอมมิวนิสต์

วังเตนขออรักรหานักการเมือง

พล.ต.อ. ศรีสุข มหิทธิเทพ อธิบดีกรมตำรวจเปิดเผยว่า ขณะนี้นายตำรวจจำนวนมากพยายามวังเตนเข้าหานักการเมืองเพื่อให้ทำหนังสือขอตัวมายังกรมฯ เขาไปเป็นนายตำรวจติดตามและอารักขา โดยหวังจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนคนละ ๒-๓ ชั้น ในการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปี ตามที่เคยมีตัวอย่างมาแล้วหลายครั้งในอดีต

อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่า ตาม

ระเบียบและหลักการแล้ว การพิจารณาความชอบประจำปีนั้น กรมตำรวจต้นสังกัดจะพิจารณาแล้วเสนอ ก.พ. ทบทวนอีกครั้ง จึงจะเลื่อนขั้นให้ได้ แต่เท่าที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีการเสนอขอเข้าสู่คณะกรรมการโดยตรง เมื่อคณะกรรมการอนุมัติแล้ว กรมตำรวจก็ต้องปฏิบัติตาม

พล.ต.อ. ศรีสุข ข้างขวา หน้าที่โดยตรงในการอารักขานักการเมืองนั้นเป็นของตำรวจสันติบาลกอง ๔ จะติดตามอารักขาเฉพาะนายรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยเท่านั้น หากรัฐมนตรีผู้ใดเจาะจงขอตัวมา ทางกรมตำรวจจะไม่อนุมัติให้เด็ดขาดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ตำรวจโดยทั่วไป

ทหารเขมรหนีเข้าไทย

นักบินเขมร นายเพ็ช ติม กวน ซึ่งบอกว่าเขาคือคนขับเครื่องบินไปทิ้งระเบิดทำเนียบประธานาธิบดีลอนนอล เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๑๖ และเข้าร่วมกองทัพเขมรแดงมา ๒ ปีหลบหนีเข้าไทยเมื่อวันศุกร์ที่ ๓๐ เมษายน

เขาบอกผู้สื่อข่าวว่า ในกัมพูชามีพลเมืองอยู่เพียง ๒๐,๐๐๐ นอกนั้นถูกอพยพ ในเมืองไม่มีร้านค้า ร้านอาหาร โรงเรียนทุกแห่งปิด “ไม่มีอะไรที่งนเพราะขาดเงิน คนงาน

ได้รับส่วนแบ่งข้าวเป็นค่าแรง” เมษา บัทแล้วตอนที่ คนเข้ากัมพูชาใหม่ๆ เขาเห็นศพตามท้องถนน แต่บอกว่าไม่เคยเห็นการฆ่าด้วยตาของตัวเอง กับคำถามของผู้สื่อข่าวต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องสังหารหมู่คนกว่าครึ่งล้านที่ น.ส.พ. ทมัสต์พิมพ์เป็นข่าวกรีกโครม กวนตอบว่า “อาจเป็นไปได้” เขาบอกว่าหลังสงครามสงบใหม่ๆ มีคนเป็นจำนวนมากที่ตายเพราะอดอาหารและโรคระบาด “คนต้องกินกล้วย กินมันแทนข้าว” แต่ตอนนั้น “สถานการณ์ชัดเจนแล้ว”

“สี่หนุ่ยยังคงพักอยู่ในวังเดิมของตน เขมรแดงไม่ยอมให้เขาออกมานอกประเทศ เพราะพวกนั้นถือว่าสี่หนุ่ยเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของรัฐบาลใหม่” เขากล่าว “เขี้ยว สัมพันธ์ ไม่ใช่ผู้นำแนวหน้าแท้จริงของรัฐบาล ผู้นำที่สำคัญจริงๆ นั้นมี ๕ คน ได้แก่ เอียงซาร์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศ และชลือตซาร์ เป็นคนที่สำคัญที่สุดในวงการบริหารของรัฐบาล”

นอกจากนั้นเขายังบอกด้วยว่า รัสเซย์เป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของเขมรใหม่ และเขาไม่เห็นมีชาวรัสเซียแม้แต่คนเดียวในประเทศนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ชาวที่เขาบอกแก่ผู้สื่อข่าวบางครั้งมีความขัดแย้งกันเอง เช่นที่พูดถึงว่าเขมรมีการปะทะทางชายแดนกับเวียดนามบ่อยๆ ทั่วๆ ไป เป็นที่รู้กันว่าชลือตซาร์ซึ่งเขาให้ชื่อว่า เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอันดับแรกนั้นเป็นคนที่ใกล้ชิดกับทางฮานอยอยู่ไม่น้อย ชาวทางหมดศพพอยู่ในหนังสือ

พิมพ์บางกอกโพสต์ ซึ่งมักเสนอข่าวทำนองเดียวกันเกี่ยวกับสามประเทศที่เพิ่งปลดแอกในอินโดจีนเสมอ

ประท้วงเบตง

การชุมนุมประท้วงเพื่อให้ออนทหารและตำรวจมาเลเซียออกจากประเทศไทยที่เริ่มมาตั้งแต่วันที่ ๒ เดือนนี้ ได้สลายตัวไปเมื่อเที่ยงวันที่ ๖ และเหตุการณ์ต่างๆ กลับคืนสู่สภาพปกติ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้แทนรัฐบาลมีอำนาจเต็มได้ประชุมตกลงกับกลุ่มพิทักษ์อธิปไตยไทยที่ห้องประชุมสำนักงานเทศบาลเบตงและแจ้งว่าเอกอัครราชทูตมาเลเซียจะแจ้งรัฐบาลให้ออนทหารออกไป

รัฐบาลขอเวลาแก้ไขปัญหานี้ให้เรียบร้อยภายใน ๖๐ วัน แต่ผู้แทนกลุ่มประท้วงได้ขอร้องให้ลดเวลากำหนดการเจรจากับฝ่ายมาเลเซียลงเหลือเพียง ๓๐ วัน ซึ่งทางนายสุรินทร์ได้ตอบตกลง

นอกจากนี้ กลุ่มพิทักษ์อธิปไตยไทยได้ยื่นข้อเสนอเพิ่มเติมอีก ๒ ข้อว่าหากมีการประกาศสลายการชุมนุมรัฐบาลจะต้องไม่เอาผิดกับผู้ชุมนุมรวมทั้งข้าราชการที่เข้าร่วมประท้วงและขอให้รัฐบาลมีคำสั่งห้ามทหารและตำรวจมาเลเซียเคลื่อนย้ายกำลังออกจากฐานปฏิบัติการทุกท้องที่ระหว่างที่กำลังตกลงเจรจากับไทย สัญญาระหว่างประเทศทั้งสองกันใหม่ใน ๓๐ วัน

เมื่อรับข้อเสนอแล้ว รมต. ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกัน และแจ้งให้ประชาชน ๑ หมื่นคนที่ชุมนุมกันอยู่หน้าทำเนียบการอำเภอเบตงทราบ

กทม. จะปราบหาบเร่ แผงลอย

นายโอภาส ธรรมวานิช รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแจ้งว่าทาง กทม. จะจัดระเบียบใหม่เรื่องหาบเร่แผงลอย บางที่ที่ไม่เคยมีหาบเร่แผงลอยมาก่อนก็จะให้เลิก เช่นบริเวณราชดำริอาเขตถึงสี่แยกราชประสงค์ ส่วนอีก ๘๐ จุด เช่นที่วงเวียนใหญ่ สะพานควาย พาหุรัด ฯลฯ ก็จะให้ใหม่เหมือนเดิม แต่ขอให้เป็นระเบียบมีที่ใส่ขยะเมื่อเลิกแล้วก็จะให้มีการเก็บกวาด

ตามถนนใหญ่ๆ จะห้ามขายเด็ดขาดเพื่อจะได้เป็นระเบียบเข็ดหน้าชุดบ้านเมือง เช่นตามถนนราชดำเนินและหน้าวัดเบญจมบพิตร

ทูตสหรัฐฯ ขอเจรจาเรื่อง รามสูร

นายพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศแจ้งว่า นายชาร์ลส์ ไวท์เฮาส์ จะขอพบเรื่องการถอนทหารค่ายรามสูร แต่ยังมีได้กำหนดวันและหัวข้อเรื่องที่เจรจาให้เป็นที่แน่นอน

นายพิชัยกล่าวว่า จะดำเนินการตามรัฐบาลชุดก่อน ได้ดำเนินการไปแล้วในหลักการ ๗ ข้อ ส่วนสหรัฐฯ จะยอมทำตามหรือไม่นั้น "เป็นเรื่องของสหรัฐฯ จะเป็นผู้มาขอเจรจากับเรา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะไปพูดกับเขา" นายพิชัยกล่าว

เพื่อนว้า

วัยรุ่นเปิดเพลง "รอ" ลอกกันนิ้ว

นายสมหมาย ใจต่อ นายมานพ พรสวัสดิ์ ได้ไปแจ้งความต่อ นายร้อย เวย์โรงพักกองเมืองเชียงใหม่ว่า

ก่อนหน้าที่จะแจ้งความนั้น นายสมหมาย กับ นายมานพได้ไปเที่ยวผู้หญิงที่บ้านแหงหนง หลังสมาคมธรรมศาสตร์ ถนนมณีนพรัตน์ ซ่างเผือก ระหว่างที่กำลังรอผู้หญิงอยู่นั้น นายสมหมายกับนายมานพได้เปิดดีเพลง เพื่อจะฟังเพลงรอซึ่งเป็นเพลงโปรดของกันทั้งสอง เมื่อเพลงจบแล้ว คนทั้งสองก็เปิดเพลงเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า อยู่หลายครั้ง

ขณะนั้นได้มีวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งประมาณ ๕-๖ คน ซึ่งมาเที่ยวที่บ้านนั้น ได้ยินเสียงเพลงที่นายสมหมายกับนายมานพเปิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าจึงได้เข้ามาหาเหตุทะเลาะวิวาทและในที่สุดได้เกิดการชกต่อยกันขึ้น ขณะที่กำลังชุลมุนชกต่อยกันอยู่นั้น นายสมหมายถูกแทงด้วยมีดปลายแหลมที่หน้าอก ๒ แห่ง ที่กลางหลัง ๑ แห่ง และนายมานพถูกแทงที่หน้าอกใกล้ต้นคอ ๑ ที่ หลัง ๑ ที่ ปรากฏว่าคมมีดไม่ระคายผิวหนังคนทั้งสอง เพียงแต่เสื่อสามรอยถูกมีดแทงลึกขาดไปเท่านั้น แล้ววัยรุ่นเหล่านั้นก็แยกย้ายกันหลบหนีไป นายสมหมายกับนายมานพจึงไปแจ้งความตำรวจ

ปรากฏว่าคนทั้งสองแวนเหรัญญูครบาศรัวิชัยไว้คนละองค์ ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังติดตามสืบหาจอมอดอยู่

ไทยนิวส์

๒๔ เมษายน ๒๕๑๙

เดินขบวนขับครุใหญ่

เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. ชาวบ้านนาฮี ต. วาใหญ่ อำเภอกาฬสินธุ์ จ. สกลนคร จำนวน ๕๐๐ คนได้หมอบรับส ๑ คัน ส่งตัวแทน ๔๖ คน เขาร้องเรียนต่อสมาชิกสภาจังหวัดสกลนคร ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้องขอให้ส่งย้ายครุใหญ่ ร.ร. บ้านนาฮี ภายใน ๑๖ วัน

โดยกล่าวหาว่า นายสมเฑาะ วรเมธานนท์กุล ครูใหญ่ ร.ร. บ้านนาฮี ทำตัวไม่เหมาะสมกับเป็นครูหลายอย่างเช่น ใช้ให้นักเรียนไปหาหมอมันแล้วให้เด็กนักเรียนเอาไปที่บ้าน ถ้าเด็กไม่ไปก็จะทำการทารุณกรรมโดยการเตะทุบตีต่างๆ นานา

จึงพร้อมใจกันสละทรัพย์สินคนละเล็กคนละน้อยหมอบรับสส่งตัวแทนเขาร้องเรียนทางจังหวัด

สำหรับเรื่องนี้ ชาวบ้านเคยเดินขบวนไปร้องเรียนทางอำเภอกาฬสินธุ์ มาหน้หนึ่งแล้วแต่เรื่องก็เงียบไป นายเจริญ การณ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด ได้รับปากกับชาวบ้านที่มาร้องเรียนว่าจะส่งย้ายให้ภายในเวลา ๓ เดือน แต่ชาวบ้านไม่ยอมนายเจริญฯ จึงโทรศัพท์เชิญนายบุญชู ฤทธิรักษ์ ผวก. มาพบกับตัวแทนของชาวบ้านแล้วรับปากว่าจะทำการส่งย้ายให้ภายใน ๒๐ วัน เพื่อความเป็นธรรมของทั้งสองฝ่าย นายบุญชูฯ รับปากว่าจะจัดการกับข้าราชการขัวๆ ให้ได้จึงขอเวลา ๒๐ วัน ขอให้สอบสวนก่อนชาวบ้านจึงพอใจพร้อมกันเดินทางกลับ

เสียงสยาม

๓๐ เมษายน ๒๕๑๕

บ้านเรา

เสวตรกับโรงเหล้า : กลัวจะเมาเสียก่อนยึก

ในบรรดาระบบนิตยสารที่คนรักค ๔ พรรค ที่ได้รับความไว้วางใจจากสภาให้เข้ามาบริหารประเทศด้วยกันแล้ว ถ้าจะดูจากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ เห็นจะไม่มีใครที่ตีความเสวตร เบียมพ่งศ์สานต์ ผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะการเสนอนโยบายหลายอย่างที่ใหม่และค่อนข้างก้าวหน้าอย่างเช่นเรื่องการเก็บภาษีมรดก จน สส. แสวงพิบูลย์สรวุช ลูกพรรคเกษตรสงคมนตรีนายเสวตรเคยเป็นหัวหน้าพรรคถึงกับประกาศกลางสภาว่า นโยบายเศรษฐกิจของรัฐมนตรีคลังผู้เป็น "คอมมิวนิสต์"

นโยบายที่ทำทนายและต้นสะเทือนวงการธุรกิจที่สุดของนักการเมืองเห็นจะเป็นการประกาศจะยึดโรงงานกลั่นสุรابعย์ชั้น ซึ่งบริษัทสุรามาหาคณะเข้าช่วงดำเนินการอยู่ กลับมาเป็นรัฐวิสาหกิจให้รัฐบาลดำเนินการเสียเอง โดยนายเสวตรให้เหตุผลว่าปัจจุบันรัฐบาลมีรายได้จากสุราน้อยมาก ทั้งที่กิจการนี้กำไรอย่างมหาศาลในแต่ละปี สัมปทานที่รัฐบาลให้ไปในชุดก่อนๆ เป็นไปในลักษณะอภิสิทธิ์ มีการทำบัญชีพลิกแพลงเพื่อตบตาว่ารายได้โรงงานสุรามักไร่น้อย เป็นผลให้รัฐบาลได้รับส่วนแบ่งน้อยลงไปด้วย

ในขณะที่นายเสวตรประกาศนโยบายนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แห่งพรรคชาติไทย นายบรรหาร ศิลปอาชา จากจังหวัดสุพรรณบุรีก็ให้สัมภาษณ์ต่อมวลชนที่นำค วนว่ารัฐบาลควรคิด

เสวตร เบียมพ่งศ์สานต์ : หมอบรับว่าทำเพื่อประเทศชาติ

ให้ดูก่อนที่จะยึดโรงงานกลั่นสุรา เพราะหากดำเนินการเองจะทำให้ขาดทุนได้เหมือนรัฐวิสาหกิจอื่นๆ นายบรรหารผู้เป็นเจ้าของกิจการใหญ่ๆ หลายแห่ง รวมทั้ง นสพ. บ้านเมือง นับได้ว่าเป็นมหาเศรษฐีคนหนึ่งของเมืองไทย เมื่อออกมาประกาศคัดค้านรองนายกฯ ทางหน้าหนังสือพิมพ์ แทนที่จะพูดกันในคณะรัฐมนตรี จึงสื่อให้เห็นความขัดแย้งบางประการที่จะทำให้การยึดโรงงานกลั่นสุรابعย์ชั้นไม่ง่ายเหมือนพูดนัก

“เราพร้อมที่จะทำตามนโยบายของรัฐบาลทุกประการ เพราะอยู่ในฐานะผู้เช่า เมื่อผู้ให้เช่าไม่พอใจจำเป็นต้องคืน แต่รัฐบาลควรกำหนดนโยบายให้แน่ชัดก่อนที่จะเรียกคืน ไม่เช่นนั้นต่อไปก็ไม่มีใครกล้ามาลงทุน” นายศุภสิทธิ์ มหาคุณ ประธาน

กรรมการบริษัทสุรามาหาคณะกล่าวกับจตุรัส พร้อมทั้งเปิดเผยว่าเรื่องรายได้ยื่น ผลประโยชน์รวมทั้งหมดของบริษัทส่งมอบให้รัฐบาลเป็นรายได้ที่มากกว่ากำไรสุทธิที่ตนได้รับอยู่ทุก

วันน

กิจการผลิตสุรา รัฐบาลดำเนินการตมกลั่นเอง ในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ตามสถิติรายงานว่ามีกำไรปีละประมาณ ๓๕ ล้านบาท ต่อมายุค จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ให้เอกชนเช่าดำเนินงานไปตามสัญญาฉบับแรกตั้งแต่ปี ๒๕๐๓-๒๕๑๒ โดยระบุให้เอกชนส่งรายได้เข้ารัฐบาล ๑๕ ล้านบาทตายตัว ซึ่งทำให้รัฐบาลรายได้ลงอย่างชัดเจน กล่าวกันว่าที่ โจมพลสฤษดิ์ ขอมให้เอกชนเช่าทั้งๆที่รัฐบาลต้องเสียเปรียบก็เพราะตนได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินมหาศาล

ก่อนที่สัญญาฉบับดังกล่าวจะหมดอายุลงในปี ๒๕๑๒ เป็นเวลา ๒ ปี ก็ได้มีการวิ่งเต้นจากเอกชนผู้ดำเนินการกลั่นสุราเพื่อขอต่อสัญญาออกไปอีก ๑๐ ปี ซึ่งรัฐบาลในสมัย

นั้นคือ จอมพลถนอม กิตติขจร และจอมพลประภาส จารุเสถียร ก็ยอมตาม สัญญาผูกขาดฉบับที่สองจึงเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๑๒-๒๕๒๒ ความสำเร็จในการต่ออายุสัญญาไปอีก ๑๐ ปีนั้นบุคคลในวงการสุราผู้หนึ่งเปิดเผยกับ

จตุรัสว่า ผู้วิ่งเต้นต้องเสียเงินให้นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสอง และพล.อ. กฤษณ์ สีวะรา ผู้เพิ่งวางปรธานเป็นประจำด้วยจำนวนเงินมหาศาล “คิดกันว่าๆ ทงสาม ได้เฉลี่ยแล้วคนละสลึงต่อขวดที่ขายได้ เท่านี้ยังไม่พอ เมื่อณรงค์ (พ.อ. ณรงค์ กิตติขจร) เข้ามาอาละวาดในฐานะเลขาธิการ กตป. เขาก็ได้ไปอีกสลึงหนึ่ง เงินที่คนชอแม่โขงมาากินบาทหนึ่งไปตกอยู่กับ ๔ คนน บวกเอาดูแลก็เห็นว่าเขาเอาเงินคนไปเท่าไรอย่าคิดว่าเมื่อถนอม-ประภาส-ณรงค์ ออกไปแล้วจะหมดเรื่อง ส่วนของเขาทั้งหมดตกเป็นของคนที่ยังอยู่ เรอเงรูกันทั่ว แต่ไม่มีใครทำอะไรได้”

แต่จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สัญญาฉบับที่สองนั้นก็นับว่าเป็นสัญญาที่รัดกุมกว่าฉบับแรกมาก รัฐบาลมี

รายได้จากสัญญาเช่าในหลายประเภทคือค่าเช่าบดละ ๑ ล้านบาท ค่าตอบแทนบดละ ๕๓ ล้านบาท ส่วนแบ่งร้อยละ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ของกำไรสุทธิในแต่ละปีของผู้เช่า และค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าทางวิชาการอีกบดละ ๓ แสนบาท นอกจากนี้ยังมีรายได้จากภายนอกอื่นๆ อีก คือ ภาษสุรา ภาษการค้า และภาษเงินได้

การที่เอกชนผู้เช่ายอมเสียเงินมหาศาลให้รัฐบาลและนักการเมืองทั้งทลบและทแจ่ง ก็เพราะว่าเมื่อหักค่าเบย์ไปรายทางแล้วผู้ผูกขาดก็ยังเหลือกำไรอีกมหาศาล เพราะธุรกิจผลิตสุรากำลังก้าวหน้าเนื่องจากมีผู้นิยมดื่มกันมาก แต่เดิมผลิตแต่สุรขาวที่เรียกว่า เหล้าโรงบางชั้น ก็ยังไม่มียูนิยมมากนัก แต่ก็มียอเสี่ยงโด่งดังพอสมควร มาเป็นต้นยมจากนักดื่มและติดตลาดมากเมื่อผลิตสุราปรุงพิเศษชนิดผสมโซดาอย่างทีเห็นกันอยู่ทุกวันนี้ภายใต้สลากชื่อ “แม่โขง” และอื่นๆ อีกหลายตรา อัตราการผลิตสุราเพิ่มสูงขึ้นทุกปี “แม่โขง” มีอัตราผลิตเพิ่มร้อยละ ๒๐ ต่อปี และสุรขาว สุราผสมมีอัตราผลิตเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี การที่อัตราเพิ่มสูงขึ้นเช่นนี้ก็เพราะผู้เช่าได้รับสิทธิพิเศษตามสัญญา คือมีสิทธิส่งสุราปรุงพิเศษ (แม่โขง) ไปขายในเขตทุกเขตทั่วประเทศ ส่วนสุรขาว สุราผสม ก็ขายได้หลายจังหวัดคือ กรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ

จากสถิติของกระทรวงอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๐๓ โรงงานสุรابعย์ชั้นผลิตสุราปรุงพิเศษ (แม่โขง) บรรจุขวดขนาดต่างๆ กันถึง ๕ ล้าน ๓ แสนขวด สุรขาว สุราผสม ๑๐ ล้าน ๔ แสนลิตร พอลถึงปี ๒๕๑๕ ผลิตสุราปรุงพิเศษ เพิ่มขึ้นเป็น ๕๒ ล้าน ๔ แสนขวด สุรขาว สุราผสม ๒๐

ล้านลิตร์ สถิตินักฟอตตอบคำถาม
ได้ว่าทำไมกิจการจึงเป็นทพิสมัย
ของบุคคลหลายฝ่าย

“ต้นทุนการผลิตสุรานั้นนับว่าถูก
มาก แม้แต่ขวดแก้วก็ทำจากซิลิกา
ในประเทศ ผู้ผลิตตั้งราคาขายสูง
มาก ภายในเวลาไม่กี่ปี ราคาแม่โขง
ขึ้นจาก ๒๐ บาท เป็น ๓๖-๓๘ บาท
ในปัจจุบัน หักค่าใช้จ่ายทิ้งให้รัฐบาล
และอื่นๆแล้ว ผมกะเนได้ว่า เจ้า
ของบริษัทที่กำไรสุทธิหลายร้อยเปอร์
เซ็นต์” พนักงานระดับสูงของโรง
งานสุรบางยี่ขันคนหนึ่งกล่าวกับ
จตุรัส

การประกาศจะยึดโรงงานสุรา
บางยี่ขันคืน ของนายเสวตร เปี่ยม
พงศ์สานต์ ไม่ใช่ของใหม่ เพราะ
รัฐมนตรีคลังหลายคนทีพอเริ่มเข้า
รับตำแหน่งก็เคยพูดในทำนองเดียว
กันน รัฐบาลสุดก่อนนายบุญมา วงศ์
สวรรค์ รัฐมนตรีคลัง สมัยรัฐบาล
นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ครั้งที่ ๑ และ
เรื่องก็จบในทำนองเดียวกัน ก็ออก
มาในรูปที่ว่ารัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะ
ดำเนินการเอง จึงมีเสียงวิพากษ์
วิจารณ์กันมากกว่าการประกาศโง
ผางออกมาเช่นนี้ ก็เพื่อหาผลประ
โยชน์เข้ากระเป๋าทัวเอง จากเจ้าของ
บริษัทค่าความเมา พอได้สนใจแล้ว
ก็เงียบไป

ถึงแม้รัฐมนตรีคลังคนใหม่จะ
ขอรับรองด้วยเกียรติยศว่า ทำงาน
ชนนเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองมิใช่
เรื่องส่วนตัวก็ตาม แต่พฤติกรรม
หลายอย่างของนายเสวตรเองที่ใน
ตอนต้นกล่าวอย่างโงผางทำนองว่า
“ยึดแน่” พอวันต่อมาบอกว่า “ยึด
แน่ เมื่อครบอายุสัญญาในปี ๒๕๒๒”
ซึ่งเป็นเวลาอีกรวม ๓ ปี วันต่อมา
ก็แถลงเป็นว่า “เรื่องนี้เป็นเพียงความ
คิดเริ่มต้นเท่านั้น ยังไม่ได้เตรียม
การถึงขั้นลงมือแต่อย่างใด” ซึ่งเป็น
พฤติกรรมที่ค่อย ๆ ลดระดับความ

จริงจังลงทีละนิดๆ ล้วนแสดงให้เห็น
ว่าการหยีบขบปัญหาจนมาพูด
ก่อนกำหนดถึง ๓ ปี เป็นเพียงการ
“ขู่ขวัญ” ให้โรงงานสุราส่นสถานะ
ไปบ้างเล็กน้อย นอกจากนั้นชาวลอ
วันก่อนหน้าสกาจะลงมติไว้วางใจ
รัฐบาลชุดสามก็ ๔ พรรคที่ว่า นาย
ทุนโรงงานสุราจะทุ่ม ๓๖ ล้านขอ
เสียง สส. ลมรัฐบาลน กิ่งทำให้
ประชาชนเห็นออกเห็นใจประชารบัตย์
และนายเสวตรเป็นอย่างยิ่ง คือประ
หนึ่งว่าชาวลอนมาจากกนวงในของ
พรรคประชารบัตย์เสยเอง

หากจะกล่าวกันอย่างถึงที่สุด
แล้ว แม้รัฐมนตรีคลังจะกระทำการ
ดังกล่าวไปโดยไม่มีเจตนาอันเคลือบ
แฝงอยู่เลย และดำเนินการตามทลน
วาจาเอาไว้อย่างในวันอย่าง ไม่กลัว
อิทธิพลใดๆทงสน ผลที่ได้มากจะ
ไม่มีอะไรมากนัก เพราะกรรมวิธี
ทำให้เอกชนผู้เข้าโรงงานได้กำไร
มหาศาลนมนไม่ได้อยู่ที่การผลิต
สุราแต่ถ่ายเดียว ผลกำไรอันมหาศาล
ได้ถูกซ่อนเร้นไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
อื่นๆในกิจการต่างๆ เริ่มตั้งแต่การ
ซื้อขายกานาตาลไปจนถึงการบรรจุ
หีบห่อ ซึ่งล้วนแต่เป็นกิจการผูกขาด
ที่อาศัยโรงงานสุรบางยี่ขันเป็นศูนย์
กลางเท่านั้น บริษัทต่างๆ ในเครือ

“แม่โขง” ไม่เพียงแต่จะผูกขาด
เพิ่มทุน แสงผลกำไรอย่างมากมาย
เท่านั้น แต่ได้มีการหลบภาษันับเป็น
จำนวนร้อยๆ ล้านบาทตลอดหลายปี
ที่ผ่านมา เท่าที่รกันคิดในวงการที่เกี่ยวข้อง
แต่ก็ไม่มีใครไปแตะต้องได้

นักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์
หนึ่ง ได้ยกตัวอย่างกรณีเทมโก้ที่รัฐ
อาจต้องเสียค่าปรับจำนวนมหาศาล
ให้บริษัทเทมโก้ เนื่องจากบอเล็ก
สัญญาที่ตกลงกันไว้ให้จตุรัสฟังว่า
กรณีนี้อาจคล้ายกัน โดยรัฐบาลหา
โอกาสบอเล็กสัญญาที่กำหนด
แล้วเสียเงินจำนวนมากให้ผู้เช่า และ
เมื่อรัฐดำเนินการผลิตเองในด้านการ
กลั่นสุรา แต่กิจการสาขาอื่นๆที่
เกี่ยวข้องก็งผูกขาดโดยพ่อค้ากลุ่ม
เดิมอยู่ มันก็เท่ากับว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง
อะไรเลย นอกจากหลอกลวง
ประชาชนให้เห็นว่ารัฐบาลเอาจริง
เท่านั้น

คงไม่มีใครรู้ว่านายเสวตร กำลัง
จะทำอะไร นอกจากตัวท่านรัฐมนตรี
คลังเอง แต่เรื่องเหล่านี้มันมีขอ
นำส่งเกิดอยู่ว่า ใครเข้ามายุ่งสูงสิง
ด้วยแล้วมันก็จะเมาเป็กลับไปทกราย
รัฐมนตรีคลังคนใหม่จะเป็นชอยกเวน
หรือจะเดินตามวิถีทางเดิม ก็เป็น
เรื่องที่จะเห็นกันได้ในเวลาไม่นาน
นัก

การเมืองในกรมตำรวจ กลิ่นที่ไม่สงบ

ตำรวจชั้นผู้ใหญ่คงจะไม่ปฏิเสธ
ว่า กรมตำรวจถูกการเมืองแทรก
แซง รวมทั้งนักการเมืองมุ่งแสวงหา
ผลประโยชน์จากกรมตำรวจเป็นอย่างมาก
ดังที่พลตำรวจเอกศรีสุข
มหินทรเทพ ก็ยังยอมรับออกมาเมื่อ
ไม่นานนี้ว่าการเมืองเข้ามาแทรก
แซงในกรมตำรวจเป็นอย่างมาก

สายตาของตำรวจส่วนมากที่
มองคู่อริศัตรูศุขชนนั้น มักจะมองใน
สายตาของตำรวจชั้นลูกหม่อที่ ไม่สง
สิงกับการเมือง ดังเช่นคำพูดของตำ
รวจเสมอมาว่า “ท่านเคยเป็นอาจารย์
มาก่อน” หรือแม้แต่ตัวอริบิตเองยัง
ขยขันก่อนหน้าที่จะมีการประท้วง
ของนักเรียนนายร้อยสามพรานเลย

ศรีสุข มหิทรเทพ

ชุมพล โดหะซกุล

มมตรีชย์ พันธุ์ กงชน

ว่า ตำรวจคงไม่ต้องการสไตรค์ โดย เฉพาะนักเรียนนายร้อย เพราะผม เคยเป็นอาจารย์พวกเขามาก่อนทง นัน

แต่ต่อมาอธิบดีกอง เพราะกลัน ในวงการตำรวจลูกแล้วลูกเล่า ต ประดิ่งเข้ามาอย่างเบ็นจิงหะ

ประการแรก เรื่องการย้ายพัน ตำรวจเอกธาน วีระเดชะ ผู้กำกับ เชียงใหม่ผู้ถูกระดมโจมตีก็ออธบด ศรีสุข กับพลตำรวจโทมนต์ชัย พันธุ์ กงชน รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามจนกระทั่งหนังสือพิมพ์ ฉบับหนึ่งพาดหัวว่า "ผลงานชนโบว์ดำของกรมตำรวจ"

เรื่องนถูกปฏิเสธไปด้วยเหตุผล ทั่วว่า พันตำรวจเอกธาน กำลังเสื่อม ถอยประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อ บอังกั้นไม่ให้เกิดข้อบกพร่องจากด้าน ประสิทธิภาพอันมีผลจะทำให้เกิดผล กระทบต่อบำเน็จบำนาญ

ประการที่สองเรื่องพันตำรวจ เอกทิพย์เจริญ เหตุการณ์เริ่มแรก พลตำรวจเอกศรีสุขตกเบ็นเป้าโจมตี อย่างหนัก กระทั่งนำความสัมพันธ ครงอดตทพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ เคยเบ็นนายเวรมาก่อนมาเกี่ยวดอง กันและรวมกันต่ออย่างหนัก และผล งานดเค้นกได้กับพลตำรวจโทมนต์ชัย พันธุ์ กงชน เนื่องจากการดำเนินการ ทเด็ดขาด กระทั่งจับกุมตัวพันตำรวจ เอกทิพย์เจริญ ไว้ได้อย่างรวดเร็วพอ สมควร รวมทั้งยืนยันไม่ให้ประกัน นับเบ็นสิ่งทหลายฝ่ายให้ความสนใจ เบ็นอันมาก

เมื่อกดตั้งกล่าวถูกตั้งคณะกรรมการ ขนมาเพื่อสอบสวนขอเท็จจริง ปปรากฏว่าเหตุการณ์เริ่มเปลี่ยน ไป เหมือนครั้งที่พลตำรวจโทมนต์ชัย เคยถูกรมสกรรมจากนพลในคดีสัง หารอมเรศ ไชยสอาด นักศึกษา มหิดล ข่วบางข่วทถูกเสนออออกมา

เริ่มสืบสน อาทิเช่น ข่วในทำนอง ทั่วว่าพลตำรวจโทมนต์ชัยดำเนิน คณะ กรรมการสอบสวนว่าช่วยเหลือคน ทจริตเบ็นต้น อันเบ็นเหตุให้เรื่อง บานปลาย จนกระทั่งพลตำรวจตรี กิตติ เสรีบุตร ผู้บัญชาการตำรวจ สอบสวนกลางประกาศว่า "การเมื่อง มาวุ่นในกรมตำรวจแล้ว" ก่อนที่จะ ข้นไปลาถอนตัวออกจากการเบ็นคณะ กรรมการสอบสวน พร้อมกับพล ตำรวจตรีสุวิทย์ โสคติทัต พลตำรวจ ตรี ชูสิทธิ์ ปรานีประชาชน ผู้ช่วยผู้ บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

พลตำรวจโทมนต์ชัย พันธุ์ กง ชนก็ผะเหมอนกันกับคำประกาศ เช่นน ถึงแมจะให้สัมภาษณ์อย่างไม่วิดกทกขรอน ทงนเนื่องจากพลตำ รวจตรีสุวิทย์ โสคติทัต ผู้การกอง ปราบคนเคยอยู่ในสตาฟกันมาก่อน เปลี่ยนมือไปเดินตามรองผู้บัญชาการ ตำรวจสอบสวนกลางเพราะความใจ น้อย พลตำรวจโทเทพ สุภมิตร ซึ่ง เริ่มจะกลายมาเบ็นสตาฟของพลตำ รวจโทมนต์ชัย เริ่มมาคลุกคลีโดยท พลตำรวจโทมนต์ชัยเสนออธบดกรม ตำรวจให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบ ของเถอนทางเรอ ก็เสนออพลตำรวจ โทเทพ สุภมิตรเช่นกัน ก็แสดงท่าที แข็งกร้าวกับพลตำรวจตรีกิตติ เสรี บุตร "คนของเรานี้มันวายุเอง ก้าว กายงานกันให้สัมภาษณ์มั่วกันไปมั่ว กันมันมันเลยเบ็นอย่างน" พลโทเทพ กล่าว

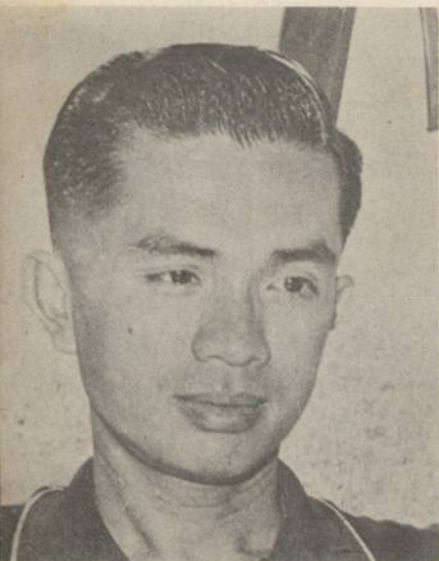
การประสานงานกันระหว่างรอง อตร.ปป. (ปราบปราม) กับกองปราบ กิตติจะต้องลดหย่อนประสิทธิภาพไป บ้างด้วยประการน

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็ คือ ในช่วงที่พลตำรวจตรีกิตติข้นไป ลาออกต่อผู้บัญชาการตำรวจสอบ สวนกลาง ได้มีโทรศัพท์ทกลับอานาม พันตำรวจตรีสมชาย วานิชเสน นายเวรอตร. นัดพลตำรวจตรีกิตติให้

มาพบเวลา ๕.๓๐ น. ของวันที่ ๓ พฤษภาคม

ปรากฏว่าอริบดก็ไม่รู้เรื่องเหมือนกัน และนายเวรอต. ก็ปฏิเสธว่าไม่ได้โทรไปหารองผู้บัญชาการเรื่องมันเลยสืบสนกันไปๆมาๆ ซึ่งกวนใจอริบดกรมตำรวจพอสมควร เพราะบางส่วนของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง อันมีพลตำรวจโทชมพู โลหะชาละ เริ่มเปลี่ยนท่าทีบางอย่างไปแล้ว

ประการที่สาม กรณีนักเรียนนายร้อยสามพรานสไตรค์ เรือง

ทิพย์เจริญ ชูเวช

แสดงให้เห็นการเมืองเด่นชัด เพราะท่าทีของอริบดไม่ค่อยจะดุนัก และเริ่มมีวิธีการที่ผิดแปลกไปจาก "อาจารย์ทนายบอล" ไปบ้าง เพราะเมื่อเกิดเรื่องราวดังกล่าวแดงขมนานักเรียนนายร้อยพากันสไตรค์ อริบดกรมตำรวจก็อาจจะได้รับข้อมลบางอย่างที่ทำให้บังใจเชื่อว่าผู้แทรกแซงโรงเรียนนักเรียนนายร้อยจริงๆ จนกระทั่งให้พลตำรวจโทส้าง เริ่มรุจ ผู้บัญชาการศึกษากรมตำรวจมาแถลงข่าว ยืนยันว่าการเมืองเข้าไปปลุกปั่นนักเรียนนายร้อยจริงๆ

และหลังจากที่พลตรี เฟื่องเฉลย อนิรุทธเทวา พ่อของนักเรียนนายร้อย

เทวานุวัฒน์ อนิรุทธเทวา ต้นเหตุ ขบวนการทั่วทั้ง นิ่งประจวบกันเงียบๆ กับตำรวจเอก (พิเศษ) ประจักษ์รา บุนนาค และพลตำรวจโทส้าง การแถลงข่าวหลังจากนั้น ไม่ว่าพลตรี เฟื่องเฉลยหรือพลโทส้างก็กล่าวถึงจุดอันเดียวกันเหมือนกันนัยหมายกันมาก่อนว่า "มันคือการเมืองเข้าไปปลุกปั่นนักเรียนนายร้อยให้ก่อปฏิวัติ"

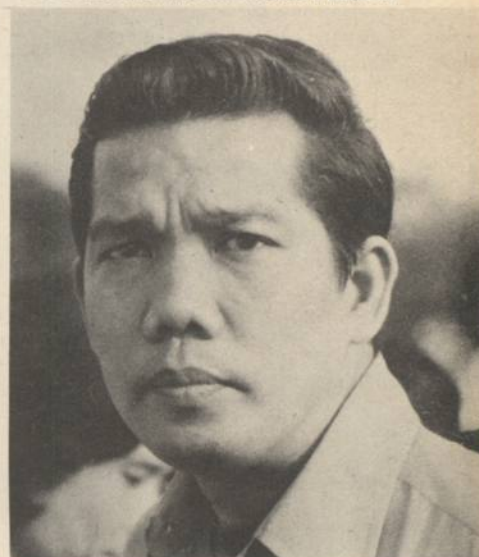
สำหรับพลตรี เฟื่องเฉลยถึงกับหลดหมาว่า ผู้ชียงก็ก็คืออาจารย์โรงเรียนนักเรียนนายร้อยซึ่งเคยสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นครปฐม ทำให้ร้อยตำรวจเอก อชิรวชิย สุพรรณเกสัช อาจารย์โรงเรียนนายร้อยสามพราน ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐมลงในนามพรรคพลังใหม่เป็นเดอดเป็นแค้นกล่าวออกมาต่อหน้าสื่อมวลชนอย่างเต็มปากเต็มคำว่า "ผมเคยสนิทกับผู้ช่วยวิฑูร (พลโท วิฑูร ยะสวัสดิ์) มาก่อนเป็นเรื่องจริง แต่ผมไม่เคยคิดโค่นอำนาจอตร.ท่านเคยเป็นอาจารย์ผมมาก่อน และผมยศก็เพียงร้อยเอกเท่านั้น จะมีปัญหาสนสะเทือนบัลลังก์ท่านขนาดนั้นเชียวหรือ"

ประการที่สี่ เป็นเรื่องที่เริ่มจะก่อเค้าขึ้นมาเล็กน้อย และน่าจะเป็นเรื่องที่สังเกตเห็นพฤติกรรมบางอย่างเห็นได้ชัด นั่นก็คือกรณีจับยาเสพติดที่เขียงใหม่ หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งออกข่าวว่า พลตำรวจโทชมพูพลเข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีนี้และส่งเจ้าหน้าที่ออกสืบสวนข้อเท็จจริงรวมทั้งกล่าวคำว่า "รายงานข่าวแจ้งว่า" ออกมาเป็นกระบวน

เช้าวันเดียวกันกับที่พลตำรวจกิตติ และพลตำรวจตรีสุวิทย์ถูกหลอกมาพบอริบด นายเวรพลตำรวจโทชมพู พลก็นำหนังสือที่จะให้พลตำรวจโทชมพูพลเซ็นรับทราบในคดีดังกล่าวมายังห้องนายเวรอริบด "ท่าน

ให้ผมมาเรียนว่าเรื่องมันมาได้อย่างไร จะได้เรียกพันตำรวจเอกชาวลิคยอดมณมาสอบสวนถึงเรื่อง เพราะยังไม่รู้มาก่อนว่าเรื่องมันเป็นอย่างไร" นายเวรอตร. ก็กางหนังสือพิมพ์ "รายงานข่าวแจ้งว่าพลตำรวจโทชมพูพลได้รับร้องเรียนจึงส่งเจ้าหน้าที่... ฯลฯ" เเลยงกันไปงกนมา

เพราะอันที่จริงเรื่องดังกล่าวน่าจะเป็นหน้าทริบผิดชอบของพลตำรวจโทมนต์ชัย พันธุ์ คงชน เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องการที่จะต้องสอบสวนทุจริต ในเรื่องยาเสพติดรวมทั้งยาเสพติดรายน กองปราบเป็น

สมัคร สุนทรเวช : จะคุมกรมตำรวจ

ผู้บังคับ พลตำรวจตรีสุวิทย์ รเรือง นิด แต่บัดไปว่า "ผมมีหน้าที่จับอย่างเดียว ใครจะไปสอบสวนนอกเรื่องหนึ่ง"

สัประการที่หกมาให้เห็น เป็นความขัดแย้งที่มองเห็นได้ชัดแต่มองสาเหตุแห่งความขัดแย้งได้ยาก เพราะกลไกบางอย่างในกรมตำรวจลึกซึ้งเป็นอันมาก

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกก่อตั้งมูลนิธินวพลร่วมกับคุณชูสง่า ฤทธิประศาสน์น่าจะรู้เรื่องดี เพราะเคยเบะทาทาที่จะเขามาคุมกรมตำรวจ ความขัดแย้งของพลตำรวจโทมนต์ชัย

กับนิ้วพลที่เคยมียื่นออกแถลงการณ์ แจกตัวกรรมตำราจนนี้ ก็อาจสะสาง กันในระยะอันใกล้ เช่นเดียวกัน

อธิบดีที่หัวหน้าวัดกบกับการเมืองที่มาก้าว กายในกรมตำรวจก็อาจกลายเป็น อธิบดีที่ไม่เหมาะสมกับยุคสมัยเสีย แล้ว

ผู้ก่อการร้ายที่ฉวาง : คอมมิวนิสต์หรือนักเซ่งล

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับ ความมั่นคงของประเทศไทยหลายคน ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน เคยกล่าว ไว่พ้องต้องกันเมื่อต้นบั้นว่า ฤดูแล้ง ปี ๒๕๑๕ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์จะ “รุกหนัก” และเมื่อถึงเวลานักดู เหมือนจะจริงอย่างที่ท่านเหล่านั้น กล่าวไว้ เพราะข่าวคราวการบุกโจมตี ฐานปฏิบัติการของ ผกค. ตามหน้า หนังสือพิมพ์ไม่เว้นแต่ละวัน การ โจมตีในระยะหลังก็เข้มแข็งถึงขนาด บุกโรงพัก ทว่าการอำเภออย่างไม่ เคยปรากฏมาก่อน แต่เหตุการณ์ แต่ละครั้งมักจะจบลงโดยกลายเป็น เรื่องตลกที่ทำให้ประชาชนผู้รับฟัง ข่าวสารต้องหัวเราะกันงอหาขยักเดียว เมื่อสักเดือนกว่ามาน ผกค. บุก ล้อมโรงพักที่อำเภอทุ่งใหญ่ นครศรี ธรรมราชในตอนหัวค่ำของคืนวันขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวง รายงาน ข่าวระบุว่าทั้งสองฝ่ายยิงต่อสู้กันนาน กว่า ๓ ชั่วโมง แต่ไม่มีผู้ใดได้รับ บาดเจ็บเลย หลังจากนั้นวันเดียวเหตุ การณ์ครั้งนั้นก็คลี่คลายออกมาว่าเกิด จากตำรวจนายหนึ่งซึ่งมีความไม่พอ ใจเพื่อนฝูงอยู่เป็นทุนเดิมเมาสุราอา ละวาดยิงปืนเข้าไปในโรงพัก เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในโรงพักจึงรายงานผู้บังคับบัญชาไปว่าผู้ก่อการร้ายบุกยึดโรง พัก

รายล่าสุดมีข่าวว่า ผู้ก่อการร้าย คอมมิวนิสต์จำนวน ๒๖๐ คนบุกเข้า ล้อมสถานีตำรวจภูธรอำเภอฉวาง ทว่าการอำเภอ บ้านพักนายอำเภอ สถานือนามัย และศูนย์ปราบปราม

คอมมิวนิสต์ของกองอำนาจการรักษา ความมั่นคงภายในอำเภอฉวาง ข่าว อ้างว่าการยิงกันระหว่างฝ่ายก่อการ ร้าย และเจ้าหน้าที่อย่างดุเดือด ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ น. ของวันที่ ๒๕ เมย. จนถึงเวลาประมาณ ๔.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ เมย. แต่ข่าวไม่ได้ราย งานว่ามีผู้ใดบาดเจ็บบ้าง

ผู้ที่เคยไปอำเภอฉวางคงนึกวาด ภาพออกถึงที่ตงของทว่าการอำเภอ และหน่วยงานที่ถูกโจมตีเป็นอย่างดี ว่าตั้งอยู่ในที่โล่งกว้าง ด้านทิศเหนือ มีแม่น้ำกนอยู่ ด้านตะวันออกเป็น ตลาด ด้านใต้เป็นถนนไปยังตลาด ส่วนด้านตะวันตกเป็นทางรถไฟ ซึ่ง ถ้า ผกค. บุกเข้ายึดจริงก็คงยึดได้ทั้ง อำเภอฉวางไปแล้ว

“ที่โล่งขนาดนั้น ยิ่งกันทั้งกิน ไม่มีใครตายเลย มันเรื่องโกหกซัดๆ เลยครับ” ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์คน หนึ่งกล่าวกับจตุรัส และหลังจากนั้น ไม่นานพล.ต.ท. พงษ์ศักดิ์ ประมุข นรพาล ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ และ พล.ต. ฤกษ์ชัย สุขศรี เสนาธิ การกองทัพอากาศ ๔ และคณะได้เดิน ทางไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุ ผล การตรวจสอบไม่พบร่องรอยของผู้ก่อ การร้าย แต่พบเปลือกประทัดที่จุด แล้วตกอยู่เป็นหย่อมๆ รอบๆ บริเวณ สถานที่เกิดเหตุ และที่ข้างฝาของ สถานีตำรวจก็มีรอยกระสุนปืนพก เพียง ๓-๔ แห่งเท่านั้น ซึ่งมีใช้ ลักษณะของการโดน ผกค. โจมตีแต่ ประการใด

ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ในอำเภอ

ฉวางกล่าวว่า ก่อนจะมีการโจมตี ทว่าการอำเภอ นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ท่านหนึ่งทราบมาก่อนแล้วว่าอาวุธ ปืนและกระสุนปืนสำหรับใช้ในราช การของอำเภอฉวางขาดหายไปเป็น จำนวนมาก และสืบทราบมาว่าอาวุธ และกระสุนที่หายไปนั้น ตำรวจใน สถานีภูธรอำเภอฉวางเองได้นำไป ขายให้แก่ผู้มิอทธิพลบนเขาสุณย์และ กำลังถูกสอบสวนอยู่ ในขณะที่กำลัง สอบสวนกันอยู่นั่นเองก็มี ร.ต.ต. ผู้ หนึ่งวางแผนโจมตีสถานีภูธรอำเภอ ฉวางทันทีเพื่อจะอ้างว่ากระสุนที่หาย

ระบิล นานากุล

ไปนั้นได้ใช้ในการต่อสู้กับ ผกค. แต่ข้อเท็จจริงแล้ว กระสุนปืนจำนวน มากได้ขายให้กับเจ้าของเหมืองอทธิ พลบนเขาสุณย์ แล้วสร้างเรื่องขึ้นมา กลบเกลื่อน

ต้นเหตุของเรื่องนี้จึงอยู่ที่บนเขา สุณย์ ซึ่งมีเรื่องคาราคาซังกันมา ตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ ผู้ว่าราชการ จังหวัดนครศรีธรรมราชหลายคนก็ ไปแต่ละต้องเรื่องนลวัน “ฟัง” ไป แล้วหลายคน เขาสุณย์เป็นบริเวณที่ มีแร่ดีบุกมากเป็นจำนวนมาก ผู้ที่พบ เป็นรายแรกคือบริษัทของ ร.ท. ระบิล นานากุล อดีตนายอำเภอฉวางผู้

ลาว เมื่อมีข่าวพบแร่ ชาวบ้านก็พากันขึ้นไปขุดแร่บนเขาศูนย์เป็นจำนวนมาก จึงเกิดเป็นเรื่องพิพาทกันขึ้นระหว่างบริษัทของ ร.ท. ระเบิด กับประชาชนหลายราย แต่บริษัทนั้นได้วางเงินเข้าหาเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. จึงได้รับสัมปทานไปแต่ผู้เดียว แต่เมื่อได้รับสัมปทานก็เกิดขัดแย้งกับนายทุนรายย่อยๆ ประมาณ ๑๐ กว่าราย ทต่อสู้กับบริษัทของ ร.ท. ระเบิดมาโดยตลอดจนปัจจุบัน

บนเขาศูนย์นั้นมีสภาพเป็นเมืองย่อยๆ พรุงพรอม ไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกนานาประการนับแต่ตลาดไปจนถึงโรงโสมกณี การที่ใครสักคนหนึ่งบังเอิญไปขุดเจอหลุมแร่เข้าซังกมีค่าไม่ต่ำกว่าแสนบาท ไม่ใช่ว่าจะรวยเสมอไป เพราะหากไม่มีอิทธิพล กำลังเงิน และกำลังอาวุธคุ้มครองแล้ว หลุมแร่ก็อาจถูกแย่งชิงไปได้ เจ้าของหลุมก็มีสิทธิ์เป็นผีเผ่าหลุมได้เช่นกัน อาวุธปืนและกระสุนจึงเป็นสิ่งพึงประสงค์อย่างยั้งของนักแสวงโชคบนเขาศูนย์

ผู้มีอิทธิพลที่สามารถชนคนเป็นนก ชไม่เป็นไม่ได้ในบริเวณเขาศูนย์คือผู้สวมเครื่องแบบสีทากในอำเภอดวางนั้นเอง เพราะมีหน้าที่ออกบัตรผ่านให้คนขึ้นไปบนเขาศูนย์ ซึ่งก็สามารถใช้อำนาจเงินทองเข้ากระเป๋าดึงหัวหน้ากัน นอกจากนั้นเจ้าของหลุมคนใดถูกเสกกับเจ้าหน้าที่ เหล่านี้ก็อาจได้ผู้สวมเครื่องแบบถืออาวุธรายแรงมาเป็นผู้คุ้มครองให้ตัวเขาเองได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจในอำเภอดวางจึงมีผลประโยชน์ที่ติดอยู่แนบแน่นกับเขาศูนย์

“คอมมิวนิสต์” ยังคงใช้เป็นตัวอ้อในการสร้างอิทธิพลของคนบางกลุ่มอยู่เช่นเคย เจ้าของหลุมอิทธิพลบนเขาศูนย์คนหนึ่งคือ กำนันขจรแห่งตำบลนาคะชะ มีกำลัง อส.

หวง พงศ์ฉันทน์

อยู่ในมือมากกว่า อส. ของทางการ แท้ๆ ถึงครั้งต่อครั้ง อส. เหล่านี้ใช้คุ้มครองหลุมแร่โดยเฉพาะ

“ผมก็คิดเอาเอง การจ้างนักเลงท้องถิ่นคุ้มครอง ก็มีคนในเครื่องแบบคุ้มครอง อย่างไหนมันจะดีกว่ากัน” นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ อดีต ส.ส. เมืองนครฯ กล่าวกับจตุรัส

ต้นเหตุของการเกิด “ผู้คุ้มครองในเครื่องแบบ” นี พอ. หวง พงศ์ฉันทน์ อดีตเจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าว กอ.รมน. เล่าให้จตุรัสฟังว่า เกิดขึ้นเพราะพวกกำนันและผู้ใหญ่บ้านทำตัวเป็นสายลับให้เจ้าหน้าที่ แล้วผกก. รู้เขากตามล่า ทำให้บรรดาสายลับเหล่านั้นต้องหนีเข้าเมือง ซึ่งถ้าเป็นกำนันจนๆ ก็ไม่มีปัญหา แต่หากกำนันเหล่านั้นเป็นคนมีสมบัติมาก มีสวนยางหลายร้อยไร่ไม่อาจทิ้งท้องถิ่นเดิมไปได้ จึงไปขอร้องทางเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. ขอจัดตั้งกองกำลัง “ราษฎรต่อต้านคอมมิวนิสต์” ขึ้น ซึ่งก็ประกอบไปด้วยมอบนและญาติพี่น้องของ “สายลับ” เหล่านั้น นอกจากนี้ยังใช้อิทธิพลบีบบังคับให้ประชาชนธรรมดาเข้าร่วมกับกองกำลังนี้ ใครไม่ยินยอมก็ถูกกล่าวหาว่าเป็น “คอมมิวนิสต์”

“พวกนี้สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนมาก คนเดินถือปืนเกรอกันไปหมด ใช้อำนาจเงินขอบเขตกลายเป็นพวกอันธพาลในเครื่อง

แบบ” พอ. หวง กล่าวขึ้นในตอนหนึ่งของการสนทนากับจตุรัส

ก่อนเกิดเหตุสร้างสถานการณ์ ผกก. บุคดวาง ก็มีข่าวว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา นายศุภโยค พาณิชย์วิช จะปิดเหมืองบนเขาศูนย์โดยขอกำลังทหารไปช่วย แต่ทางฝ่ายทหารปฏิเสธ แล้วไม่กี่วันเรื่องสร้างสถานการณ์ก็แดงขึ้นมา ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ผู้หนึ่งกล่าวกับจตุรัสว่า

“เป็นเรื่องขัดแย้งผลประโยชน์กันบนเขาศูนย์ พวกนมผลประโยชน์อยู่มาคงจะไม่ยอมง่ายๆ ที่จะปิดเหมืองหรือเอาคนกลุ่มอื่นมาคุมแทน”

การสร้างสถานการณ์เช่นนั้น ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด เจ้าหน้าที่ กอ.รมน. ผู้หนึ่งเปิดเผยกับจตุรัสว่า เรื่องทำนองนี้เกิดขึ้นเสมอๆ โดยเฉพาะภาคใต้ซึ่งเกิดมากกว่าตอน และก็ไม่มีการสอบสวนลงโทษเจ้าหน้าที่ที่รายงานเท็จไปตามระเบียบแต่ไม่ได้เปิดเผยออกมาให้เป็นข่าว เพราะจะเป็นการเสียภาพพจน์ของเจ้าหน้าที่

การปรากฏเป็นข่าวใหญ่ของการสร้างสถานการณ์ที่ดวางในครั้งนี้นอกจากจะเป็นเรื่องขัดแย้งผลประโยชน์ของบรรดานายทุนอิทธิพลบนเขาศูนย์แล้ว นักการเมืองหลายคนยังตั้งข้อสังเกตกันว่า เป็นเรื่องในระดับสูงกว่าเรื่องเงินทองตามปกติ แต่เป็นการเปิดเผยข่าวเพื่อทำลายชื่อเสียงของอีกฝ่ายหนึ่ง เหมือนกับกรณีต่างๆ ในกรมตำรวจหลายเรื่องที่เกิดขึ้นเข้ามาในวาระที่อธิบดีคนปัจจุบันกำลังจะเกษียณอายุ จึงเป็นเรื่องที่น่าติดตามกันต่อไป ว่าใครเป็นผู้สร้างเรื่องขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์อะไร และผู้ว่าราชการจังหวัดคนนั้นจะต้อง “ฟัง” ไปเหมือนกับผู้ว่าๆ คนอื่นไหม

ทวิชปลดระเบิดเวลา : ที่ใครที่มัน

“งานชิ้นแรกที่จะทำในตำแหน่ง รัฐมนตรีกลาโหม คือการปลดระเบิดเวลา ตอนนกกองทัพบกได้เสนอคำสั่งเปลี่ยนแปลงโยกย้ายนายทหารช่วงกลางปีผ่านมาถึงผมแล้ว มีการย้ายผู้ทลกดส่งย้ายสด ๆ ร้อน ๆ ที่พวกคุณเรียกว่าระเบิดเวลาด้วย”

พล.อ.ทวิช เสนอขงศ์ฯ ประกาศ กองกระทรวงกลาโหม เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ทดไปทำพิธีขนนงเกาธรมนตรเป็นวันแรกตามคำแนะนำของ หมอดู และหลังจากนั้นวันเดียว ก็มี พระบรมราชโองการแต่งตั้งโยกย้าย นายทหารจำนวน ๓๐ คน เมื่อเวลา ๒๐.๐๐ น. ของวันที่ ๖ พฤษภาคม ซึ่ง ในจำนวนนั้นนายพลระดับยศแมน ถูกเปลี่ยนแปลงตำแหน่งทั้งทคชน และเลวลงทงๆ บางคนเพ่งถูก พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร เจ้าสำนักชอชราชครุ มีคำสั่งย้ายแบบ “ทิ้งทวน” ก่อนพ้นตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหมไม่กี่วัน

การโยกย้ายที่เรียกว่า “ปลดระเบิดเวลา” ของ พล.อ. ทวิช และ “ตบหน้า” รัฐมนตรีคนก่อนไปโดยปริยาย คือ ย้าย พล.อ. ฉลาด หิรัญศิริ จากรองผู้บัญชาการทหารบกไปเป็นประจําของบัญชาการทหารสูงสุด พล.อ. ฉลาดดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบกอันเป็นตำแหน่งลอยอยู่ก่อนที่ พล.ต. ประมาณ จะมีคำสั่งสายฟ้าแลบ ดันขึ้นไปเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก ทั้งๆที่อาวุโสเป็นรอง พล.อ. เสริม ฒ นคร เสนาธิการทหารบก ซึ่งจะมีผลทำให้ พล.อ. ฉลาด ได้เลื่อนไปเป็นผู้บัญชาการทหารบกแทน พล.อ. บุญชัย บำรุงพงศ์ ซึ่งจะเกษียณในเดือนกันยายนที่จะถึงนี้ คำสั่ง “ปลดระเบิด” จึงเป็นการดับความหวังของ พล.อ. ฉลาด และนักการเมืองจากชอชราชครุที่จะคุมกองทัพบก ขณะเดียวกันก็เลื่อน พล.อ. เสริม ฒ นคร นายทหารกลุ่ม พล.อ. กฤษณ์ สีวะรา

จากเสนาธิการทหารบกขึ้นไปเป็นผู้บัญชาการทหารบก และหากไม่เกิดเหตุการณ์เปรี้ยวๆ โครมๆ ขุนเสี้ยก่อนก็คงได้เป็นผู้บัญชาการทหารบกในเดือนกันยายนที่จะถึงนี้

การ “ตบหน้า” ชาติที่สองของ รัฐมนตรีกลาโหมผู้ประกาศกลางสภาว่า “นั่งสามได้ทุกประเภท” ก็คือ ย้าย พล.ท. ไพฑูรย์ อิงคตานุวัฒน์ ผู้ถูกระบุว่าเป็นมันสมองของกลุ่มทหารชอชราชครุ จากประจําสำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งเป็นตำแหน่งเพอร์อยศ “พลเอก” ไปเป็นประจําของบัญชาการทหารสูงสุด ตำแหน่งเดิมของ พล.ท. ไพฑูรย์ ก่อนถูกคำสั่งย้ายครั้งวันที่ ๑๔ เมษายน

นอกจากนี้ในจำนวน ๓๐ คน นายทหารที่แสดงท่าเป็นพรรคพวกกับ พล.อ. ฉลาดก็โดนย้ายเข้าประจําของบัญชาการทหารสูงสุด อันเป็นที่รักกันทั่วไปว่าเป็นตำแหน่งลอยไม่มีงานทำกันถ้วนหน้า อย่างเช่น พล.ต. เฉลิม คำรพวงศ์ เจ้ากรมการขนส่งทหารบก พล.ต. สิทธิ ศิลปสุขุม ผู้บัญชาการกองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน นายทหารระดับคุมกำลังคนเดียวที่ไปแสดงความยินดีกับ พล.อ. ฉลาด เมื่อวันได้รับคำสั่งสายฟ้าแลบของพล.ต. ประมาณ ดันขึ้นไปเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก

การโยกย้ายนายทหารครั้งนี้ความจริงแล้วส่วนใหญ่ เป็นเรื่องที่แต่ละเหล่าทัพได้มีการพิจารณาเสร็จแล้วตั้งแต่เดือนมีนาคม และบังเอิญทางกองบัญชาการทหารสูงสุดยังพิจารณาไม่เรียบร้อย ทั้งประจวบกับ พล.ต. ประมาณ รัฐมนตรีกลาโหมในช่วงนั้น ได้มีคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายแบบผิดขั้นตอนขนมากอน เรื่องที่พิจารณาไว้จึงได้มีการเสนอมาในช่วงรัฐบาลใหม่ของประชาธิปไตย พล.อ. ทวิช จึงมีคำสั่งไปตามที่กองบัญชาการทหารสูงสุดพิจารณาตาม

ผู้ไปอวยพรฉลาด โดนย้ายกันถ้วนหน้า

เสริม ฒ นคร : ว่าที่ ผบ.ทบ.

ขั้นตอน และตัดสินใจ “ปลดระเบิดเวลา” ลงไปในคำสั่งเดียวกัน ซงเมื่อพิจารณาทุกหมัดแล้ว นายทหารที่ควบคุมตำแหน่งคุมกำลังส่วนใหญ่ก็ได้แก่กลุ่มของ พล.อ. กฤษณ์ เพราะผู้พิจารณาตั้งแต่ระดับกองทัพ ไปจนถึงรัฐมนตรี ล้วนอยู่ในสายของท่าน โทษเป็นส่วนใหญ่

การช่วงชิงฐานอำนาจทางกำลังทหารระหว่างผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองคือ พล.ต. ประมา อัครเสนา ๘ แห่งพรรคชาติไทย และ พล.อ. กฤษณ์ สิวะรา ผู้ควานลาโลกไปก่อน ดำเนินเรื่อยมา หลังจากการสูญสิ้นอำนาจของ จอมพลถนอม จอมพลประภาส และ พอ. ณรงค์ เมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๖๖ พล.อ. กฤษณ์ ผู้มีบทบาทส่วนหนึ่งในการโค่นนักการเมืองทั้งสาม ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหม และรักษาการณัฐมนตรีว่าการทหารสูงสุด หลัง ๑๔ ตุลาคม ยังคุมกำลังไว้ได้เป็นส่วนใหญ่ แต่หลังจากการเลือกตั้ง ๒๖ มกราคม ๑๗ พล.ต. ประมา ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหม ก็พยายามช่วงชิงฐานอำนาจทางทหารที่ตนเองร่างลาไปนานกลับคืนมา โดยเริ่มต้นโดยการสับเปลี่ยนตำแหน่งสำคัญต่างๆ ที่ พล.อ. กฤษณ์ วางหมากไว้ก่อนตนเกษียณในเดือนกันยา ๑๗ แต่ พล.อ. กฤษณ์ รู้ตัวเสียก่อน แผนของเจ้านายกษัตริย์ราชครุครังกระหน่ำจึงล้มเหลว นายทหารผู้ควบคุมกำลังส่วนใหญ่ หลังเดือนกันยา ๑๗ ยังคงอยู่ในสายของท่าน โทษ แต่หัวหน้าพรรคชาติไทยก็ได้ใช้กลเม็ดเด็ดพรายต่างๆ สร้างความแตกแยกในหมู่นายทหารชั้นผู้ใหญ่ จนสามารถช่วงชิงมาเป็นพรรคพวกของตนได้บางคน อย่างเช่น พล.ร.อ. สنجัด ชล้อย ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผลจากการเลือกตั้ง ๕ เมษายน ที่ผ่านมา เป็นชัยชนะขั้นหนึ่งของแม่ทัพกฤษณ์ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี

กลาโหม แต่หัวหน้าพรรคชาติไทยก็มั่งคั่ง “ทงทวน” ซึ่งหลายเสียงกล่าวว่า เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ พล.อ. กฤษณ์ ต้องบวชหนักเข้าโรงพยาบาล และถึงแก่อนิจกรรมไปในที่สุด ซึ่งดูเหมือนจะทำให้ นายทหารจากขอยราชครุหมัดคู่แข่งไปโดยปริยาย

ความจริงแล้ว รัฐมนตรีกลาโหมคนใหม่ พล.อ. ทวี เสเนียงวงศ์ เป็นคนของแม่ทัพกฤษณ์ และถกวางตัวว่าจะเป็นที่รัฐมนตรีกลาโหมตั้งแต่ พล.อ. กฤษณ์ เข้าโรงพยาบาลแล้ว เพราะบรรดานายแพทย์โรงพยาบาลพระมงกุฎฯ ต่างก็รู้ชะตากรรมของแม่ทัพกฤษณ์เป็นอย่างดี แต่ออกข่าวอำพรางเพื่อกันพรรคชาติไทยไว้มิให้เข้ามาแย่งตำแหน่งก่อนมีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง พล.อ. กฤษณ์ เป็นรัฐมนตรีกลาโหม

การปลดระเบิดเวลาของรัฐมนตรีกลาโหมอาจจะมผลทำให้ นักการเมืองกลุ่มขอยราชครุต้องเสียเปรียบไปพักหนึ่ง แต่ก็อย่าหวังว่าบรรดานักการเมืองกลุ่มนี้ จะยอมแพ้ง่ายๆ คงต้องพยายามหาทางดิ้นรนต่อไป การแทรกซึมเข้าไปในพรรคประชาธิปไตย ส่วนหนึ่ง ในกทม. อีกส่วนหนึ่งและการพยายามผลักดัน พล.ท. วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ ขึ้นเป็นอธิบดีกรมตำรวจของพรรคชาติไทย ย่อมแสดงให้เห็นว่า พล.ต. ประมา ยังอยู่

การสูญเสียกองทัพของพรรคชาติไทยไป คงทำให้เจ้าของนโยบาย “ชาวพิฆาตซ้าย” ไม่ยอมปล่อยกิจการสำคัญที่ตนควบคุมอยู่ให้หลุดลอยไปอย่างง่ายๆ เป็นแน่ อย่างเช่นเรื่องน้ำมัน และวิทย์ โทธรทัศน์ และหากถูกกดดันเพื่อตั้งกิจการดังกล่าวไปจากขอยราชครุละก็ กลิ่นได้นำระลอกใหม่หรือระเบิดเวลาอีกใหม่ ก็อาจเกิดขึ้นกับปัญหาให้รัฐบาลต้องคิดหนัก หรืออาจถึงภาวะ “แพแตก” ก่อนครบ ๔ ปีก็เป็นได้

ข่าวสภา

รายงานจากสภา :

“เรื่องประธานสภานะหรือครับ คุณอภัย แก่เป็นคนเคร่งระเบียบข้อบังคับ ขาดนิด เกินหน่อย ไม่ได้ แก่เอาจริง ผิดกับคุณประสิทธิ์ กฎมาทีหลัง หากพูดจากันรูเรื่อง แก่ก็โอ.เค. มันก็คิดไปคนละอย่าง แต่อ้อ! คุณประสิทธิ์เวลาแก่งแย่งประธานมีเรื่องให้ได้ยากขึ้นเรื่อยๆ หละครับ”

เจ้าหน้าที่รัฐสภาผู้ซึ่งนั่งทำงานอยู่เป็นปกติ ไม่ว่าพรรคใดคนใดจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาในสภาตามวิถีทางการเมือง กล่าวกับจตุรัสอย่างอารมณ์ดีขณะฟังการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภานัดแรก ที่รัฐบาลสามัคคี ๔ พรรคผ่านความไว้วางใจจากสภาไปอย่างท่วมท้น ด้วยเวลาไม่กี่ชั่วโมง ท่ามกลางความฉุนเฉียวของพรรคฝ่ายค้านโดยเฉพาะพรรค “เราทำได้” ของหม่อมมั่งงิ่งกับเดินออกจากสภาไม่ยอมลงมติในวันนั้น

“ไม่ใช่เราอยากจะทำทุกคนหรือครับ ทางเราให้คุณโกศล ไกรฤกษ์ ไปขอร้องกับคุณสุรินทร์ มาสดีดี ว่าขอเวลาอีกชั่วโมงเดียว ถ้าไม่ให้เราจะวอล์กเอาที่เขายังไม่ยอมเลย เรามักระเด็นที่ยังไม่ได้ตามอีกเยอะ อย่างนี้ไม่เรียกว่าเผด็จการทางสภาแล้วจะเรียกว่าอะไรครับ”

ธนศ เสดาน สส.หนุ่มหน้าใหม่ หวดงาม หุ่นเพลย์บอย จากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคกิจสังคม กล่าวกับผู้สื่อข่าวขณะเดินลงจากบันไดห้องประชุมสภาด้วยนาเสียงราบเรียบเหมือนกับร่างเอาไว้ล่วงหน้า หลังจากย้ายมา “ดับ” พรรครัฐบาลจนนักข่าวค่อยๆ ทอยถอยออกมาทีละ

มีทั้งดาวรุ่ง ดาวดับ

คนแล้ว ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของอดีต ส.ส. เศรษฐิน สุรินทร์ เสดาน ก็ขึ้นจากคิวงามขนานบ้างด้วยผู้ติดตามอีก ๒ คน ออกจากบริเวณศาลา มุลา ร้อยล้าน ไป

ผู้ติดตามฟังการประชุมสภา ทั้งที่สนใจการบ้านการเมืองเอง หรือว่าหน้าที่บังคับให้ต้องสนใจอย่างนักหนังสือพิมพ์ทั้งหลาย ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าสภาคนเงียบเชียบไม่ครนเคร่ง และไม่ “มัน” เท่าสภาชุดก่อนที่ถูกท่านนายกเลิกถูขยับไปเห็นจะเป็นเพราะบรรดา “ดาว” ที่ขึ้นช่อลือชาประเภท “ปากหมาบดทิต” ทั้งหลายส่วนใหญ่ก็สังกัดอยู่กับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีโอกาสได้จัดตั้งรัฐบาล “ปากหมาบดทิต” อย่าง สมศักดิ์ สุนทรเวช วีระ มุสิกพงศ์ หรือ “ขวัญใจแม่หม้าย” ขวนหลังกัย จึงถูกปิดปากไปโดยปริยาย ไม่มีโอกาสถูกขนมาประคارมกับผู้ใด เว้นแต่เจ้าตัวเองจะโดนกระทุ้งอย่างแรงจากพรรคฝ่ายค้านในฐานะรัฐมนตรีเท่านั้นที่จะทำ “ดาว” เหล่านนี้ โดยคนเสียดสายบาง แดกถึง

ไม่บ่อยนัก ในเมื่อสภาที่ประชุมมีแค่ ๒ สมัย สัปดาห์ละ ๑ วันเท่านั้น ซาร์กว่านั้นใครใครรัฐบาลถูกชกหนักก็คงมีผู้เสนอเปิดอภิปราย จะสงสัยก็แต่ว่า โสภณ วัชรสินธุ์ ส.ส. หน้า

ใหม่จากประชาธิปัตย์จะเป็น “ดาว” เสนอเปิดอภิปรายครั้งต่อไปเหมือนที่ทำเมื่อวันแถลงนโยบายหรือไม่เท่านั้น

อีกประการหนึ่งเห็นจะเป็นเพราะ “ดาว” เด่นๆ ที่สังกัดพรรคอื่น ๆ หลายคนก็สอตกในการเลือกตั้งครั้งนี้ อย่างเช่น จอมไว้อยู่รับประธานสภา สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ จังหวัดราชบุรี พีร์ บุนนาค จังหวัดสุพรรณบุรี รอ. เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น

ผู้ที่จัดได้ว่ามีความคมคายที่ไม่อยู่ในรัฐบาลแต่เหลืออยู่ในขณะนั้น ก็เห็นจะมีนายบุญชู โรจนเสถียร อดีตขุนคลัง “จอมฝัน” แห่งพรรคกิจสังคมนั่นเอง แต่จากการอภิปรายเมื่อวันแถลงนโยบาย นายบุญชูก็โดนประธานสภาคนหนุ่ม อภัย พิมพ์ใจชน ที่มาจากเขตเลือกตั้งเดียวกันในจังหวัดชลบุรีคุมเอาบ้างแล้ว หากเป็นมวย คู่ชกของนายบุญชูตลอดอายุรัฐบาลชุดนี้เห็นจะเป็น ขุนคลังผู้อาจหาญประกาศยึดโรงเหลาโดย

ไม่กลัวเมา เสวตร เข้มพงศ์สาคัด เพราะเมื่ออดีตขุนคลัง วิจารณ์นโยบายเศรษฐกิจรัฐบาลชุดปัจจุบันว่า “นโยบายที่เขียนไว้ไม่ระบุรายละเอียดไว้เลย กลุ่มเศรษฐกร อย่างน้ำมันหลอกลงประชาชน”

ขุนคลังคนใหม่ก็ตอบสวนไปว่า “ใช่... แต่นโยบายชุดก่อนที่เขียนไว้ละเอียดขิบ บอกระยะเวลาสวยหรมมาก แต่ไม่ได้ทำเลย หรือที่นำไปก็ล้มเหลว อย่างนี้จึงจะเรียกว่าหลอกลงประชาชน”

สส. หน้าใหม่ที่พออภิปรายครั้งแรกก็ถูกจัดให้เป็น “ดาว” ดวงใหญ่ทันที ก็คือ ท่านรมต.กลาโหม พล.อ. ทวี เสเนียงวงศ์ ผู้อาสาถอดขนวนระเบิดเวลาในกระทวงกลาโหม “ดาว” ดวงนี้ใหญ่แค่ไหนดูจากสมญา “รัฐมนตรีปากหมา”, “เขยต้นโต” ที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับขนานนามให้ใน คงวาดภาพได้ว่าผู้ปากท่านขนาดไหน

การประชุมสภานัดที่สองเมื่อวันที่ ๖ พค. ก็เสร็จสิ้นลงเพียงครึ่งวันเท่านั้น และอาจจะเป็นเพราะฝนตกอากาศเย็นน่าอน เมื่อเวลาเปิดประชุมจึงมี สส. ผู้ทรงเกียรติมาถึงสภาเพียง ๑๓๑ คนเท่านั้น

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ถึงแม้จะไม่ได้เป็นประธานสภา ไม่ได้เอ่ยวลี “ยังตายหะ” ออกมาอีก แต่ก็ยังรักษาความเป็นคนที่ทำให้เพื่อนสมาชิกได้ครนเคร่งไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะเมื่อเวลาถูกขนอภิปราย ท่านอดีตประธานเกิดกดปุ่มเปิดสวิทช์ไมโครโฟนไม่ถูก หันรหันขวาง จนเพื่อนข้างๆ ต้องจัดการให้แทนเรียกเสียงฮาได้ฉับทีเดียว สส. ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่าอาจจะเป็นเพราะท่านเคยแต้เป็นประธานสภา ไม่เคยลงมาเป็น ส.ส. พรรคตนเอง จึงเกิดเรื่องงั้น

บ้านเขาในรอบสัปดาห์

สหรัฐฯ - รัสเซียเจรจาจำกัดอาวุธ

สหรัฐฯ และโซเวียตตกลงใจจะเจรจากันใหม่ในเรื่องการจำกัดอาวุธในวันที่ ๒ มิถุนายน ณ กรุงเจนีวา การเจรจาจำกัดอาวุธนั้นเริ่มครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๕ และสรุปผลลงเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ปีนี้ การเจรจาพุ่งเป้าไปที่การตกลงจำกัดจำนวนและปฏิบัติการทางด้านพื้นดินและใต้น้ำ รวมทั้งทางอากาศของอาวุธปรมาณู ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๘

แหล่งข่าวในวอชิงตันบอกว่าร้อยละ ๕๐ ของโครงการดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการไปเมื่อหลายเดือนที่แล้ว แต่เรื่องอาวุธยังเป็นปัญหาอยู่ เพราะบรรยากาศทางการเมืองที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการตกลงกันในทางปฏิบัติอยู่น้อย

สหรัฐฯ เรียกร้องให้มีการจำกัดเครื่องบินทิ้งระเบิด "แบ็กไฟร์" ของรัสเซีย เพราะเป็นเครื่องบินที่มีประสิทธิภาพถึงขนาดบินจากโซเวียตไปทิ้งระเบิดในดินแดนสหรัฐฯ ได้ เพียงแต่ต้องเติมน้ำมันกลางอากาศในเที่ยวบินกลับโซเวียตเท่านั้น

ส่วนทางโซเวียตก็ต้องการให้สหรัฐฯ จำกัดเครื่องบินต่อสู้อากาศยาน "ครุยส์" ด้วยเช่นกัน

กฎหมายมาเลเซียควบคุม น.ศ.

วุฒิสภามาเลเซียได้ลงมติผ่านร่างกฎหมายที่เพิ่มความบังคับจุดประสงค์จะควบคุมนักศึกษาไม่ให้อยู่เกินหรือสนใจการเมือง โดยให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีอำนาจโทษนักศึกษาที่เข้าร่วมเดินขบวนหรือเข้าร่วมกิจกรรมอันผิดวินัยที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้

ชายแดนไทย-มาเลย์

ข้อตกลงความร่วมมือชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซีย ซึ่งมีอายุ ๑๒ ปี จะได้รับการพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในวาระทศวรรษกรรมการชายแดนของสองประเทศจะพบปะกันในเร็ว ๆ นี้

รายงานข่าวแจ้งว่ายังไม่มีการกำหนดวันประชุมที่แน่นอนแต่อย่างใด ซึ่งจะต้องขึ้นกับคณะกรรมการชุดใหม่ของไทยซึ่งจะเข้ารับตำแหน่งแทนชุดเก่า

แต่เดิมนั้นตกลงกันว่าจะประชุมกันในเดือนต้นปี แต่ต้องเลื่อนไป เพราะจะรอให้การจัดตั้งรัฐบาลใหม่สำเร็จลงเรียบร้อยเสียก่อน

ทางฝ่ายไทยได้ขอให้ทางมาเลเซียทบทวนข้อตกลงที่ได้กระทำกันไว้ หลังจากเกิดการเดินขบวนประท้วงประเทศมาเลเซียที่เบตงเมื่อต้นเดือนนี้

ข้อตกลงเดิมกล่าวถึงการร่วมมือกันปราบปรามสงครามกองโจรคอมมิวนิสต์ (ซึ่งประมาณว่ามีอยู่ ๓,๐๐๐ คน) ที่ปฏิบัติการอยู่ตามป่าทึบชายแดนทั้งในเขตไทยและมาเลเซีย

ฝ่ายไทยอนุญาตให้มาเลเซียตั้งหน่วยสารวัตรทหารชนในอำเภอเบตง ห่างจากเส้นเขตแดนเข้ามา ๒๐๐ เมตร

ฟิลิปปินส์รับรองเขมร

เจ้าหน้าที่ฟิลิปปินส์ประกาศว่ารัฐบาลฟิลิปปินส์นั้นรับรองประเทศเขมรใหม่ และได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐบาลเขมรแล้ว

การตกลงร่วมกันระหว่างทั้งสองประเทศแสดงเจตจำนงที่จะฟื้นฟูความสัมพันธ์ให้รัดหน้าโดยวางพื้นฐานอยู่บนหลักการของความเสมอภาค การเคารพในอธิปไตยและดินแดนของกันและกัน และการไม่แทรกแซงกิจการภายในของอีกประเทศหนึ่ง

บรรดาทูตฟิลิปปินส์ประจำประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศในเครืออาเซียน ล้วนได้รับแจ้งให้ทราบในทันทีถึงการเคลื่อนไหวทางการทูตครั้งนี้ ประเทศอาเซียนทั้งห้า ต่างได้ปรึกษาหารือและตกลงกันว่าจะขยายขอบเขตของการยอมรับรัฐบาลเขมรใหม่ ซึ่งขึ้นบริหารประเทศตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคมที่ผ่านมาแล้ว

ตั้งหมู่บ้านยุทธศาสตร์ในโรดเซีย

รัฐบาลผิวขาวในโรดเซียบังคับให้คนผิวดำอพยพออกจากที่อยู่เดิมเพื่อไปรวมกันใหม่หมู่บ้านยุทธศาสตร์ โดยหวังว่าการทำเช่นนั้นจะตัดขาดประชาชนออกจากกองกำลังของหน่วยสงครามจรยุทธ์ ซึ่งกำลังสู้รบกับรัฐบาลอยู่ในเวลานี้

ชาวผิวดำดังกล่าวมีจำนวน ๒,๐๐๐ คน อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ประกาศให้ผู้ชายอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี ทุกคนต้องเข้าเกณฑ์ทหาร เพื่อหนุนกำลังเข้าต่อสู้กับกองจรยุทธ์ของฝ่ายปลดแอกผิวดำ

คำประกาศลาว-รัสเซีย

สำนักข่าวทาสในมอสโคว์รายงานสรุปการเดินทางไปเยือนโซเวียตของนายกรัฐมนตรีลาว นายไกรสรพรหมวิหาร เป็นเวลา ๒ สัปดาห์เต็มว่า

ในวันที่ ๒๒ เมษายน มีการออกคำประกาศร่วมกันของสองประเทศลงนามโดยนายไกรสร และนายโคซึกิน นายกรัฐมนตรีรัสเซีย เรียกร้องให้มีการผนึกกำลังกันสามัคคีในหมู่ประเทศสังคมนิยมและประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ข้างใด

ข้อความตอนหนึ่งของคำประกาศก็คือ "ขอขอบคุณแด่การผนึกกำลังอันแข็งแกร่ง... การไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะเป็นความเคลื่อนไหวที่ช่วยชัยชนะในบั้นปลาย"

นอกจากนี้ก็ยังมีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือทางด้านวิทยา

ศาสตร์และวัฒนธรรม ตัวแทนฝ่ายรัสเซียคือ นายอันเดร โกรมีโก รัฐมนตรีต่างประเทศ และฝ่ายลาวคือ นายพุน ศรีประเสริฐ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีต่างประเทศ

การลงนามดังกล่าว กระทำกันที่พระราชวังเครมลิน กรุงมอสโคว์

กิสชินเจอร์ไปคิเนีย

นายกิสชินเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ ได้เดินทางไปกรุงไนโรบี ประเทศคิเนีย เพื่อลงนามในข้อตกลงร่วมกันจัดตั้งธนาคารเงินสะสมนานาชาติ เพื่อช่วยเหลือประเทศในโลกที่สาม

นายกิสชินเจอร์ จะนำข้อเสนอเข้าสู่ที่ประชุมกรรมการการค้าและการพัฒนาของสหประชาชาติด้วย

และกิสชินเจอร์ก็เตรียมการที่จะประกาศนโยบายในอีก ๓ เดือนข้างหน้า เรื่องโครงการพัฒนาทะเลทรายในเขตซาฮารา โดยประเทศที่ให้ความสนับสนุนจะประกอบด้วยฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก อิหร่าน และอังกฤษ โครงการนี้จะใช้เงิน ๑๕๓,๓๗๕ ล้านดอลลาร์ทั้งหมด ๑๐ ปี

✓ US Semi

ไทยจะเรียกสหรัฐฯ ให้หวนกลับ

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของไทยได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวว่า การที่ม.ร.ว. ก๊กกฤษตัดสินใจให้สหรัฐฯ ถอนเจ้าหน้าที่ทางทหารออกจากไทยนั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ก๊กกฤษต้องพ่ายแพ้ในการเลือกตั้ง

"หากเราออกไปที่ปลายสุดโค้งของทั้งสองฝ่าย คือทางจากฝ่ายทหารและฝ่ายนักศึกษาก็ต่างไม่พอใจกับการตัดสินใจของก๊กกฤษทั้งสิ้น ดังนั้น เราจะต้องหาสมมติฐานจากทั้งสองข้าง และที่สำคัญที่สุดคือ เราต้องฟังเสียงจาก "มหาชนเจ็บบ" "

ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า "มหาชนเจ็บบ" ในความเชื่อของเสนีย์นั้นจะต้องอยากให้สหรัฐฯ ยังกงอยู่ต่อไป เพราะหวาดกลัวต่อการคุกคามด้วยกำลังของกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์อินโดจีน

แม้เสนีย์จะไม่ยอมรับเป็นมั่นเป็นเหมาะว่าเขาจะเปิดการเจรจากรณีใหม่กับสหรัฐฯ เพื่อดึงกองกำลังสหรัฐฯ กลับเข้ามา เสนีย์ยังกล่าวอย่างถ่อมตัวเสียด้วยซ้ำว่า ไม่ว่าคร.ม. จะลงมติตัดสินใจเช่นไรก็ตาม ก็ยังมีอีกปัญหาหนึ่งคือ ทางสหรัฐฯ จะสนใจข้อเสนอใหม่ของไทยหรือไม่

วันที่ ๒๒ มีนาคม หลังข้อตกลงให้ถอนทหารสหรัฐฯ ของก๊กกฤษ

หนังสือของกัมพูชาประชาธิปไตย

โฆษกกระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯ
ตอบคำถามที่ผู้สื่อข่าวถามว่า สหรัฐฯ
จะพิจารณาเรื่องใหม่หรือไม่ เมื่อ
เมืองไทยเปลี่ยนรัฐบาล

คำตอบก็คือ “ทางวอชิงตันไม่
มีความตั้งใจจะทำเช่นนั้น”

เสียงแสดงความเป็นห่วงท่าที
ของเวียดนามและรัสเซียต่อประเทศ
ไทย และเมื่อพูดถึงความสัมพันธ์
ระหว่างไทยกับลาวและเวียดนาม เขา
กล่าวว่า “ลาวนั้นเป็นเพียงแคกรัฐ
กันกระทบเล็กๆเท่านั้น แต่ลาวเวียด
นามกับรัสเซียหนุนหลังอยู่ละก็ ใคร
จะไปรู้...”

นโยบายของรัฐบาลไทยใน
อินโดจีนก็คือ หลีกเลี่ยงการเผชิญ
หน้าและสิ่งที่เราสนใจอย่างมากเวลา
นี่คือ การจัดการวางขายงานข่าว
กรองเสียใหม่” เสียงก็กล่าว

ถ้าจะยังจำกันได้ ก็เสนยนมไซ
หรือเคยประกาศว่าสหรัฐฯ จะต้อง
ถอนทหารออกไป เมื่อเดือนกุมภาพันธ์
๒๕๑๘ ขณะเขาดำรงตำแหน่ง
รัฐบาลสองอาทิตย์ เขาประกาศว่า
กองกำลังสหรัฐฯ ต้องถอนออกไป
ภายใน ๑๘ เดือน

“ประชาชนที่มาลงคะแนนเสียง
เป็นจำนวนมาก ทั้งทหารและพล
เรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาอยู่ใน
เขตที่มีการก่อการร้ายทางภาคอีสาน
ซึ่งติดกับชายแดนลาว กำลังหวาด
กลัวในอนาคตที่จะเกิดขึ้น และสิ่งนี้
ก็เกี่ยวพันกับการถอนทหารสหรัฐฯ
ซึ่งทำให้เขาเป็นห่วงว่าประเทศไทย
จะไม่สามารถยืนบนขาของตัวเองได้”

WASHINGTON POST

๖ เมษายน ๒๕๑๙

ตลอดระยะเวลาห้าปีของการสู้
รบระหว่างฝ่ายสหรัฐฯ และฝ่ายเขมร
แดง ในจำนวนพลเมืองเขมรทุกๆ
หกคนจะมีคนตายหรือ ไม่ก็บาดเจ็บ
สาหัสอย่างน้อยหนึ่งคน การทง
ระเบิดของสหรัฐฯ ทำให้ประชาชน
เขมรจำนวนครึ่งหนึ่งของทั้งหมด
อยู่ ๑ ล้านคน ต้องอพยพเข้ามาสู่
เมือง เส้นทางคมนาคมถูกทำลาย
ผืนดินที่ใช้สำหรับทำการเกษตรได้
รับความเสียหายอย่างหนัก วัควาย
ล้มตายไปประมาณร้อยละ ๓๐ เอก

อัครราชทูตสวีเดนประจำกรุงพนม
เปญพูดถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นใน
ชุมชนเล็กๆ ทั่วทั้งประเทศว่าประชา
ชนอเมริกันผู้เสียดายทั้งหลายควรจะ
ได้มาเห็นว่าเงินดอลลาร์จำนวนมาก
ของพวกเขาได้ถูกนำมาผลาญในสงคราม
ครั้งนี้อย่างไรบ้าง และอะไรคือ
ผลที่เกิดขึ้น

ในตัวเมืองก็ไม่แตกต่างกันไปจาก
ชนบท คือได้รับผลกระทบจากการ
เข้ามาแทรกแซงของสหรัฐฯ เช่นกัน
ชาวนาประมาณสองล้านต่างพากัน

ทหารช่วยชาวนาทำงาน

อพยพเข้ามาในเมืองจนแน่นขนัด สมัยพมเปญใกล้จะแตกแหล่งอาหารแหล่งเดียวที่คนในนั้นต้องพึ่งก็คือข้าวซึ่งสหรัฐฯบริจาคให้ แต่ปรากฏว่าไม่ค่อยจะพอเพียงในขณะที่ทางด้านการศึกษาพยาบาลนั้นแทบจะเป็นอัมพาตไปโดยสิ้นเชิง มีคนว่างงานเป็นจำนวนมาก และอัตราเงินเพื่อชนสูงถึงร้อยละ ๒๗๐ ต่อปี ซึ่งทำให้ระบบเศรษฐกิจของกัมพูชาต้องพิการอย่างหนัก เมื่อใกล้จะสิ้นสุดสงคราม คนของลอนดอนได้เผาและวางเพลิงหลายๆจุดในเมือง รวมเป็นบริเวณที่กว้างขวาง ทั้งยังได้ทำลายระบบไฟฟ้า นำประปาออกด้วย เรียวกัมพูชาถูกทำลายทั้งทางวัตถุและทางโครงสร้างของสังคม

จากความขาดแคลนมาสู่การผลิตได้เหลือใช้

หลังจากการปลดแอกของพมเปญเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๑๘ ปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้าของเขมรก็คือทำอะไรประชาชนที่อยู่ในเขตเมืองจึงจะไม่ต้องล้มหายตายจากไปเพราะอดอาหาร เพราะในช่วงใกล้ๆจะสิ้นสุดสงคราม ปรากฏว่ามีคนตายจากการขาดแคลนอาหารนับจำนวน ๑๕,๐๐๐ คน

ทางรัฐบาลใหม่มุ่งให้ความสำคัญอันดับแรกกับการสร้างอ่างเก็บน้ำและคลองส่งน้ำ สำหรับเก็บน้ำจากหน้าฝนไว้เพื่อการชลประทานในหน้าแล้ง ผลที่ได้ก็คือ นับเป็นครั้งแรกในหลายๆรอบศตวรรษ ที่กัมพูชาสามารถปลูกข้าวได้ปีละ ๒ ถึง ๓ ครั้ง

ปัจจุบัน หนงบ่ให้หลังการปลดแอก กัมพูชาสามารถแก้ปัญหาทางด้านอาหารจนถึงขนาดส่งไปช่วยลาวได้ นี่แสดงให้เห็นการฟื้นตัวที่ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วจนน่าทึ่ง

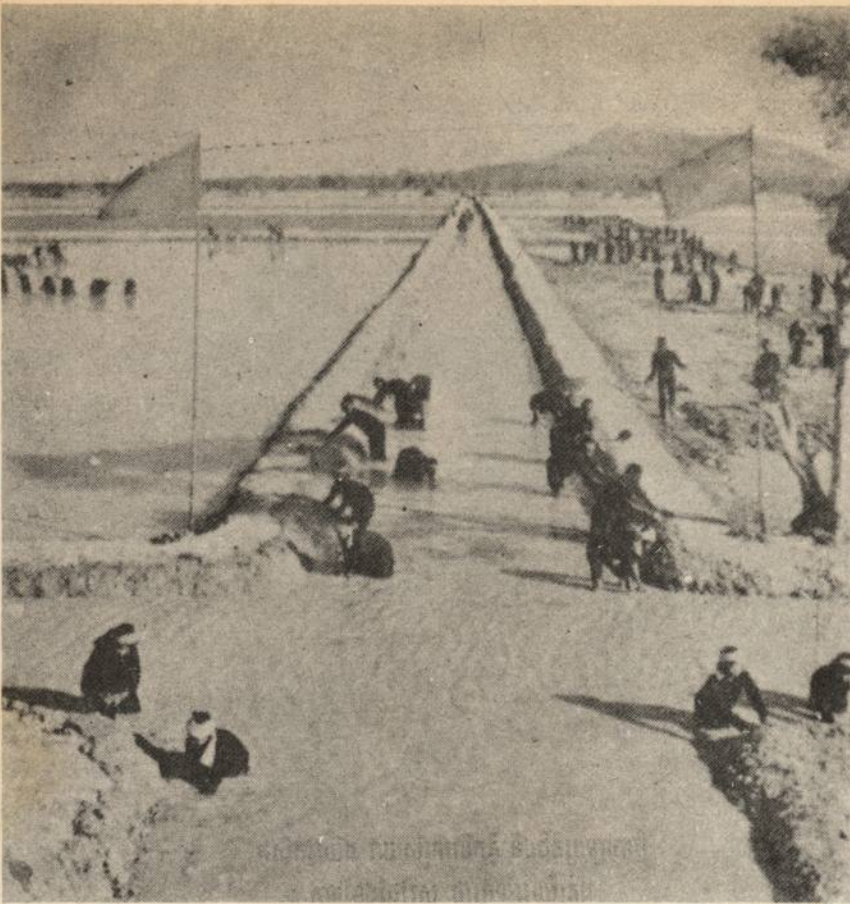

สาวเขมรใหม่ทำนาเกลือ

การป้องกันประเทศและการฟื้นฟูบูรณะ

ขณะนั้นสงทประเทศกัมพูชาให้ความสนใจก่อนอื่นคือการป้องกันประเทศและการบูรณะปฏิสังขรณ์บ้านเมือง การที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับปัญหาการป้องกันประเทศนั้นก่เนื่องมาจากตัวอย่างกรณีมายาเกช ซึ่งนายเฮนรี คิสซิงเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศต้องการจะบีบประเทศกัมพูชาใหม่ด้วยการโจมตีของเครื่องบินบ-๕๒ จนกระทั่งสามารถทำความเสียหายให้แก่โรงกลั่นน้ำมันแห่ง

เดียวที่มีอยู่ในประเทศได้ นอกจากนั้น ทางสหรัฐฯยังได้พยายามรวบรวมราชชอชาวเขมรที่อยู่ในสหรัฐฯ เพื่อจัดตั้งกันชนเป็นองค์การต่อต้านการปฏิวัติ พยายามก่อความและล้มล้างระบอบใหม่ของกัมพูชาประชาธิปไตย... นับเป็นรายงานข่าวจากศูนย์ข่าวสารอินโดจีน กัมพูชานั้นได้กลายเป็นเป้าโจมตีที่สหรัฐฯใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อ ว่า หลังการเปลี่ยนแปลง ประเทศเขมรได้ตกเข้าสู่ "ยุคสมัยแห่งความหวาดกลัว" ซึ่งเมื่อเครื่องบินของสหรัฐฯเข้าไปทิ้งระเบิดที่เมืองเสียม

ชาวเขมรกำลังปลูกข้าว

รัฐในเดือนกุมภาพันธ์. ทางรัฐบาลเขมรก็ยังคงมองเห็นความจำเป็นของการเตรียมพร้อมทางด้านกำลังป้องกันประเทศมากยิ่งขึ้น

ในการบูรณะประเทศ ทางรถไฟ รถยนต์ และเส้นทางจราจรแถบแม่น้ำโขง ก็ได้รับการซ่อมแซม ทดส่วเดินในกัมพูชาเล่าให้ฟังว่า ปัจจุบันในกรุงพนมเปญ คนงานอุตสาหกรรมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ คน กำลังช่วยกันผลิต ผ้า ยาง และอาหาร โรงงานซีเมนต์และกระดาษก็กำลังสร้างขนใหม่ โรงพยาบาลในต่างจังหวัดกลับใช้การได้ตามเดิม และหน่วยแพทย์ตามหมู่บ้านในชนบทก็สามารถทำหน้าที่ในการจ่ายยาชนิดธรรมดาๆ ที่ใช้เป็นพันในการรักษาความเจ็บไข้ได้ป่วย

รัฐบาลใหม่มีนโยบายยินดีต้อนรับชาวเขมรทุกคนให้กลับสู่ถิ่นฐาน

เพื่อร่วมมือกันฟื้นฟูบูรณะประเทศให้กลับสู่สภาพสมบูรณ์ ยกเว้น "ผู้ทรยศ" ๗ คนที่ถกตัดสินจากศาลเมอริทแล้ว รัฐบาลได้ขยายนโยบาย "สามัคคีประชาชาติอย่างกว้างขวาง" โดยมุ่งหมายเฉพาะไปที่ชาวเขมรผู้ซึ่งถกตอนอยู่ตรงข้ามกับรัฐบาล

ชาวเขมรทุกคนที่ไม่ยอมรับตำแหน่งหรือฐานะของตนในระหว่างสงครามจะได้รับสิทธิเข้าลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคมที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่รัฐบาลจำนวนหลายร้อยซึ่งลี้ภัยไปอยู่ฝรั่งเศส กำลังเตรียมการที่จะเดินทางกลับบ้าน และชาวเขมรประมาณ ๕๐ คนซึ่งอยู่ในสหรัฐฯ ได้ออกเดินทางไปยังกรุงปารีส เพื่อเตรียมตัวกลับประเทศของตนจากฝรั่งเศส

กัมพูชาประชาธิปไตย

ข้อใหม่ของประเทศได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนมกราคมนี้ก็คือ "รัฐแห่งกัมพูชาประชาธิปไตย" (State of Democratic Kampuchea) และรัฐธรรมนูญใหม่ของประเทศก็ออกมามีผลบังคับใช้ในวาระเดียวกัน รัฐธรรมนูญได้ย้าถึงบทบาทของประชาชนผู้ใช้แรงงาน และกล่าวด้วยว่า บััจฉัยการผลิตใหญ่ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรมหรือที่ดินยอมเป็นของชาติ และจะดำเนินการโดยสหกรณ์ ๓๐,๐๐๐ แห่งที่มีอยู่ในประเทศ

ก่อนสงคราม ประชาชนเขมรร้อยละ ๘๕ เป็นชาวนารายย่อย และก็ปรากฏว่าได้เคยมีการร่วมมือกันทำงานในรูปของสหกรณ์มาแล้วเป็นอย่างดี ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์เช่นนี้เองที่ช่วยวางแนวทางให้กับระบบสังคมใหม่ซึ่ง "ไม่มีคนรวยคนจน" และ "ปราศจากชนชั้นที่กดขี่หรือที่ถูกกดขี่" ได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น

การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคมที่ผ่านมา ซึ่งอนุญาตให้สมาชิกสภาได้ ๒๕๐ ที่นั่ง องค์กรชาวานั่งผู้สมัคร ๑๕๐ คน แบ่งจำนวนกับกรรมกรในเมืองและคนในกองทัพอย่างได้ดุลย์กัน ตามรัฐธรรมนูญสภามอำนาจเลือกคณะบริหารและแต่งตั้งฝ่ายบริหารของรัฐ

สีหนุได้ลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดี โดยมีคณะรัฐมนตรีลงมติรับรอง

ด้านต่างประเทศ กัมพูชาได้สถาปนาความสัมพันธ์กับประเทศโลกที่สามไปแล้วไม่น้อย แต่สำหรับสหรัฐฯแล้ว เจ้าหน้าที่รัฐบาลอ้างว่าคงกินเวลาอีกหลายปีกว่าเขมรจะเปิดความสัมพันธ์ด้วยใหม่อีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามทางการเขมรได้ประกาศ

ว่าพวกเขาเป็นมิตรกับชาวอเมริกันที่
ต่อต้านสงครามเสมอ และได้ตั้งชื่อ
ถนน ๖ สายในพนมเปญตามชื่อของ

นักศึกษา ซึ่งตายไปในระหว่างการ
ประท้วงที่เคนท์ สเตท และแจ๊คสัน
สเตท เมื่อปี ๒๕๑๓

นอกนั้นและที่เคยผ่านประสบการณ์
ของการอพยพจากเวียดนามเหนือลง
สู่ไซ่ง่อนมาแล้วในอดีต แม้จะไม่ใช่ว่า
ทั้งหมด แต่ก็เป็นจำนวนมากพอที่จะ
ทำให้เราเห็นแนวโน้มอะไรบางอย่าง
และเข้าใจพฤติกรรมของพวกเขาใน
การละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนไปได้มาก
ยิ่งขึ้น

ญวนอพยพในอเมริกา

หลังสงครามเวียดนาม มาจน
กระทั่งปัจจุบันเป็นเวลา ๑ ปีเต็มแล้ว
คนเวียดนามที่อพยพหลบหนีมาจาก
บ้านเมืองของตน ก็ดูเหมือนว่าจะหา
ที่ลงอันเหมาะสมจะเป็นที่พอใจใน
ดินแดนสหรัฐอเมริกาไม่ได้ กว่า
๑๓๐,๐๐๐ คนที่อดส่ำหอบหวกกันข้าม
น้ำข้ามทะเล ยังคงอาศัยอยู่ในสหรัฐ
อเมริกาคด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว เหงา
ถูกทอดทิ้ง และไม่เป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกับโลกใหม่ที่ตนอพยพมา

แม้ว่าในบรรดาชาวเวียดนามทั้ง
เด็กกำพร้าชาวเวียดนามในสหรัฐ ฯ

หมด คนเหล่านี้จะเป็นพวกที่ปรับ
ตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตของอเมริกาได้
อย่างดีที่สุด เพราะส่วนใหญ่มาจาก
กรุงไซ่ง่อน เคยทำงานในหน่วย
ทหารของสหรัฐ ฯ หรือไม่ก็เป็นพนักงาน
งานอยู่ในบริษัทธุรกิจอเมริกันมาก่อน
แทบทั้งสิ้น

นอกจากนั้น จากแฟ้มบันทึก
ประวัติ คนเหล่านี้มักจะเป็นแคชเชอร์
ที่เคร่งครัดผิดจากประชาชนทั่วไป
และเมื่อสาวขึ้นไปสมัยเวียดนามเพิ่ง
จะถูกแบ่งเป็นสองประเทศ ก็คนกลุ่ม

จากการสัมภาษณ์ผู้อพยพจำนวน
นับร้อย ที่ปัจจุบันอาศัยอยู่ในเพน
ซิลวาเนีย และซานฟรานซิสโก พวกเขา
เขาดูจะมีความรู้สึกแปลกแยกมากกว่า
ผู้อพยพกลุ่มอื่น ๆ เหตุผลที่หนัก
งานชาวอเมริกันผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
พอจะนึกออกก็คือลักษณะวัฒนธรรม
อันเหนียวแน่นของชาวเวียดนาม ซึ่ง
สั่งสมมาในประวัติศาสตร์ของการต่อสู้
อันทรหดและยาวนาน ทำให้พวกเขา
ผูกพันกับบ้านเกิดเมืองนอนอย่าง
ลึกซึ้ง

ชนชาติอื่น ๆ ที่เคยอพยพเข้ามา

ตั้งรกรากในอเมริกา ก่อนหน้า ล้วน
ปรับตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม
ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว คนพวกนั้น
สามารถพูดภาษาพูดได้ทุกวันกับคน
ขายเนื้อ คนขายของชำ คนขายไอ
สครีม และบุรุษไปรษณีย์ แลก็
สามารถที่จะกลับมาพูดภาษาของตน
เองในหมู่เพื่อนเชื้อชาติเดียวกัน ชง
อยู่ในละแวกเดียวกัน

ผิดกับชาวเวียดนาม ซึ่งไม่
สามารถจะปรับตัวทั้งทางด้านภาษา
และก็ไม่คล่องแคล่วในการหางานทำ
จะได้เงินด้อยๆ ทำ นอกจากงานกรรม
กรทั่วๆ ไป ซึ่งก่อดำรงสำหรับคน
ต่างชาติให้ตาเป็นพิษ

จากสถิติของกรมสาธารณสุข
และสวัสดิการ บัจจุบันร้อยละ ๘๐
ของบรรดาหัวหน้าครอบครัวผู้อพยพ
เป็นผู้ทำงานทำ และหนึ่งในสี่ของ
พวกนี้ได้รับเงินช่วยเหลือสวัสดิการ
จากการสำรวจเมื่อเดือนตุลาคม ที่
ผ่านมา สามในสี่ของ ๑,๕๐๐ ครอบครัว
ที่ทำงานทำ ได้รับเงินต่ำกว่า
๕,๐๐๐ เหรียญลงไป ในขณะที่เฉลี่ย
แล้วแต่ละครอบครัวมีสมาชิก ๕ คน

สองในห้าของผู้อพยพ แยกย้าย
กันอยู่ใน ๕ มลรัฐ เช่น แคลิฟอร์เนีย

ฟลอริดา วอชิงตัน โดยเฉพาะใน
แคลิฟอร์เนียมีอยู่ ๕๐,๐๐๐ คน มลรัฐ
เหล่านี้ตั้งอยู่ในอันดับ ๑๐ รัฐ ที่มีคน
ว่างงานมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา

คนเวียดนามนั้นได้ชื่อว่าทำงาน
อด และอดทนกับงานหนักได้อย่างดี
ตราบดีที่พวกเขาเห็นว่า งานที่ทำ
อยู่จะช่วยให้เขามีสมาคมที่ดีขึ้น จน
ยืนอยู่บนขาของตัวเองได้อย่างมั่นคง
มั่นใจ ตามธรรมดาแล้ว ชาวเวียดนาม
ชอบที่จะทำงานประเภทอิสระ
เป็นนายของตัวเอง แม้จะได้เงินน้อย
กว่า หรือต้องทำงานหนักกว่าการไป
เป็นลูกจ้างเขาก็ตาม "เป็นหัวโปกัด
กว่าไปเป็นช่างจ้าง" เขาจะบอกกับ
คุณเช่นนั้น

คนเวียดนามให้ความใส่ใจกับ
ความเจริญรุ่งเรืองของชุมชน หรือ
ครอบครัวมากกว่าจะคิดถึงความสำเร็จ
หรือความมั่นคงส่วนตัว และ
พวกเขารักที่จะได้มีที่ดินเป็นของตัวเอง
หรือไม่ก็เช่าหุ้นร่วมกับคนอื่นทำ
งานในเมือง

นักบวชชาวแคธอลิกคนหนึ่ง
พยายามรวบรวมผู้อพยพ ๖๐๐ คน ซึ่ง
ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชาวประมง
ที่เป็นแคธอลิก ให้จัดตั้งกันขึ้นเป็น

ขณะเดินทางออกจากไทย

ผู้ลี้ภัยชาวเวียดนามขณะไปถึงสหรัฐ ฯ

ชุมชนสหกรณ์ ในหมู่บ้านใกล้ ๆ พอร์ต
อาร์เธอร์ เท็กซัส ใหม่ โรงเรียน
หน่วยอนามัย และโรงงานทำน้ำปลา
ของหมู่บ้าน เพื่อจะได้เลี้ยงตัวเอง
นอกเหนือไปจากการจับปลา และทำ
ไร่

ผลึก ๒๐ คน ยอมเป็นหนี้เพื่อ
ตนจะได้เข้าเรียนในโรงเรียนช่างไฟ
ฟ้าใกล้ ๆ กับซาน โฮเซ แคลิฟอร์เนีย
บางคนก็ทำงานตลอดกลางวัน แล้ว
หาทางเรียนหนังสือเอาตอนกลางคืน
ทุกคนดูจะมุ่งมั่นกันดี ไม่มีอุปสรรค
ใดๆ นอกจากปัญหาในเรื่องของ
ภาษาเท่านั้น ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้
ให้คนพวกนี้หางานทำลำบาก แม้ว่า
จะอยู่ในอเมริกามาเป็นเวลาหนึ่งปี
เต็ม ชาวเวียดนามหลายๆ คนก็ยัง
ไม่สามารถพูดโทรศัพท์ได้อย่างที่ตน
ต้องการ เพียงแค่กางชื่อและหมายเลข
ไว้ให้ออกฝ่าย โทรศัพท์กลับมาก็ไม่
สำเร็จเสียแล้ว และยังมียุทธศาสตร์
ที่เรียกขานกันตัวเองอยู่ไม่ถุก

สาเหตุที่พวกเขาไม่รู้สึกกระตือ
รือที่จะพูดภาษาให้ใช้การได้ดั่งนั้น
เพราะพวกเขารักตัวเอง โดดเดี่ยว
จากวัดชุมชนบรอน และขาดความ
เป็นส่วนตัวของคนอเมริกัน ตาม
เมืองซึ่งเจ้าของประเทศมักแสดง

ความหงุดหงิดกับภาษาอังกฤษอันตะกุกตะกักของพวกเขา ทำให้เขารู้สึกว่าเขาสามารถทำงานให้ผ่านไปได้แต่ละวันได้โดยไม่จำเป็นต้องพูดกับใครสักคำ

ชาวเวียดนามถูกสภาพการณ์บังคับให้ต้องหาที่อยู่ในแหล่งห้องเช่าราคาถูก ซึ่งมเพื่อนบ้านร้านถนนตกอยู่ในภาวะคล้ายๆกัน ส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติที่ไม่รู้จะมีการศึกษามากนัก แล้วก็เป็นพวกที่ตะเกียกตะกายลงเวทีแข่งขันกันหางานกับพวกเขาด้วยซ้ำไป

ผู้ลี้ภัยหลายคนบ่นว่า รู้สึกเหงาและว้าเหว่ คนอเมริกันนั้นเป็นพวกเย็นชาและไม่มีความรู้สึก ทั้งยังไม่รู้จักกับ “การมีชีวิต” มากนัก ทำให้พวกเขาไม่รู้สึกว่าตนอยากจะถูกกลืนตัวเองให้เข้ากันได้กับสภาพแวดล้อมใหม่

อาจเร็วเกินไป หากจะด่วนสรุปเสียตั้งแต่ตรงนั้น ว่าบรรดาผู้ลี้ภัยชาวเวียดนามต่างกำลังรู้สึกอยากกลับบ้านเกิดของตน

เราควรจะมาดูกันก่อนดีกว่า ว่าคนเหล่านี้หนีออกจากประเทศเวียดนามทำไม เหตุผลก็คือพวกเขากลัวจะถูกจับในท่ามกลางการต่อสู้อันนองเลือด ซึ่งบัดนี้ความรู้สึกดังกล่าวก็ได้เหือดหายไปจนหมดสิ้น มีผู้อพยพจำนวนไม่น้อยเลยที่กล่าวว่า พวกเขาไม่เคยคิดจะหนีมาอเมริกาด้วยซ้ำไป พวกเขาเพียงแต่ต้องการหนีออกมาจากเขตประเทศเพียงเล็กน้อยเป็นการชั่วคราว หรือแค่นั้นไปอยู่ในเขตอื่น ๆ ของเวียดนาม จนกว่าการสู้รบจะสิ้นสุดลงเท่านั้น

ชาวเวียดนามว่างงานคนหนึ่ง อายุ ๒๐ ปี บอกกับผู้สื่อข่าวว่า “ผมอยู่ไกล ๆ ตลาดริมแม่น้ำในไซ่ง่อน วันหนึ่งก็มีผู้คนพากันหลามไหลมาลงเรือหลายลำ ผมกับเพื่อนคนหนึ่งก็

ไปดูว่าเขามืออะไรกัน เราถูกดันไปดันมาด้วยฝูงชน จนเข้าไปอยู่ในเรือแล้วเรือกก็แล่นออกจากท่า ผมพลัดกับเพื่อนจะหาทางกลับขึ้นฝั่งก็ไม่ได้ เรือแล่นมา ๕ วัน และผมก็พบว่าผมมาอยู่ในสิงคโปร์เสียแล้ว”

“จากสิงคโปร์ เราไปกวม ทางบ้านผมคงยังไม่รู้ด้วยซ้ำ กระทั่งตนว่ามืออะไรเกิดขึ้นกับผมบ้าง”

คงอึกไม่กับข้างหน้า เป็นที่ค่อนข้างจะแน่ใจว่า คนเหล่านี้จะตัดสินใจเดินทางกลับบ้าน ชาวเวียดนามหลาย ๆ คนในฝรั่งเศส ก็ได้ทำเรื่องขอกลับบ้านเมื่อสงครามสงบลง หลัง

จากลี้ภัยออกมาเป็นเวลานานแสนนาน

กว่าครึ่งของคนเวียดนามที่ผ่นข้อ ข้าวเข้าไปสัมภาษณ์จะพูดกันเป็นเสียงเดียวว่า อยากเห็นความสัมพันธ์ทางการทูตระดับปกติได้รับการสถาปนาระหว่างเวียดนามกับสหรัฐอเมริกาเพื่อพวกเขาจะได้ติดต่อกับครอบครัวญาติมิตรได้สะดวกยิ่งขึ้น และเพื่อพวกเขาจะได้ข่าวสารโดยตรง อันจะทำให้เขาสามารถตัดสินใจได้ว่าจะอยู่หรือจะไป ดีกว่าข่าวลือต่างๆที่ได้รับจนทำให้เกิดความหวาดกลัวโดยใช่เหตุ

เยาวชนลาว: นำใจปฏิวัติที่ถูกเสริมขยาย

กลับกชาวยุวกกลางคนแห่ง “ลมโซยเกษา” ข้างสนามกีฬาแห่งชาติ ออกจะแปลกใจอยู่สักหน่อย วันศุกร์ ๕ เมษายน ที่ผ่านมา กิจกรรมเล็กๆ เกาอึดดมหนึ่งตัว กระจกมัวชั่วหนึ่งแผ่น และผ้าใบสี่เหลี่ยมทหารกัน

แดดของแกดก็กักผิดกว่าวันศุกร์ หรือวันอื่น ๆ ตลอดระยะเวลาการเป็นช่างตัดผมอันยาวนาน “อ้าย ๆ ฮีบตัดผมให้ข้อยจักหน่อย” ชายหนุ่มวัยคร่าวลูกหลายคนระร่ำระลัด แกกยังไม่เข้าใจอยู่

ว่าทำไมเด็กหนุ่มผมสลวยขาวเหล่านี้ซึ่งเคยขับรถเก๋ง ขโมยมอเตอร์ไซด์หรือเดินผ่านหน้าร้านอย่างไม่เคยหันมาสนใจใครเลยในอดีต กลับเฝ้าร้องขออิวอนในสังกัดแก่เชื่อว่าจะต้องผันความรู้สึกของคนเหล่านั้นอย่างไม่ต้องสงสัย

“อาจตีทอนอากาศฮ้อนบได้” แก (กง) แอบคิดอยู่ในใจ

อีกหลายจุดในนครเวียงจันทน์ สมาชิกหนุ่มสาวของสมาคมชายหนุ่มหญิงสาวในแต่ละหมู่บ้าน พร้อมด้วยสมาชิกกองหลอน (ที่หลายคนเรียกว่า “ทหารบ้าน”) และตำรวจปะสมชุดเขียว ได้ออกตระเวนไปตามจุดต่างๆ ในเขตความรับผิดชอบของตน องค์กรจัดตั้งเหล่านี้กำลังเริ่มงาน “ชำระล้าง” สังคมของนครเวียงจันทน์ “อันเน่าเฟะ”

แต่ละกลุ่มที่ออกทำงานจะมีกระดานรายชื่อบุคคลที่องค์กรปกครองท้องถิ่นเห็นว่าควรจะได้ “รับการอบรม” เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นภัยต่อสังคม

ชื่อที่ปรากฏในแผ่นกระดานนั้นเป็นของกลุ่มอันธพาล “แม่จางนางเลง” (หญิงโสเภณีในภาษาไทย) พวกคิดยาเสพติด ผู้ไม่ประกอบอาชีพเอาแต่ “แต่งตัวเป็นจิกโก ฮิปปี” และมีลักษณะแต่งตัว “เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก” รายชื่อเหล่านี้ทางองค์กรจัดตั้งของแต่ละท้องถิ่นได้เฝ้าดูพฤติกรรมมาอยู่เป็นเวลาพอควรแล้ว

ทุกอย่างเป็นไปอย่างที่หลายฝ่ายตั้งเป้าประสงค์ไว้ ไม่ปรากฏมีการต่อต้านหรือแสดงความเป็นปฏิปักษ์แต่อย่างใด (อย่างแรงที่สุด บางคนทხოของตนไปปรากฏผ่านกระทำกือ “โดนหน”) จำนวนทั้งหมดโดยประมาณ ทั้งจากรายงานของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับคำบอกเล่าของหนึ่งในหมู่ผู้เข้ารับการอบรมคือ

ผู้สื่อข่าวพิเศษ จตุรัส มี ๑,๒๐๐ คน (ชาวพาดหัวของ “บางกอกโพสต์”) อ้างแหล่งข่าวรอยเตอร์กล่าวว่า ยอดจำนวนมีทั้งสิ้น ๓,๐๐๐ คน)

รายงานจากเจ้าหน้าที่ผู้ทราบเรื่องดังกล่าวว่า ทางกรได้จัดตั้งตัว “ผู้เข้ารับการอบรม” ทั้งหมดไปยังเกาะดอนลิง ในบริเวณหัวน้ำเหนือตัวเขื่อนน้ำงึม ห่างจากตัวนครเวียงจันทน์ ไปทางเหนือประมาณ ๑๒๐ กม. โดยทางบกและทางเรือ เกาะดังกล่าวนี้เคยถูกใช้เป็น “บ่อนสัมมนา” ของอดีตนายทหารฝ่ายเวียงจันทน์

“ผู้ไปก่อสร้างตัวเหล่านี้” บทนำของหนังสือพิมพ์ “เสียงประชาชน” รายวันของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ภายใต้วหัวเรื่องว่า “ชมเชยความตัดสินใจก่อสร้างพวกประสภักย์สังคมให้กลายเป็นคนดี” กล่าวขแรง “จะได้รับการอบรมอย่างสดกสลดปลาย และจะได้รับการเบี่ยงแยกในทุกด้านจากอำนาจการปกครองปฏิวัติ ถ้าติดฝิ่นกินกัญชาเฮโรอิน จะมียาแก้ให้ออกจนได้ ถ้าบมิวิชาอาชีพก็จะฝึกจนใหม่ผู้ไม่ลายมือรับประกันอนาคตอย่างแท้จริง”

เมื่อแรกเริ่มออกทำการกวาดล้างนี้ ทางกรรัฐบาลไม่ได้ขแรงหรืออธิบายถึงเหตุผลหลักแต่อย่างใด เพียงตระเวนไปตามแหล่งที่คนเหล่านี้ใช้มั่วสุมไม่ว่าจะเป็นในโรงยาฝิ่น หน้าโรงหนัง ในช่องโสเภณี หรือบ้านเรือนที่เขาเหล่านั้นอาศัยอยู่แล้ว จึงนำตัวไปรวมกันไว้ ๑ คนที่บริเวณลานวัดพระธาตุหลวง เขตนครเวียงจันทน์ ก่อนจะนำไปบ้านท่าลาดห่าง

เวียงจันทน์ ไปทางเหนือประมาณ ๘๐ กม. แล้วจึงลงเรือต่อไปยังเกาะดอนลิง

ในบทนำเดียวกันนั้นได้อธิบายถึงเหตุผลของการกวาดล้างครั้งนี้ว่า “ภัยทางด้านสังคมแม้นเกิดมาจากแผนการล่าเมืองขึ้นแบบใหม่ของจักรพรรดิอเมริกา และของระบอบราชาธิปไตยที่ล้าหลัง... ที่จะเอาลาวเป็นเมืองขึ้นแบบใหม่ เอาคนลาวเป็นข้าหน้าข้อยตลอดกาลนาน”

ข้าราชการผู้ทราบเรื่องได้เปิดเผยกับผู้สื่อข่าวพิเศษ จตุรัส ดังแต่รัฐบาลได้ประกาศเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็น “สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” กลุ่มที่เป็นปฏิปักษ์กับการก้าวขชายของสังคมนิยมก็ได้พยายามทุกวิถีทางในการ “ก่อความบ่สงบอยู่ในลาวเฮา” พร้อมกันนั้นก็ขยักเอาลำดับเหตุการณ์รุนแรงต่างๆ นับแต่การระเบิดสะพานบนเส้นทางเวียงจันทน์ - ปากซัน จนถึงการประเบิดสถานทูตรัสเซียและคิวบาในนครเวียงจันทน์เอง ในการจับกุมผู้กระทำผิดก็ให้การสารภาพว่าผู้ว่าจ้างมาให้ทำ “เป็นเงินเท่านั้นบาท เท่านั้นดอลลาร์”

ขณะที่สอมวลชนตะวันตกต่างพากันระบายสภาพการณ์การเคลื่อนไหวครั้งนั้นให้เป็นไปในลักษณะ “การกวาดล้าง” และลิดรอนเสรีภาพส่วนบุคคลโดยเฉพาะของคนหนุ่มสาว (สำนักข่าว เอเอฟพี. ของฝรั่งเศสผู้ไม่เคยคละในการเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวโดยอ้างแหล่งที่มาของข่าวค่อนข้างจะอ่อนหลักฐาน ครึ่งนีกเช่นกัน “จากคำบอกเล่าของนักท่องเทียวผู้หนึ่งที่เพิ่งเดินทางกลับมาจากเวียงจันทน์” กล่าวว่า “มี “วัยรุ่น” ถูกจับกุมตัวไปกว่า

๓,๐๐๐ คน คนเหล่านี้ในอดีตเคยเป็นแนวหน้าในการขับไล่องค์การยเซดของสหรัฐออกจากเวียงจันทน์ให้กับฝ่ายขบวนการปะเทดลาวมาแล้ว”) ประชาชนโดยส่วนใหญ่ในนครแห่งนี้กลับพากันรู้สึกสบายใจไปตามๆ กัน กลุ่มคนประมาณ ๑,๒๐๐ คนเหล่านั้นเป็นพวกที่ทางการปกครองท้องถิ่นเฝ้าสังเกตพฤติกรรมมาเป็นเวลานานหลายคนไม่มีงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง แต่ก็ปรากฏมีเงินทองใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย

คดีเล็กน้อยน้อย ลักขิงวิ่งราว กระทั่งถึงการปล้นทรัพย์ หรือฆาตกรรมซึ่งเคยรุ่งเรืองอยู่ก่อนหน้าทกณะรัฐบาลใหม่ชุดนี้จะเข้าบริหารได้หวนกลับมาครอบงำสังคมแห่งนี้อีกครั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจของนครแห่งนี้เคยปรารถนาว่า ทางกรกำลังเตรียมหาวิธีการในอันที่จะขจัด “ภัยสังคม” เหล่านี้ให้หมดไป

และกิดเหมือนว่า สถิติของคดีเหล่านี้หลังการเคลื่อนไหวเป็นต้นมาเริ่มลดน้อยลงเป็นลำดับ

หลายต่อหลายคนคงจะเป็นทักขวิตกและเฝ้าเสียดาย “เสรีภาพ” ที่ตนคิดว่ากำลังหลุดลอยไป แต่อีกหลายคนก็อดคิดใจต่อมาตรการของรัฐดังกล่าว ข้าพเจ้าเฝ้าตามเจ้าของร้านอาหารผู้หนึ่งถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่เคยัคติรมฟุตบอลเป็นสนามวิ่งเล่นบ้างขนมอรองขอเศษเงิน บ้างฉกฉวยจานอาหารที่เหลือเศษไปแย่งกินอย่างหัวโหย

“ไปดอนลิงกันเมิดแล้ว มันสมักรไป มันว่าข้าวกั้มกิน งานกั้มทำ บ้านกั้มนอน แล้วขงสิได้เขียนหนังสืออก” เขาตอบอย่างมอธยาศัยราวจะดีใจกับอนาคตของเด็กคนน้อยเหล่านั้น

ผู้สื่อข่าวพิเศษ
เวียงจันทน์ ๒๐ เมษายน ๒๕๑๙

ธรรมนูญ เทียนเงิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันอายุ ๖๓ ปี สนใจการเมืองมาตั้งแต่ยังเป็นหนุ่มครั้งสมัยยังเป็นนักเรียนกฎหมาย โดยที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองยังไม่ได้ตั้ง สมัยเป็นผู้แทนราษฎรครั้งแรกที่จังหวัดชลบุรี และได้รับเลือกตั้งเป็นครั้งแรก จากนั้นก็เกิดการรัฐประหาร และรัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดอายุผู้สมัครไว้ ๓๕ ปี ทำให้เขาพลาดโอกาสเพราะอายุไม่ถึง

ปัจจุบันเขาเป็นคนเก่าคนแก่ของพรรคประชาธิปัตย์ และถูกจัดกลุ่มจากบุคคลภายนอกว่าอยู่ในกลุ่มที่มกความคิดเห็นทางการเมืองที่เรียกว่าขวาจัด แม้เขาจะปฏิเสธว่าไม่รู้ว่าจะไรคือซ้ายจัดและขวาจัด แต่ว่าเขาเคยถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหัวรุนแรง และมีหัวเป็นคอมมิวนิสต์ในตอนหนุ่ม

ขณะนี้เขาเป็นพ่อหม้ายลูกติด บุตรคนสุดท้าย เรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ พอดีมาถึงการแต่งงานใหม่ ธรรมนูญตอบอย่างอารมณ์ขันว่า ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเข้าพิธีสวดมนต์เป็นอิสลามเสียก่อน จึงจะได้มีเมีย ๔ คน การออกกำลังกายของเขาคือการเดินโยคะวันละ ๑๕ นาที

จตุรัส : ท่านว่า ๖ เริ่มชีวิตทางการเมืองมาตั้งแต่เมื่อไร
ธรรมนูญ : ถ้าจะถามว่านานกับ ก็เห็นจะเป็นตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ ตอนนั้นผมเรียนกฎหมายอยู่ เป็นโรงเรียนกฎหมาย ไม่มีมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์และการเมือง เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง ก็ตอนนั้นท่านปรีดท่านสอนกฎหมายปกครอง ท่านเป็นอาจารย์ประจำสอนกฎหมายปกครอง เราก็สนใจทางการเมือง ทุนพอเปลี่ยนแปลงการปกครอง แล้วนักเรียนกฎหมายในรุ่นนั้นบทบาทมากในทางการเมืองและผมก็มีความสนใจทางการเมืองมาตั้งแต่ต้น ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็เกิดมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ที่เรียกว่ากบฏ พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็เป็นเรื่องทหารมา เอ... ตอนนั้นเป็นเรื่องประวัติศาสตร์นิดหน่อย คือที่เราเรียกว่ากบฏ... กบฏนั้นนะ ถ้าเราจะไปดู... พวกคุณอาจจะไม่เคยเห็น แลดูการณ์ของพวกที่ยกทัพมา คือพวกกบฏบวรเดชนั้น คือเขามุ่งโจมตีสำคัญสองอย่าง อย่างหนึ่งคือให้ทหารนั้นถอนตัวจากการเมือง แล้วก็ให้ทหารในกรุงเทพ ๗ ถอนตัวออกไปยังต่างจังหวัด ประ
จตุรัส ๓๐

การที่สองนั้นไม่ห้ามสมาชิกประเภทสอง สมาชิกประเภทสองนั้นหมายถึงสมาชิกคณะราษฎรเลือกตั้งขึ้นมาเอง ก็เหมือนอย่างในตอนหลังเรามาตั้งวุฒิสภาขึ้น อะไรแบบเดียวกัน นั้นเป็นเงื่อนไขสำคัญของพวกเขา พ.ศ. ๒๖๖ ขึ้นมา แต่รัฐบาลในขณะนั้นไม่ยอมจึงได้เกิดการรบกัน ตอนนั้นผมก็เรียนกฎหมายอยู่ และพวกที่เรียนก็แบ่งเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเห็นด้วย คือพวกผมเห็นด้วยว่าควรจะเป็นอย่างนั้น อีกพวกหนึ่งเห็นว่าพวกเราเป็นฝ่ายต่อต้านเป็นฝ่ายต่อต้านประชาธิปไตยอะไรของเขา (หัวเราะ) อันนั้นก็เห็นเหตุหนึ่งหลังจากนั้นไม่กี่เดือนผมก็ถูกจับ เพราะว่าผมก็เป็นคนเสียงดังอยู่หน่อยในขณะนั้น ก็ถูกจับในข้อหาเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาล แล้วถูกเนรเทศไปอยู่แม่ฮ่องสอน เสีย ๕ ปี

จตุรัส : แล้วความคิดเห็นในเรื่องทหารและเรื่องวุฒิสภาขึ้น ท่านยังมีความเห็นเหมือนเดิมอยู่หรือไม่

ธรรมนูญ : อา... (หัวเราะ) ถ้าจะถามความเห็นของผม ... ผม... ผมก็ยังยืนยันในความคิดเห็นของผม แต่นั่นไป

พูดเขาก็จะเป็นการกระเทือนใจกันเปล่าๆ แล้วเรื่องทหาร ก็เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เรา...เรา...อย่าไปวิจารณ์เลย แต่ผมก็ยังยืนยันในความคิดเห็นเดิมของผมอยู่ แม้ว่ามัน จะ ๔๐ ปีมาแล้วก็ตาม

จตุรัส : จากสองเรื่องที่ว่ามานั้นท่านเห็นว่ามันมีผลคล้ายๆ ไรบ้าง

ธรรมณู : โอ... ผลคณะผมยังมองไม่เห็น ผลตกก็ก่อให้เกิดการจะเป็นเผด็จการน้อยขึ้น มันไม่ได้ประโยชน์อะไร... (หัวเราะ) มันเป็นมาตั้งแต่สมัยการเปลี่ยนแปลง การปกครอง พอเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเขาก็เขียนรัฐธรรมนูญให้สมาชิกประเภทสอง และก็แนวความคิด อันนี้ ที่เปลี่ยนมาเป็นวุฒิสมาชิกบ้าง พลตีสภาบ้าง อะไร สภาบ้าง อันนี้ก็คือสภาพที่อาจบดบังก้องของรัฐบาล... ให้ โดยไม่ต้องมาจากการเลือกตั้ง

จตุรัส : แล้วหลังจากเนรเทศแล้วท่านทำอะไรต่อครับ

ธรรมณู : กลับมาผมก็เรียนกฎหมาย เรียนธรรมศาสตร์ ต่อ พอผมสอบได้แล้ว ผมก็... ตอนนั้นผมยังทำงานทำ ที่ไหนไม่ได้มีชนกติดหลังอยู่ ไปทำงานที่ไหนก็ไม่มีใครรับ ผมก็เคยไปสอบปลัดกับเขา ในจำนวนบัณฑิตด้วยกันผมก็ สอบได้ทั้งหมดของประเทศ เขาก็ตั้งผมว่านักรปลัดวัน จันทร บอกผมเป็นคนที่ไม่น่าไว้วางใจ

ไอ้ผมเป็นคนน้อยอย่างหนึ่งนะ... ถึงทุกวันนี้ก็ยังเป็นคนอย่างนั้นอยู่ คือถ้าใครว่าอะไรผมหรือด่าอะไร ผมยังมีความมานะมาก เหมือนอย่างเรื่องถนน ผมยืนอยู่จนสว่าง มันมีเรื่องประหลาดอยู่อย่าง คือ แทนที่ผมจะโกรธ ผมกลับไม่โกรธ

จตุรัส : แล้วในตอนนั้นท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง ที่ถูก ขู่หาทางการเมืองแล้ว เกิดการไม่ยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง

ธรรมณู : ไอ้ผมเป็นคนน้อยอย่างหนึ่งนะ... ถึงทุกวันนี้ ผมก็ยังเป็นคนอย่างนั้นอยู่ คือถ้าใครว่าอะไรผมหรือด่าอะไร ผมยังมีความมานะคือคุณจะเห็นผมว่าทำงานทักทมิ. ใครด่าผมมาก ผมยังมีความมานะมาก เหมือนอย่างเรื่องถนน ผมยืนอยู่จนสว่าง มันมีเรื่องประหลาดอยู่อย่าง คือแทนที่ ผมจะโกรธผมกลับไม่โกรธ คือคุณจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์

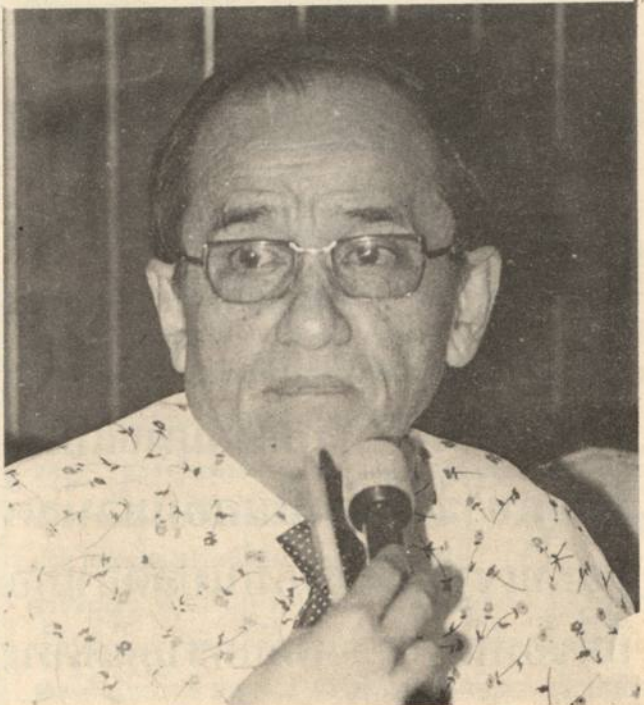
ว่าอะไรผม ผมไม่เคยแก้ข่าว ก็คือการที่ว่าผมมากๆ เท่ากับ เป็นการถอดแบตเตอรี่ใหม่ เพราะฉะนั้นไอ้ที่ผมทำถนน จนลู่วงนิกเพราะแรงด่า ถ้าใครผ่านมาจะเห็นผมว่าตอน ต่ตามตสผมก็ยืนอยู่ตลอดเวลา อันนี้ทำให้ผมมีกำลังใจ แก้ปัญหาให้ลู่วงไปได้

จตุรัส : แล้วท่านเองเข้ามาในพรรคประชาธิปัตย์ตั้งแต่เมื่อไหร่

ธรรมณู : ไอ้ผมเข้ามารุ่นหลัง ไม่ใช่รุ่นแรกทีเดียว รุ่นแรกทีเดียวตอนนั้นมันยังไม่พรรค เมื่อตอนเสรีสงคราม ผมก็ไปสมัครผู้แทนที่ชลบุรี ก็ได้รับเลือกตั้ง ตอนนั้นเป็นผู้แทนราษฎรได้คนเดียว

จตุรัส : ท่านมีความเห็นอย่างไรบ้าง ต่อเสียงวิจารณ์ภายนอกที่กล่าวว่าท่านเป็นกลุ่มขวาจัดภายในพรรคประชาธิปัตย์

ธรรมณู : เอ... ไอ้ซ้ายจัดขวาจัดผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ว่ามันหมายความว่าอย่างไร ผมเองก็เคยถูกหาเป็นคอมมิวนิสต์ก็เยอะ ในสมัยจอมพลแปลก ผมถูกหาว่ามั่วเหว

คอมมิวนิสต์ และที่เขาไม่รับผมเป็นปลัดอำเภอก็ผมขอหนึ่ง คือผมมีความคิดเห็นรุนแรง ก็ไม่ทราบว่าเขาจัดหรือชาย จิต ผมก็ไม่รู้เดี๋ยวผมก็ยังไม่เป็น ผมยังยืนยันในความถูกต้อง ไอ้บางอย่างที่ชายจัดผมเห็นด้วยกับเขาก็ม ที่ไม่เห็นด้วยก็ เพราะฉะนั้นผมตอบตัวเองไม่ได้ว่าเป็นเขาจัดหรือชายจัด

จตุรัส : แล้วท่านคิดว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ในกรณี จัดกลุ่มท่านกับคุณสมัครอยู่กลุ่มหนึ่ง จัดให้คุณดำรง ลัทธ

เอ... ไอ้ชายจัดขวจัดผมก็ไม่
รู้เหมือนกัน ว่ามันหมายความว่า
ยังไง ผมเองก็เคยถูกหาเป็นคอมมิว
นิสต์ก็เถอะ ในสมัยจอมพลแปลก
ผมถูกหาว่ามีหัวเป็นคอมมิวนิสต์
และที่เขาไม่รับผมเป็นปลัดอำเภอ
ก็ขอหนังสือ ผมมีความคิดเห็น
รุนแรง ก็ไม่ทราบว่าเขาจัดหรือ
ชายจัด

พิพัฒน์อยู่อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองไม่ตรงกัน
ธรรมณูญ: เอ... อั้น... ผม... ไม่เข้าใจเลยว่าทำไม
แปลเจตนาไปอย่างนั้น ไปตั้งกลุ่มตั้งก่อนขึ้นมา และทั้ง
สองคนทั้งสมัครและดำรงในทางส่วนตัวก็ไม่เคยมาอะไร
นั่น เขาก็เคารพและเรียกผมว่าคุณอ่าว ถ้ามีอะไรเขาก็
ปรึกษาหารือกันอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าต้องยอมรับว่าทั้งสอง

คนมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ไม่ตรงกันนั้นไม่ใช่เรื่อง
ชายเรื่องขว มันเป็นเรื่องที่รู้ๆกันว่าสมัครเป็นสุชัย
เรื่องคุณสนั่น พอดีคุณดำรงแก่เขา มันเป็นเรื่องส่วนตัว
ไม่ใช่เรื่องความคิดความเห็น แล้วจะไปตกกว่าทางนั้น
เป็นเสรีนิยม ทางนี้เป็นพวกขวาจัดมันไม่ถูก คนละเรื่อง

จตุรัส: แล้วมันเกิดขึ้นได้ยังไงครับคุณได้อั้น

ธรรมณูญ: ก็ผมก็ไม่ว่ามันมีคน ใครเป็นคนทำคุณชน
ผมไม่ทราบ แต่ว่าไอ้การอยู่ด้วยกันเป็นพรรคการเมือง
คุณจะไปเอาความเรียบร้อยไม่มีคนมันไม่มีหรือก มัน
เหมือนกันทุกพรรค อ้อไปคุยว่าพรรคประชาธิปัตย์
พรรคก. พรรคข. ตัวอย่างนั้นๆ คนอยู่ด้วยกันสองคนขึ้นไป
มันยากที่จะให้เห็นด้วย แต่ความคิดความเห็นที่แตกต่าง
กันนั้นมันไม่ได้เป็นอุปสรรคที่จะทำให้พรรคการเมืองดำ
เนินไปไม่ได้

จตุรัส: แสดงว่าภายในพรรคยังมีกรแบ่งแย่งผลประโยชน์
กันอยู่

ธรรมณูญ: เรื่องผลประโยชน์กับเรื่องความคิดเห็นนั้นคน
ละเรื่อง แต่เรื่องการแบ่งแย่งผลประโยชน์และตำแหน่ง
มันแล้วแน่ ก็อย่างผมๆ ก็แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่าง ผม
มติดกรรมการเป็นเอกฉันท์นะครับที่จะให้เป็นรัฐมนตรี
มหาดไทย แต่ผมก็ไม่รับ

จตุรัส: ที่ไม่รับเพราะถูก ส.ส. บางกลุ่มคัดค้านใช่ไหม

ธรรมณูญ: ไม่... (ลากเสียงยาว) ส.ส. จะมากำหนดอะไร
กับผม คนอย่างผมไม่มีใครจะมากำหนดกับผมได้ ไม่ได้
... คนละเรื่อง

จตุรัส: หมายถึงว่าท่านสามารถคุมเสียงส่วนหนึ่งได้

ธรรมณูญ: ก็ไม่ใช่คุม... (เสียงดัง) แต่มาแหลมกับผม
ไม่ได้ ในเมื่อกรรมการกลางลงความเห็นให้อย่างนั้นแล้ว
ส.ส. คนไหนยังจะมาก่อไม่ต้องการอีก ที่ผมไม่รับ
แสดงว่าผมมีข้อสัญญาที่ประชาชน เขาเลือกให้ผมเป็น
รัฐมนตรีมหาดไทย ที่นั่นผมรับเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย
ทั้งกทม. เดียวก็ทำตามมาที่ผม เพราะงานที่ กทม. มันแล้ว
เพราะผมหนีไปเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยผมจะเอาหน้าไปไว้
ไหน ไม่ใช่เพราะผมกลัวศักดิ์ฐานะภาพ... ไม่ใช่

จตุรัส: แล้วการที่คนสมัคร สุนทรเวช ไม่ได้คุมกรมตำรวจ
ทั้งๆที่เป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทย อันนั้นมันหมายถึงการพ่าย
แพ้ของกลุ่ม กทม. หรือเปล่า

ธรรมณูญ: ไม่ใช่... คุณมาแยกกลุ่มเอาเอง ผมบอกว่า
ผมไม่รับกลุ่มอะไร บุคคลภายนอกมาแยกกลุ่มภายในพรรค
ประชาธิปัตย์ ว่าคนนั้นมาอยู่กลุ่มนั้น มาแยกกลุ่มตนเอง
โดยที่ข้างในเขาไม่ได้เป็นอย่างนั้น

ผมไม่ได้ยืนยันว่ามีความเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกัน แต่ยังเป็นพรรค
ประชาธิปไตยอยู่ แต่การที่มาแยก
ว่าผมเป็นหัวหน้ากลุ่มมันบ้า ผมไม่
เคยได้เกี่ยวข้องกับ

จตุรัส: หมายความว่าท่านยืนยันความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในพรรค

ธรรมณู: อันที่ผมไม่ได้ยืนยันว่ามีความคิดเห็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ยังเป็นพรรคประชาธิปไตยอยู่ แต่การที่มาแยกว่าผมเป็นหัวหน้ากลุ่มมันบ้า . . . ผมไม่เคยได้เกี่ยวข้องกับ ถ้าผมเป็นหัวหน้ากลุ่มผมก็รับเป็นมหาตมา และถ้าผมไปรับเป็นมหาตมาบังเอิญหากไม่มี แล้วลองคนอย่างผมเป็นอะไรใครจะมาแหลมเข้ามาไม่ได้ ผมปราบมาตั้งหลายเรื่องตั้งแต่มาอยู่ที่นั่นผมอยู่ที่ไหนแต่ความถูกต้องใครจะมาข่มผมไม่ได้

จตุรัส: เป็นความจริงแค่ไหนที่พรรคประชาธิปไตยขึ้นการเลือกตั้งครั้งนี้ โดยเฉพาะในเขตคดี เป็นเพราะว่าได้มีการตกลงกับทหารมาก่อน เพื่อที่จะโค่นพรรคกิจสังคม

และพรรคชาติไทย ที่เคยชนะในเขตเลือกตั้ง

ธรรมณู: ไม่มี . . . ไม่มี ไม่มีข้อตกลงใดๆ ถ้าคุณดูคะแนนให้ดีแล้ว คุณก็กฤตภูมิไม่ได้แพ้คุณสมัคร แต่แพ้คุณประเทศต่างหากแล้ว สมัครทิ้งไปตั้งเยอะแยะเพราะฉะนั้นถ้าจะมาบอกว่าคุณก็กฤตภูมิแพ้คุณสมัครไม่ได้แพ้คุณประเทศคุณประเทศซึ่งมีหน้าที่เวลาปราศรัยก็แจกใบปลิว . . . (หัวเราะ) ไม่ได้แพ้คุณสมัคร และเรื่องทหารนั้นก็แปลว่าก็จะเห็นว่าทหารคราวนี้ไม่ได้ไปลงคะแนนเหมือนอย่างคราวก่อน เขาก็ปล่อย . . .

จตุรัส: แล้วที่ว่าคุณกฤตภูมิให้เงินให้ทองมากมายหลายล้านในการเลือกตั้งครั้งนี้

ธรรมณู: อ้อ . . . แหม เขาจะให้ผ่านใครผมไม่ทราบ แต่ว่าเขาไม่เคยได้พบกับผมเรื่องนี้ ผมเองมีส่วนเมื่อนั้นการเลือกตั้งเข้ามาแล้วก็ไปเจรจา ทดทั้งคุณเสวตร มีผม มีพิชัยสามคน ที่ให้ไปเจรจารวมชาติไทย พรรคสังคมเขามารวมทั้งคุณกฤษณ์ด้วย ส่วนเรื่องจะช่วยเงินช่วยทองให้แก้พรรคคนอาจจะมีการรับ แต่ผมไม่ทราบ

จตุรัส: ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง ที่รวมเอาพรรคการเมืองหลังเข้ามาร่วมจัดตั้งรัฐบาลแล้ว คิดว่าจะมีการเบียดเบียนหรือไม่

ธรรมณู: เอ . . . อันนี้ผมอยู่ที่การทำงานของรัฐบาลชุดนี้ครับ ถ้าได้ทำงานอะไรที่เห็นชัดออกไปเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนนั้น แล้วก็ได้ทำงานที่อะไรมันได้เด่นออกไปเรื่องเบียดเบียนถ้าใครเบียดเบียนก็จะพังไปเอง ขณะเดียวกันถ้าเกิดความวุ่นวาย ทำไปแล้วไม่เกิดประโยชน์ การงานและทะเลาะ อย่างนั้นความมั่นคงเห็นจะไม่

จตุรัส: อย่างในพรรคประชาธิปไตย นอกจากตัวท่านเองแล้ว เห็นว่านักการเมืองที่เป็นนักการเมืองจริงๆ ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนมีมากน้อยแค่ไหน

ธรรมณู: อันนี้ผมประมาณเป็นเปอร์เซ็นต์ไม่ได้หรอกครับ แต่ผมว่าคนที่อยู่ในหน้าที่ที่เป็นหลักนั้น ควรจะประพฤติตัวให้เป็นตัวอย่าง อาจจะทำให้คนที่เข้ามาใหม่เห็นจุดยืน แต่คนที่อยู่ในตำแหน่งรับผิดชอบแล้วประพฤติตัวเหลวไหลก็อาจจะเป็นชนวนอย่างหนึ่งให้เกิดความแตกแยกภายในพรรคได้

จตุรัส: การที่หลักรวมพรรคประชาธิปไตยเคยถูกขนานนามว่าเป็นลัทธิ ท่านเองรู้สึกอย่างไรบ้าง

ธรรมณู: ไอนั้นเขาเขียนการ์ตูนกัน ใอลิงก็มีลิงสองอย่าง ใอลิงไม่เป็นลิงเป็นพวย ลิงป่าแสม ไอนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไร ถ้าลิงอย่างทหารพระรามก็มีประโยชน์ พระรามชนะทศกัณฐ์ก็เพราะลิง (หัวเราะ) มันต้องแยก

ถึงออกเป็นสองประเภท

จตุรัส : การที่พรรคประชาธิปัตย์ตัดสินใจเอาคุณกฤษณ์มาเป็นรัฐมนตรีกลาโหมนั้น มีเหตุผลยังไงบ้างครับ

ธรรมณู : ก็เหตุผลจะเอาคุณกฤษณ์เป็นคนกลาง สำหรับเชื่อมระหว่างทหารกับพลเรือน ให้มันมีความเข้าใจกัน ไม่ได้หวังที่จะมาสร้างอำนาจอะไรขึ้นมา อย่างน้อยก็ให้เกิดการประสานงานกัน เพราะเราต้องยอมรับว่าเขาอยู่ในวงการทหารมานาน แต่แน่ละ คนเราจะไปเอาอะไรดีเสียหมดก็ไม่ได้ ความบกพร่องอะไรก็ต้องมีบ้าง แต่วุฒิประสงค์ของเรา . . . เพราะเราทหารเข้ามาคนเดียว คือคุณทวีช และก็คุณทวีชยอมรับว่าคุณกฤษณ์นั้นเหมาะสมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและตัวคุณทวีชเองก็ยอมเป็นผู้ช่วย

จตุรัส : หมายความว่าทางพรรคไม่ได้คำนึงถึงว่าคุณกฤษณ์จะสนับสนุนพรรคการเมืองอื่นอยู่ก็ตาม

ธรรมณู : ก็...ก็ไม่ต้องทราบว่าเขาสนับสนุนพรรคการเมืองอื่นอยู่พรรคไหน รู้แต่ว่าพรรคธรรมสังคมก็อยู่กับเรา แต่จะมีพรรคอื่นอยู่หรือไม่ผมไม่รู้ แต่คงไม่ใช่กิจสังคมแน่ เพราะไปถามดูคุณกฤษณ์ยังไม่ไปในงานศพเลย

จตุรัส : ชีวิตทางการเมืองของท่านที่ผ่านมา มีความประทับใจเรื่องใดมากที่สุด

ธรรมณู : เรื่องที่ประทับใจมากที่สุดก็คือผมเรียนคุณว่าจะต้องมีความสุจริต ความกล้า อา...ผมได้เห็นคนรุ่นเก่าได้แสดง ผมเคยพูดในที่สาธารณะหลายครั้ง เคยชักตัวอย่างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ มีผู้บังคับการทหารราบเพชรบุรียกทัพมา รบกับรัฐบาล คือพันตรีหลวงสารสิทธิ์ยานการ แล้วก็แพ้อกจับ ขนศาลทหาร หลวงสารสิทธิ์ฯ เป็นคนรับเป็นคนแถลงให้เอาตัวแกไปยิงเป้า เพราะตัวแกตั้งใจคบฏจริง ๆ ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลชุดพระยาพลฯ แต่ขอรับรองว่าทหารที่อยู่ใต้บังคับบัญชาแน่นอนอย่าได้ลงโทษ เพราะเขาทำตามคำสั่ง และเจ้าคุณพลฯซึ่งอยู่บนบัลลังก์ เป็นประธานได้ลงมาข้างล่างลงมาคานับหลวงสารสิทธิ์ฯ แล้วบอกว่าท่านเป็นชายชาติทหาร นักรบ ผมอยากเห็นทหารแบบนี้แล้วผมอยากเห็นนักรบการเมืองอย่างนี้ ทมความกล้าพอที่จะรับผิดชอบ ทุกวันนั้นคุณจะเห็นคนรับผิดชอบไม่ได้ เวลาเกิดเรื่องอะไรขึ้น ชัดกันไปชัดกันมา มันมีแต่หนักถ่วงลง ถึงโตก็เดินไปคนทเห็นออกคนทเดินสิงโตตาผัดกุดดำ น... มันผิดกันตรงนั้น และโอ้ที่ดำ+เก้ากกเก้ากกอยากวันกว่าโอ้ที่มึงดำ+เขาณะดำมึงถูกเขาอย่างมึงสามารถแก้ได้ใหม่หรือถูกอย่างผมถูกสไตรค์สามพันสี่พันคน โอ้ที่ว่าเก่งนัก

จตุรัส ๓๔

ล่อจะเอาล่อต้องฆ่าอวก่อน ล่อจะบังคับอวอย่างนบาทเดยก็ไม่ให้ ผมพูดอย่างนี้ คุณจะมาบังคับผมด้วยวิธีเดินขบวนล่อต้องฆ่าอวก่อน ตราบใดที่อวยยังมีชีวิตเป็นสูวายนบาทเดยก็ไม่ได้ วิธีอย่างนั้นกล้าพอไหม ผมบอกมันว่ามึงนึกว่ามึงว่างลูกระเบิดเป็นคนเดียวผมว่างไม่เป็นเรอะ...

หนาสามารถจะแก้ได้ใหม่ สามารถที่จะแก้อย่างผมเข้าไปในที่ประชุมสามพันสี่พัน (การสไตรค์ของพนักงานขนขะมุลฝอย) ล่อจะเอาล่อต้องฆ่าอวก่อน ล่อจะบังคับอวอย่างนบาทเดยก็ไม่ให้ ผมพูดอย่างนี้ คุณจะมาเล่นบังคับผมด้วยวิธีเดินขบวนล่อต้องฆ่าอวก่อน ตราบใดที่อวยยังมีชีวิตเป็นสูวฯอยน บาทเดยก็ไม่ได้ วิธีอย่างนั้นกล้าพอไหมผมบอกมันว่ามึงนึกว่ามึงว่างลูกระเบิดเป็นคนเดียวผมว่างไม่เป็นเรอะ มีคนเดียวเรอะใครจะว่างแม่นกว่ากัน เพราะฉะนั้นไอ้กับลูกระดมมวลชนมีใหม่ที่ใจถึงอย่างนี้ มันปลุกให้คนอื่นไปตาย มันไม่ไป ผมยังไม่เห็นไอ้หัวหน้าคนไหนที่ไปแสดงความเป็นสัดเดอรัฟ ไอ้เก้ากกอย่างผมนี้สึกรับทเข้าไป และไปคนเดียว ไปมือเปล่ามันปราบได้

กลับสู่แผ่นดินแม่

“มาจากไหน”

“มอริตุส”

“อะไรนะ”

“มอริตุสนะ เป็นเกาะเล็กๆ”

พ่อเผ่าชายา ขณะควักกระเป๋าบรรจุพาสปอร์ตออกมา เขาขอให้เพื่อนร่วมโต๊ะอาหารในเที่ยงนั้นดูตัวอักษร Mauritius บนพาสปอร์ตสีแดง เพื่อนร่วมโต๊ะจากเมืองไทยเพิ่งถึงบางอ้อ เมื่อรำลึกถึงเกาะเล็กๆเกาะหนึ่งริมทวีปอาฟริกาในแผนที่

ผมสตอกแลสตันเกรียน แกมท์ตอบเพราะพื้นหลายซ้ หลุดหายทำให้พ่อเผ่าดูแก่กว่าอายุที่เจ้าตัวบอกว่า “๖๐” ไปหลายปี

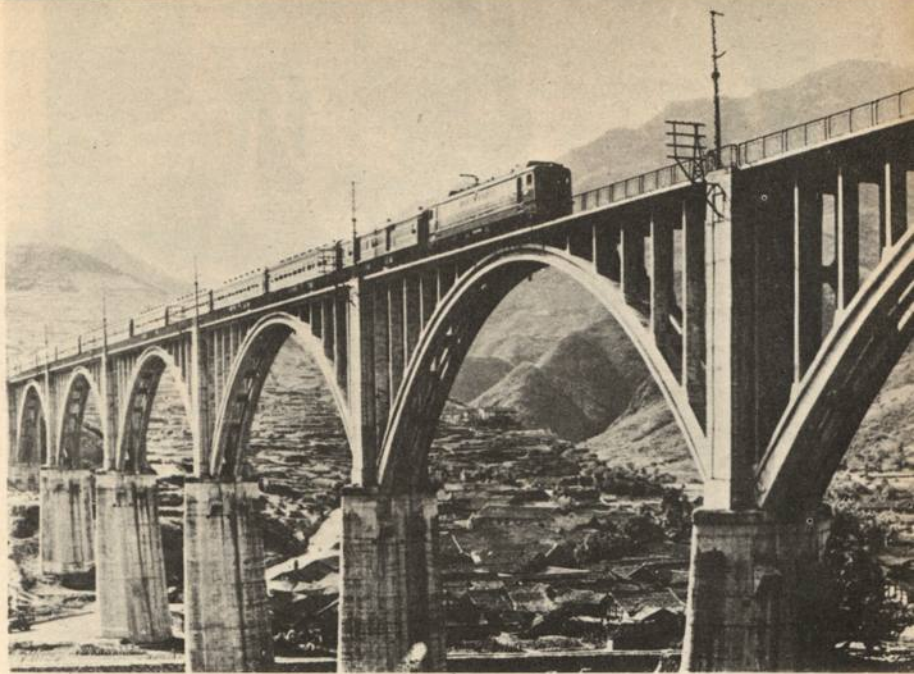
พ่อเผ่าหวังจากบ้านเกิดเมืองนอนไปกว่าครึ่งโลก เป็นเวลานานกว่าครึ่งศตวรรษ แกจะเขยนึกฝันถึงวันนั้น วันทีแก่จะไ้กลับมายเหยียบแผ่นดินแม่มาก่อนหน้านั้นบ้างหรือไม่ เป็นเรื่องที่ยากจะเดา แต่นัยน์ตาดำหม่นที่ก้ำกั้กระพริบดิย่นน ดูจะบ่งบอกอะไรบางอย่างที่อยู่ไกลเกินความเข้าใจของคนอื่น

นัยน์ตาดำหม่นคู่นั้นกระพริบดิย่นมาแล้วเมื่อเช้า ขณะที่แกนั่งตอบคำถามทหารปลดแอกสวมปลอกแขนขาวอยู่บนโซฟา ในห้องรับแขกของด่านตรวจคนเข้าเมือง เซน จิน ระวังทางรถไฟเกาลูน-กว้างโจว อันเป็นด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ใหญ่ที่สุดของจีนในปัจจุบัน

“จะไปเยี่ยมบ้านรึ”

“ไปเยี่ยมบ้าน”

“ไปเยี่ยมใคร”

“เยี่ยมพี่น้อง”

“พี่น้องอะไรบ้าง ใครบ้างละ”

“ไม่รู้ว่าจะมีใครบ้าง จากไปตั้งแต่เล็กๆ” มือที่สั้นน้อยๆของพ่อเผ่ายกขึ้นในระดับสูงกว่าเข่าตัวเองเล็กน้อย ประมาณอายุให้ผู้ชายถามรุ่นลูกดู พร้อมกับเอ่ยว่า “ลุงนะไปตั้งแต่ ๘-๘ ขวบ”

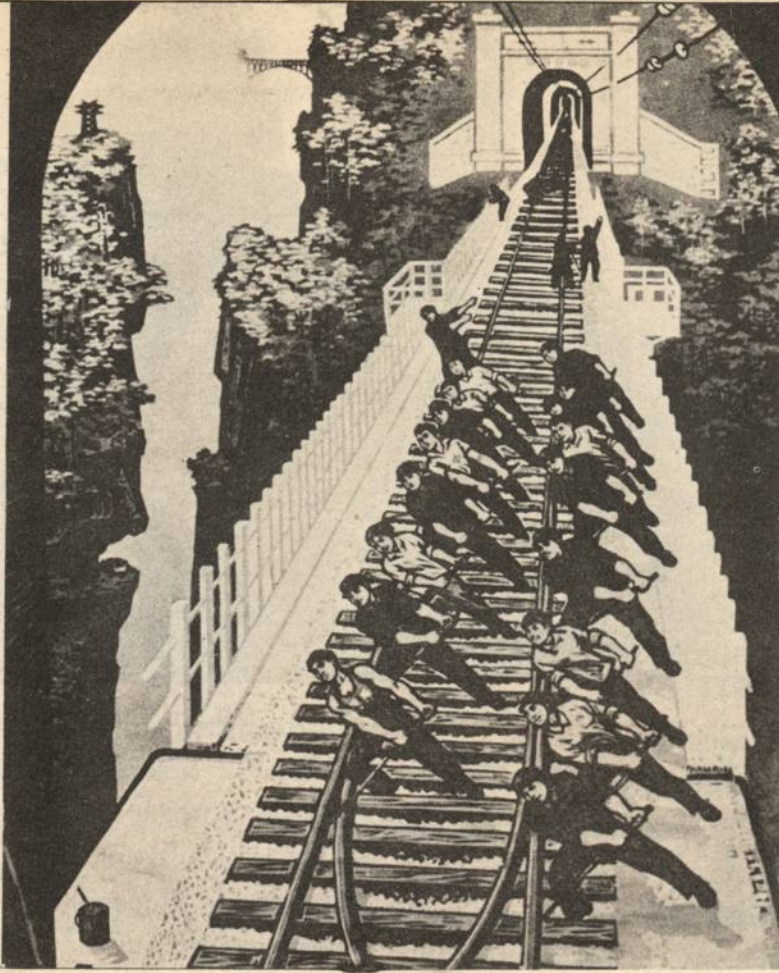
รถไฟ เกาลูน-กว้างโจว เทียวเช้าวันนั้น แน่นขนัดไปด้วยผู้โดยสารหนาตา ไม่ทันทีที่จะแจงดนักห้องโถงทันสมัย สว่างไสว และกว้างขวางโอ้อ่าของสถานีรถไฟเกาลูนก็จ้อแจจ้อกแจ้กไปด้วยผู้คนนับพันทีจะเดินทางไปกับรถไฟเทียวเช้าวันนั้น

ที่ลานหน้าสถานีกรรมกรรับจ้างแบกของร่างผอมเกร็ง วังตรงไปยั้งบรรดาผู้ที่เพิ่งก้าวลงจากรถพร้อมข้าวของพะรุงพะรัง ชมอไปทีหีบห่อขนาดใหญ่ที่แนใจว่า ผู้คนที่ก้าวลงจากรถแบกไปเองไม่ได้แน่ๆ “แบกให้ ๕ เหรียญเอาไม้ครับ” และไม่ทันทีเจ้าของหีบห่อจะตอบว่าอะไร

หรือบางคนอาจกำลังหันรหันขวางมองหารถเข็น ผู้เสนอตัวรับจ้างก็จะคว้าหีบห่อ และออกแรงยกขนใส่บาเริ่มออกวิ่งไปยังประตูห้องโถงสถานีพลางตะโกนว่า “ไม่มีรถเข็นหรือ” ทำเอากลุ่มเจ้าของหีบห่อต้องรีบคว้ากระเป๋าใบอนๆวิ่งตามผู้รับจ้างที่ปฏิเสธไม่ได้ไปอย่างรวดเร็ว

พื้นประตูห้องโถงไม่ถึง ๒๐ ก้าวห่อใหญ่บนบ่าผู้รับจ้างก็ถูกวางลง นักแบกผู้ชำนาญการจะหันกลับมาขมอมกับเจ้าของหีบห่อทมิ สหน้างงพร้อมกับเอ่ยขานว่า “รอตรงนแหละเดี๋ยวจะมีคนของจีนมารับไป” เป็นคำอธิบายทมิคำตอบอยู่ในตัวว่า ๕ เหรียญที่ตกลงกันไว้วันนั้น-สำหรับระยะทางแค่นแหละ

หญิงกวางตุ้งพื้นเมืองหลายคนหวัดระกร้าหวายรูปถ้วย ในมือหนึ่ง อีกมือหนึ่งถือไฟฉายหรือร่ม เดินเรเข้าหากคนที่แต่งตัวแบบผู้เดินทาง “ร่มสักคันซี กวางโจวฝนตกนะ ไม่เสียภัยหรือคุณ ทนร่มแพงมากนะ” เป็นคำเชอเชิญเชิงขู่ที่ออกจะได้ผล

กับคนที่ไม่มีเงินว่าจะไปพบอะไรบ้าง หลายคนควักเงินชอทันที

พนักงานในชุดสีเทาหลวมๆ เดินเข้ามาขังกลุ่มเจ้าของหีบห่อที่ยังขนงอยู่

“จะฝากขนส่งอะไรไหม ผมอยู่องค์การการท่องเที่ยวนานแล้ว”

เจ้าของหีบห่อหลายรายแอบถอนใจอย่างโล่งอกเมื่อได้ยินคำแนะนำตัวประโยคนั้น และในไม่กี่นาทีถัดมา เขาก็สามารถเดินตัวเบาไปได้โดยไม่มีเสียงกระเปาะใบเล็กๆ ที่ต้องการถือติดตัวไปเอง และบัตรรับของเท่าจำนวนหีบห่อที่ฝากส่ง ดูไม่มีใครกังขาในราคาค่าฝากส่งที่พนักงานเรียกเก็บไปล่วงหน้า เจ้าของหีบห่อบางรายได้รับเงินบางส่วนคืนขณะนั้น

อยู่บนรถไฟ

“ของของคุณน้ำหนักน้อยกว่าราคาที่คุณเก็บไป”

ไม่ใช่ผู้เดินทางทุกรายที่จะใช้บริการของแผนกรับขนส่งขององค์การการท่องเที่ยวนานแล้วประเทศจีน นักเดินทางระหว่างฮ่องกง-กัวงเจา (สำเนียงกวางตุ้งของซุ่มณฑลกว่างโจว) ผู้ขายของหลายราย จะรื้อห่อสัมภาระจีปาตะไวบนปลายทั้งสองข้างของไม้คานกลมบนบ่า แขนข้างหนึ่งพาดไว้บนปลายหน้าของคานที่หนักอง มืออีกข้างจับหีบห่อที่ห่อสัมภาระข้างหลัง ร้องขอทางไปพลางตั้งหน้าเดินลงชันเขาไปอย่างรีบเร่งด้วยความหนักของภาระบนบ่า

ที่ชันเขาลาด ผู้คนเบื้องหน้าบุรุษหน้าจันผู้สวมเสื้อคลุมแจ๊คเก็ต

หนึ่งบนขบวนรถที่ปก มีแว่นทันสมัย ฉาบสีเข้มวางอยู่บนใบหน้า สะพายกระเป๋าหนังนุ่มชั้นดีอยู่บนบ่า บังบอกถนนมาจากทวีปอเมริกาเหนือหรือยุโรปหรือญี่ปุ่นเดินเฉียดห่อของบนปลายไม้คานของ ‘อาต๋า’ หญิงสาวกวางตุ้งจากฮ่องกงไปที่ศูนย์กลาง ขณะที่ทุกสามภรรยาเลยวัยกลางคนจากพลีปปีนส์ กำลังพักทายเพื่อนเก่าที่ไม่ได้เจอกันมา ๓๐ ปีจากเมืองไทยอย่างตุนเต็น แล้วเพื่อนเก่าแก่กลุ่มนั้นก็พูดคุยกันมาเรื่อยๆ เมื่อพบว่าได้ที่นั่งบนขบวนรถไฟในตู้เดียวกัน เสียสละมิดีทุกขสขของเพื่อนเก่าแก่หลายกลุ่มดังแซงแซ่ หลายคนที่เพิ่งทำความรู้จักกันบนรถไฟได้อย่างง่ายดายด้วยความรู้สึกร่วมมือในบางสิ่งบางอย่างภายในใจ

จากดินแดนที่อึกทึก จากชีวิตในเมืองธุรกิจที่พลุกพล่านแข่งขัน ผู้คนในขบวนรถไฟสายนั้นล้วนรู้สึกร่วมกันประการหนึ่งในบรรดาหลายๆ ประการว่า ตนกำลังเดินทางเข้าไปสู่ดินแดนในอีกมิติหนึ่งที่แตกต่างกันไปอย่างมากมาจากที่ๆ ตนเคยอยู่ เคยชินและรู้จัก

บุรุษในเสื้อคลุมหนัง ผู้อาจเป็นนักธุรกิจอนาคตไกลจากอเมริกาหรือญี่ปุ่น อาจกำลังคำนวณผลกำไรจากสินค้าจ่านที่เขามาส่งออกไปจากงานแสดงสินค้าฤดูใบไม้ผลิ ที่จะมีขึ้นในสองสามวันข้างหน้าบนที่กว้างโจ้วความได้เปรียบทางภาษาอันเป็นมรดกจากสายเลือดของเขาทำให้เขาได้รับความไว้วางใจจากบริษัทให้มาเป็นผู้ติดต่อธุรกิจในครั้งนี้ เขาไม่แคร์มากนักกับความแตกต่างของระบบสังคมนการเมืองในดินแดนที่จะไปสู่ ตราบเท่าที่ความสนใจของเขามุ่งมั่นอยู่ที่ผลกำไรของธุรกิจสาขาใหม่ของบริษัทเขา และผลประโยชน์เฉพาะตัว

ของเขาในหน้าที่สำคัญครั้ง แต่ในส่วนลึก เขาก็คงอดรู้สึกตนเด่นกับโอกาสที่จะได้ไปพบสิ่งแปลกไปจากความรู้จักและความเคยชินของเขาบ้างไม่ได้

เหล่าผู้สงวัญ ผู้ได้ถือกำเนิดขึ้นในดินแดนที่ตนกำลังเดินทางไปเยี่ยมเยียนเมื่อครั้งหนึ่งนานมาแล้ว และด้วยความบอบคั้นของการดำรงชีวิต รวมทั้งประเพณีนิยมของชาวจีนภาคใต้ในครั้งกระนั้น ก็ได้ส่งให้เขาพลัดพรากจากบ้านเกิด ข้ามน้ำข้ามทะเลไปอยู่ในดินแดนต่างถิ่นต่างดาวอันไกล โพนั่นจนฝังรากสร้างบ้านออกลูก เกิดหลานในดินแดนนอก และกลายเป็นคนของดินแดนนอกนั้นไปกว่าครึ่งวิญญาณ ครึ่งวิญญาณที่เหลืออยู่ในส่วนลึกมานับสิบปี ก็ได้ถูกปลุกเราให้ตื่นขึ้นอย่างคึกคักด้วยโอกาสที่จะกลับไปเยี่ยมถิ่นที่เกิดในครั้ง

ชาวจีนโพ้นทะเลหลายคนทั้งหนุ่มเฒ่าสาวแก่เตรียมตัวจะไปเสพชมความเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ในประเทศแม่ ที่พี่น้องร่วมชาติของเขาสร้างสมกันขึ้นในระหว่างที่ตัวเขาอยู่โพ้นทะเลอย่างเต็มที่ เขาเชื่อว่าเขาจะได้รับการบริการนำเที่ยวชมสถานที่สำคัญๆ และสวยงามในประเทศจีนอย่างสะดวกสบาย จากองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้วยราคาพอประมาณ ขอเสียงานการให้บริการที่ขอดีเยี่ยมขององค์การแห่งนี้แก่แขกต่างประเทศ เป็นที่รำลือในหน้าหนังสือพิมพ์จีนในประเทศที่เขาอยู่มานานแล้ว

แต่จีนโพ้นทะเลหลายคนอย่างพ่อเฒ่าหวัง ก็ตั้งใจแต่เพียงไปเยี่ยมญาติพี่น้องในหมู่บ้านตนในชนบทของมณฑลกวางโจว ซึ่งแก่นกเป็นความเผ่าคอกออันสูงสุดในตลอดชีวิตที่เห็น อย่ยากอยู่กับกิจการค้าขายๆ ในดินแดนนอกของเขาแล้ว

“ลุงเปิดร้านขายอาหาร” พ่อ

เฒ่าหวังตอบคำถามเพื่อนร่วมโต๊ะอย่างมั่นใจมากจน เมอร์สกว่า พ่อจะพูดกับนรูเรื่องในหมู่ผู้พูดกันแต่ภาษาถิ่นอื่นๆ

“ลุงมี ๘ คน โตๆ แล้ว เตียนเลย ก้อยสบายหน่อย”

“ลุงอายุได้สัก ๑๐ ขวบ ก็ตาม

คนบ้านเดียวกันไปอยู่ที่นั่น ๕๐ ปีพอดีแล้ว ยังไม่เคยกลับมาเลย นับเป็นครั้งแรก ดีใจเหลือเกิน” นัยน์ตาฝ้าๆ ของแกเอ่อขึ้นมาใสๆ ขนมาซัวแวบขณะที่เขยวีสสุดท้ายด้วยเสียงแหบๆ

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัปดาห์ความหวัง

ทุกวันอังคาร

		อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ	
		ไปรษณีย์ (ธรรมคาทุกประเทศ)	
	๓ เดือน	๑๖๖ บาท	
	๖ เดือน	๒๕๒ บาท	
	๑ ปี	๔๕๔ บาท	
	๖ เดือน	๑ ปี	
ทางอากาศ	๓ เดือน	๖ เดือน	๑ ปี
กลุ่มแหลมทอง	๑๕๑ บาท	๒๔๒ บาท	๕๕๙ บาท
เอเชีย	๒๐๖ บาท	๔๑๒ บาท	๘๑๙ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท	๕๔๗ บาท	๑,๑๖๙ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท	๗๕๒ บาท	๑,๕๐๕ บาท
แอฟริกา	๓๕๓ บาท	๖๔๑ บาท	๑,๓๕๑ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๔ บาท	๖๐๓ บาท	๑,๑๙๕ บาท
ทางเรือ			
อเมริกา	๑๖๔ บาท	๓๒๓ บาท	๖๓๖ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๕ บาท	๒๕๕ บาท	๕๔๐ บาท

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

		อัตราค่าสมาชิกในประเทศ	
๓ เดือน	๖๐ บาท		
๖ เดือน	๑๑๕ บาท		
๑ ปี	๒๒๐ บาท		

ธนาพัฒน์สงาย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงษ์ชัย
๔๒ อาคารเอมเอเอฟ.
ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

สายลับก็เหมือนสิ่งของประเภทใช้แล้วหมดสิ้นไป . . .

มีใครก็ไม่รู้กล่าวว่า . . .

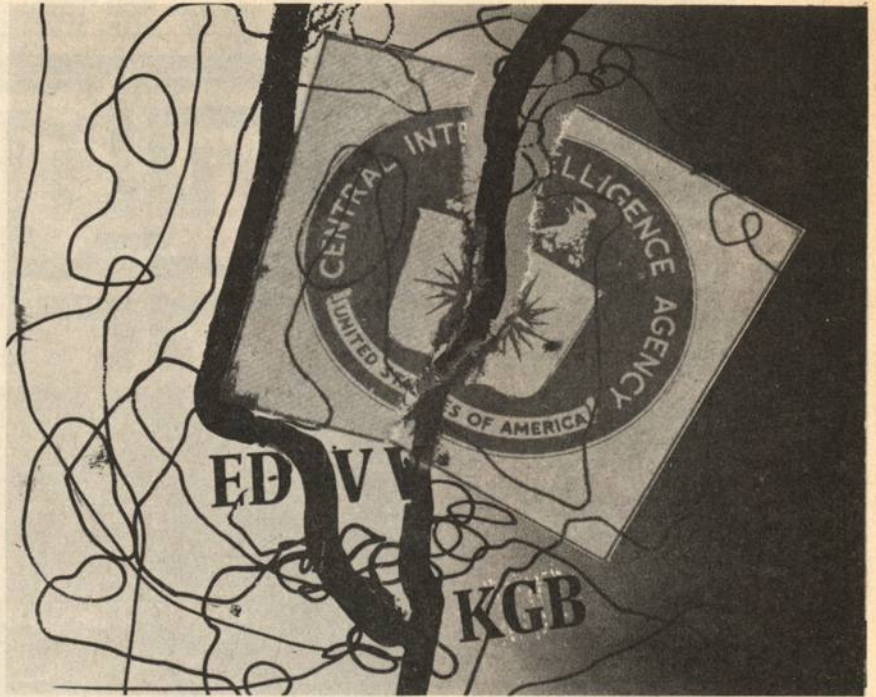
“ภายหลังการร่วมรักสิ้นสุดลง ความ
เศร้าน้อย ๆ จะตามมา”

แล้วก็มีใครอีกไม่รู้ว่า . . .

“ความรักนั้นถ้าไม่ระวัง ก็เหมือน
ของประเภทใช้แล้วหมดสิ้นไป”

บังเอิญ “เอ็ม” มิใช่ นักเขียน
เรื่องรัก มิใช่ นักโรแมนติคที่ชอบจุด
เทียนเขียนหนังสือ หรือไปนั่งลอย
เรือท่ามกลางแสงจันทร์กับหญิงสาว
สองต่อสอง . . . พอได้ยินได้ฟังนัก
ปราชญ์เรื่องรักเขาพูดทำนองนั้น ก็
เลยคิดเอาเองตามประสา “นักจาร
กรรมทางตัวหนังสือ” ว่า โดยปกติ
ทั่วไปแล้ว บรรดาสายลับทั้งหลายก็
มักถูกมองเข้าทำนองเหมือนกับเรื่อง
ความรัก กล่าวคือหากเอามาใช้พร่า
เพือ ไม่ระวังตัว ปล่อยตัว ผลที่เกิด
ขึ้นก็อาจจะเป็นเหมือนสิ่งของที่ใช้
ได้ครั้งเดียว แล้วหมดสิ้นไปและหมด
แล้วก็หมดไป ต้องซ้อหาเอามาใช้
ใหม่

พูดกันง่าย ๆ ก็คือ วงการจาร
กรรมโดยทั่วไปจะถือกันว่าคุณคต
ยอมตัวลงเป็น จารชน หรือ สายลับ
นั้น แม้ในวงของมออาซหจะคนนำ
ต้นเต็น ราคาแพง แต่มันก็เป็น
เหมือนสิ่งของที่แตกง่าย ไม่คงทน
ถาวร หากใช้ไม่ระวังก็เป็นอันว่า
จะได้ใช้ครั้งเดียว ไม่คุ้มกับทุนที่
ลงไป ตรงกันข้าม ถ้าหากสิ่งของ
ราคาถูกเข้าทำนองบริโภครครั้งเดียว
หมด การบริโภครแต่ละครั้งก็เป็นสิ่ง
จะต้องทำกันบ่อย เปรียบไปก็เหมือน
สายลับมือสมัครเล่น ซึ่งอาจกระทำ
การต่าง ๆ เพราะตัวเองสมัครใจหรือ
ถูกเหตุการณ์แวดล้อมบังคับให้กระทำ

ทำ แต่กระนั้นไม่ว่าเขาจะปฏิบัติการ
อย่างไร บรรดาสายลับทั้งมออาซห
และมือสมัครเล่นทั้งหลาย ก็เปรียบ
ได้เหมือนสิ่งของประเภทใช้แล้วหมด
สิ้นไป . . .

เรื่องนี้เป็นสายลับทั้งหลาย
ย่อมรู้แก่ใจเองคว่า เมื่อตัวเขาตาจน
หรือถึงคราวตกอับ แม้แต่รัฐบาล
ของเขาเองก็จะคิดถึงพวกเขาในฐานะ
บุคคลไม่พึงปรารถนา เพราะเมื่อ
สายลับที่ถูกส่งไปถูกจับ รัฐบาลประ
เทศที่ส่งเขาไปทำงานจะทำได้เพียง
บอกปิดไม่ยอมรับรู้ พร้อมกับจะ
ปฏิเสธอย่างหนักแน่นว่า ไม่เคยพบ
ปะหน้าตาชายหรือหญิงคนนั้นมาก่อน
ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่รัฐบาลจะ
บอกปิดสายลับในสังกัด เมื่อเรื่อง
ถูกฝ่ายตรงข้ามเปิดเผยขึ้นมาอย่าง
หน้าด้านเพียงใดก็ตาม แต่ในภาค

หลังจริงๆแล้ว รัฐบาลนั้นจะพยายาม
ทุกวิถีทางที่จะช่วยเหลือคุ้มครองสาย
ลับของตนให้ปลอดภัย ให้ทำงาน
ได้สะดวก และให้รอดชีวิตกลับมา
เท่าที่จะสามารถทำได้

หลักฐานในการคุ้มครองป้องกัน
สายลับไม่ให้มีการใช้ครั้งเดียวหมด
ไป กล่าวกันอย่างจริงจังก็คือประ
สิทธิภาพและสมรรถภาพโดยตลอด
ขององค์การนั้น ๆ ตลอดมาจนถึง
วินัยในการรักษาความลับ การทำ
แผนงานจารกรรมอย่างรอบคอบ
ล่วงรู้เหตุอันจะพึงบังเกิดขึ้น และ
การปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เตรียมพร้อม
ไว้อย่างมีมันต์คลง

องค์การจารกรรมที่จัดขึ้นเป็น
อย่างค้จะต้องทำการใหม่ประสัทธิ
ภาพสูงสุด โดยมีอันตราชนอยที่สุด
ค้ด้นนทุกสิ่งทุกอย่างจึงต้องพึงระวัง
เหมือนความรักของคนที่รักกันอย่าง

สม่ำเสมอไม่จดจำ แม้จะรูวรักรักกัน
มาก หากแต่ความบกพร่องอันเนื่อง
มาจากความล่า ความเบื่อ ความจำ
เจาชาซาก ก็อาจเกิดขึ้นเป็นช่องโหว่
ให้เกิดความหมางเมินกันได้ องค์การ
จารกรรมที่ได้อธิบายประสิทธิภาพ
สูงสุดจึงต้องคอยมองดูช่องโหว่เหล่านี้น
และลงมืออุดช่องโหว่ดังกล่าว
ก่อนที่จะกลายเป็นบาดแผลเรื้อรังจน
รักษาไม่หาย การอุดช่องโหว่ทุกสิ่ง
ทุกอย่างภายในองค์การจารกรรม ก็
คือ การจัดระเบียบ และการวางแผน
อย่างรอบคอบในระยะยาวให้ติดต่อกัน
ไปอย่างสม่ำเสมอ เหมือนการ
เดินของเข็มนาฬิกา ซึ่งจะต้องติดกัน
แน่น และมีลักษณะเล็กที่สุดเท่าที่จะ
ทำได้

กล่าวอย่างเป็นรูปธรรมก็คือต้อง
พิจารณางานและบรรจงานให้สายลับ
ในตำแหน่ง แต่ละคน แต่ละหน้าที่
อย่างเหมาะสมเป็นรายๆ ไป และ
ต้องกำหนดไว้เป็นรายละเอียดอย่าง
พิถีพิถันอีกด้วย

ฟาราโก นักปราชญ์แห่งวงการ
สายลับ คนที่ “เอ็ม” เอ่ยชื่อถึงเสมอ
ได้กล่าวในหนังสือ *สงครามปัญญา*
ซึ่งครั้งล่าสุดได้จัดพิมพ์ออกมาใหม่
ในชื่อ *The Spy Master* ไว้ว่า

“งานขององค์การโดยทั่วไป
และของสายลับ โดยเฉพาะนั้น ได้รับความ
คุ้มครองและได้รับการอำนวยความสะดวก
ความสะดวก โดยอาศัยคำสั่งยุทธการ
ฉบับมุลฐานเรียกว่า “แผนการจาร
กรรม” ซึ่งกำหนดขึ้นภายหลังแผน
ยุทธการของกองทัพ แผนการจาร
กรรมทั่วไปเกี่ยวข้องกับความต้องการ
การข่าวขณะนั้นของรัฐบาล ในเรื่อง
ซึ่งจะสามารถจัดหามาได้ก็แต่โดย
เฉพาะวิธีการลับเพียงวิธีเดียวเท่านั้น
แผนการจารกรรมนั้นกินความรวมถึง
ตารางการจัดองค์การจารกรรม หลัก
การรับสมัครคน และนโยบายเกี่ยวกับ
กำลังพลด้วย

นอกจากนั้นแผนยังได้กำหนด
วิปฏิบัติการ ระบบการบังคับ กฎ
การรักษาความลับภายใน แผนจ
กรรมทั่วไปดังกล่าวนี้จะต้องเรียบ
เรียงขึ้นไว้มองแต่เริ่มจัดตั้งองค์การ
และการเปลี่ยนแปลงต่อ ๆ มาหลัง
จากนั้นจะทำได้ก็เพียงต่อเมื่อสังเกต
ลุ่มบ่งชี้ให้ต้องเปลี่ยนแปลง หรือ
เพียงเพื่อความเหมาะสมเท่านั้น...”
(คัดลอกจากที่ พ.ต.ท. สุรพล จุลละ
พรหมณี แปลไว้ในหนังสือ *สงคราม
เย็น* พ.ศ. ๒๕๐๐)

การจารกรรมเรื่องลับ โดยวิธี
การลับใด ๆ ก็ตาม เป็นกิจการที่ต้อง
ใช้จ่ายราคาแพง ออกทงเป็นกิจการที่
ยากลำบากที่สุด มักจะต้องเสี่ยงชีวิต
และเสี่ยงต่อการถูกเปิดเผย ออกทง
ผลที่ได้รับอาจจะไม่คุ้มค่ากับการลง
ทุนที่ใช้จ่ายไป ด้วยเหตุที่ *การจาร
กรรมไม่ใช่ขนมที่จะกินได้ ครึ่งเดียว
หมด แต่ตัวจารชนกลับเหมือนขนม
ที่กินหมดแล้วก็หมดไป* ความสลับ
ซับซ้อนต่างๆ อุปสรรคในการดำ
เนินงาน ความลำบากในการจัดหา
สายลับที่ไว้วางใจได้ ความยุ่งยากใน
การรักษาความลับโดยทั่วไป การติด
ต่อกับสายลับมีอาชีพต่างๆ ซึ่งมีอยู่
ไม่มากนัก แต่ราคาแพง

เหตุผลดังกล่าวเหล่านี้ถือเป็นสา
เหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศซึ่งดำเนิน
การจารกรรมอย่างกว้างขวาง ต้อง
จัดหาข่าวผ่านมาจากสายลับสมัคร
เล่นที่มีใช้ จารชนอาชีพเป็นครั้ง
คราว และการกระทำทำนองนั้นมัก
เสี่ยงต่อการถูกจับได้ เพราะถ้าหาก
สายลับคนใดถูกจับได้ สายลับคน
นั้นก็นับเป็นเหมือนสิ่งของประเภทที่
ใช้แล้วหมดสนไปนั่นเอง

รัฐบาลทั้งหลายในโลกนี้คงเขา
ใจตรงกันว่า ตนคือองค์กรที่ผูกขาด
อำนาจเพื่อเอกราชและเพื่อแข่งขัน
กับรัฐอื่น ซึ่งการแข่งขันกัน
ในสมัยโบราณถือว่า การสงครามเป็น

สิทธิและหน้าที่ของคนจำนวนน้อย
แต่ในสมัยปัจจุบัน การสงครามได้
พัวพันกับประชาชนมากขึ้นตามลำดับ
ยิ่งถ้าหากเป็น *สงครามกองโจร* หรือ
เรียกออกอย่างหนึ่งว่า *สงครามประช
ชน* แล้วละก็ สิ่งที่จะเกิดขึ้นย่อม
เกี่ยวข้องกับสามัญชนมากขึ้น และ
มีจำนวนมากขึ้น

ในทัศนะของรัฐบาลใดก็ตาม
สิ่งที่ต้องทำความเข้าใจกันก่อนก็คือ
รัฐบาลนั้นจะสามารถพัฒนาสังคม
และรักษาความปลอดภัยไว้ได้ก็เพียง
โดยยอมขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลนั้นมีความ
รู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโลกดีเท่า
ไร ซึ่งทัศนะนั้นตรงข้ามกับทัศนะ
ของจารชนโดยทั่วไป เพราะไม่ว่า
จะมอสมัครเล่นหรือมืออาชีพ เขา
ก็มิฐานะเป็นเพียงสิ่งของที่เตรียมถูก
ใช้ให้หมดไปเท่านั้นซึ่งฐานะนั้น ชอม
เมอร์เซท มอห์ม นักเขียนอังกฤษ
ซึ่งถูกเกณฑ์ให้เป็นสายลับอยู่ในสวิส
เซอร์แลนด์ระยะหนึ่งเมื่อครั้งสงคราม
โลกครั้งแรก เคยได้รับการบอก
กล่าวจากหัวหน้าสายของเขาว่า

“ผมคิดว่ามีอยู่เพียงสิ่งเดียวที่
คุณควรทราบไว้เสียก่อนจะเข้ารับ
หน้าที่ และได้ลิ้มเป็นอันขาด
ก็คือ ถ้าคุณปฏิบัติหน้าที่เรียบร้อยดี
คุณก็จะไม่ได้รับคำขอบใจ อีกทั้งใน
เวลาที่คุณตกอยู่ในความยุ่งยาก ก็ไม่
มีใครช่วยคุณออกเช่นกัน...”

บันทึกที่ชอมเมอร์เซท มอห์ม
เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์เมื่อครั้งที่
เคยทำงานให้กับกรมสืบราชการลับ
อังกฤษที่ “เอ็ม” ยกมานั้น ใครอยาก
ขอให้อ่านเป็นบทสรุปที่ยังใช้ได้ทั่วไป
เกี่ยวกับคำว่า “จารชน” หรือ “สาย
ลับ” ซึ่งใครก็ตามหากได้ลิ้มชิมรส
มาครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะตกอยู่ใน
สภาพเปรียบได้กับสิ่งของประเภท
ที่ถูกใช้แล้วหมดสนไปนั่นเอง

“ ๘ ”
เอ็ม

ฝ้ายแดง

“น้าแม่ก๊วง มันบะมีแล้วก่า..”

ศรทนต์ มันจะกล่าวอย่างนี้กับเพื่อนร่วมหมู่บ้านเสมอในช่วงเดือนห้าที่ผ่านมา แม้แต่กับเจ้าหน้าที่ชลประทานที่จับพลัดจับผลูเข้ามาในหมู่บ้านบางคนแกก็ถามไปอย่างนี้ ครั้งแรกก็ไม่มีใครสนใจคำพูดของแกมากนัก แต่พอแกบอกว่าน่ามันใหญ่ไม่ถึงนาของแกเหมือนสองสามบทที่ผ่านมา แกเองพยายามบอกเพียงแต่ว่า ถ้ามันมันจะหยุดไหลมาให้ทาง

ทานผ่านอยู่ ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่าปีก่อนๆ แต่ทุกคนทุกคร้ก็พอจะทำนาปรังกันได้

“เฮว่า น้ามันมันแดง น้ามันจิ่งน้อย ถ้าแม่ก๊วงก็คงมีน่าน้อย มันจิ่งไม่สมบูรณ์เหมือนก่อน...” ใครคนหนึ่งเอิบอกกัน

“แต่อย่างศรทนต์มันว่าแหละ ถ้าไม่มีนาหลวงเขาก็น่าจะบอกกันก่อนน้าศรทนต์มันก็หวานกล่าไปแล้ว รอๆ น้าไม่เห็นมาสักที น้าคนอันดังแล้วแต่มันยังไม่ถึง ก็มันอยู่ท้ายฝ้าย ของฉันเองอยู่กลางๆ มันยังไหลซันไหลลงอยู่ทุกวัน ก็เกรงๆ อยู่เหมือนกันว่า น้ามันจะขาดเสียกลางคัน เพราะเห็นมันจิ่งวลดลงอยู่ทุกวัน ศรทนต์มัน

บอกว่าไปถามสาเหตุที่ชลประทานดูแลเขาก็อ้อมๆ แอ้มๆ บอกว่าไม่รู้... ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเป็นอย่างไรกันแน่..” อีกคนหนึ่งกล่าวเสริมขึ้น

“ของข้าผ่านเพียงแปลงเดียว ถ้าน้ำมันไม่มาเสือกมันก็หมดกัน รุ่งหวานถั่วเขียวเสือกยิ่งดีกว่า บ๊แล้วไปเห็นที่เขอน้ำมันก็เอ๋ออยู่ตงเขอะทำไมหลวงเขาไม่สร้างฝายระบายมาให้ก็ไม่รู้ ชั่งไฉยังงั้นก็ไม่เห็นมันจะได้คุณได้ประโยชน์อะไรสักเท่าไรร่แปลกเหมือนกันสร้างเขอนให้แต่ไม่ยักกะสร้างฝาย เห็นที่แรกมาโฆษณาเสียใหญ่โต... พอเอาเข้าจริงก็เป็นเสียขง...” ศรทนต์ให้ใครๆ ฟังอีก

ศรทนต์ เป็นคนแม่แตงน ใครๆ ก็คิดว่าแกเป็นคนโง่ผาง จนและขอ ทนาขงเป็นของตัวเองนมันเพียงแปลงเดียวและเป็นนานาพา ทนาทนาหลวงของชลประทานผ่านนั้นก็เข้าของแต่แกในเมื่องเขาทำ แกเองเป็นคนสำคัญคนหนึ่งที่เป็นผู้ริเริ่มและจัดตั้งสหพันธ์ชาวนาในเขตนี้จนเคยมีเรื่องกับพวกชลประทานก็หลายครั้ง กับพวกเจ้า พวกพลตำรวจนั้นไม่ต้องพูดถึงเรื่องมันมีกันเสียจนไม่มีใครนับได้ ชาวบ้านเองเขาใจนิสัยของแกก็กันทุกคน แต่พวกเจ้าพวกนายจะเข้าใจน้าใจคอแกสักเท่าใดก็ไม่มีใครรู้ได้ รุกันอยู่เพียงแต่ว่าจำทำเข้ามาตรวจท้องที่ตำบลไม่คอยชอบหน้าแกนั้ เนื่องจากว่าแกเป็นคนเดียวที่มักจะขัดคอเสมอเมื่อจาขเบ่งคนนั้นจะทำอะไรที่ไม่ค่อยชอบมาพากล

เมื่อคราวที่ชาวนาประท้วงใหญ่กันเรื่องการแบ่งข้าวในนาเช่า แกก็เป็นหนึ่งที่เบ่งหัวแรงสำคัญในการชักชวนชาวนาในเขตนี้ให้เข้าร่วมและตั้งแต่นั้นมามีคนบางคนเห็นคน

แปลกหน้าเข้ามาในหมู่บ้านบ่อย ๆ บางคนบอกว่า เป็นมอญรับจ้างมาจากลำปางจะมาจัดการกระดูก แต่ใครๆก็เห็นว่าศรทนต์ไม่เคยหวาดกลัวเท่าใด ยังคงอยู่กับลูกกับเมียและกงขยันทำงานนอายเป็นปกติวิสัย

“มันต้องมึนสาเหตุมากกว่าทว่าบมันแลงหนักเป็นแน่ จะแลงยังไม่มันก็กงไม่ถึงกับจ่ายนำมาทางฝ่ายเราไม่พอ...” ศรทนต์พูดเรื่องน่าในฝ่ายไม่มกับเพื่อนบ้านอีก ครึ่งนาคทำทางเอาจริงเอาจังมากจนเหมือนกับว่าแก้ได้รู้เรื่องราวอะไรบางอย่างมาแล้วยิ่งงักยงง

“ถ้าฝ่ายมันแลงแห่งขออดยงแล้วจะสร้างมันไว้หาพระแสงอะไรเอาไว้ดูให้มันปวดใจก็ไซ้ท...” แกเปรย

“พรุ่งนี้ข้าจะไปถามให้มันรู้แน่ไม่ใช่กลัวไม่ได้ทำนาหอรอก แตกดีว่าเขาจะแกส่งเรา เห็นพักนั้นอะไรๆมันแปลกๆอยู่...” แกพูดยักกับเพื่อนชาวสุทนต์ๆ อย่างนั้น

แม่น้ำกวางนั้นไหลมาขดยวากอนที่จะลงสู่ลำปาง มันไหลมาคดเคี้ยวโอบเลียงชีวิตเป็นล้านๆชีวิต ผ่านป่าภูเขา สร้างทงความชุ่มชื้น ให้ทง

น้ำดื่มมาใช้แก่ชาวบ้านชาวเมืองเขียงใหม่มาไม่รู้สักเท่าไร ช่วงหลังแม่น้ำจะเริ่มแห้งเพราะป่าไม้ทางด้านเหนือถูกตัดลงมากก็ตาม แต่ก็เชื่อว่าเขาตัดเอาถึงขนาดฝายชลประทานที่เคยมีมาเต็มจะต้องขุดออกากัน วันนั้นทงวันศรทนต์หายไปจากหมู่บ้าน และกลับมาตอนใกล้จะมืดค่ำแล้ว

“ข้ารู้แล้ว ว่าทำไมนาปรังข้านาจังไหลไม่ถึง ไม่ใช่แต่ข้าหอรอกของพวกแกก็เตรียมๆตัวกันไว้เถอะอีกไม่นานก็กงเหมือนๆกัน ของข้ามันอยู่เหนือหน้อย มันก็รู้ผลเร็ว...” ศรทนต์เอ่ยกับพรรคพวกจนเป็นประโยคแรก ทำเอาหลายคนงง

“นามันเปลี่ยนทาง เขาว่ายังงั้นเขาว่าแปลงเกษตรทดลองมันอยู่ทางเหนือโน้น เขาว่าเขาต้องส่งน้ำไปทางโน้นก่อน ข้ารู้หอรอกว่ามันเป็นเพราะอะไร ใครมันเปลี่ยนทางเดินของน้ำก็ทางเหนือนั่นมันทงของไอพ่อเลี้ยงสุขเป็นพันๆไร่ พวกแกก็รู้ว่าเดี๋ยวเงินมันเนรมิตอะไรๆได้ทงนั้น ออย่าว่าแต่จะขุดกุเขาสักลูกเลย เปลี่ยนทางเดินน้ำชลประทาน

มันทำได้...” แกพูดเสริมเข้าไปอีก
“มันว่าบนานนอช ทอนจำเป็นกว่าให้พวกเราเสียสละกันบ้าง ได้กันมาหลายบแล้ว และที่สำคัญก็อทางหลวงเขาไม่ค่อยชอบคนในบ้านเรานักเขาว่าหัวแข็ง เป็นสมาชิกสหพันธ์กันก็หลาย... มันว่ามันต้องทำให้รู้จักเข็ด... ไอ้พวกคอมมูนิสต์...” แกพูดเสียงกร้าวในตอนท้าย
“แล้วจะทำไง” ใครคนหนึ่งเอ่ยขึ้น

“มันก็ต้องเอากันอย่างจริงจังก่อนแต่คราวนี้ต้องให้แข็งกว่า ต้องให้พร้อมเพรียงกว่า เอาคราวนี้เอาให้หนักเลย ไม่ได้ก็ตองไม่เลิก มันทำรบเรา เราอยู่เฉยๆสงบๆมันไซ้ให้หัวก็ตองเอากัน ทุกคนกงเอาเนะ ไม่สู้มันก็แค่เก่า เราสู้กันมาแล้ว พรุ่งนี้เรียกคนเตรียมกันให้พร้อมไปศาลากลางเลย เอาข้าเอาของกันไปด้วยเผื่อยังไงอาจจะได้ลงไปกรงเทพๆกันจะได้รู้เรื่องกันเสียทว่านาในลำแม้วกวงเป็นของหลวงของชลประทานของพ่อเลี้ยงสุข หรือเป็นของชาวบ้านอย่างพวกเรากันแน่

พรหมณะ ศรจัน

จิตวิทยา

การวัดกำลังเชาวน์ปัญญาด้วย อ.อ.จ.

E.E.G. หรือ Electroencephalogram เป็นเครื่องมือตรวจคลื่นสมองคนเพื่อหาพลาตสภาพของมันเป็นสมองรอบนอก (Cortex) ในกรณีทงสงสัยว่ามึนขาดแคลกรณิกขาดขาดวม อันเป็นผลสงให้เกดความแปรปรวนทางพฤติกรรม หรือทางจิต

เมื่อไม่นานมานี้ ได้มีผู้พยายามใช้เครื่อง อ.อ.จ. มาวัดเชาวน์ปัญญาคนแทนเครื่องตรวจสติปัญญาแบบ

อื่นๆ เช่นแบบ แสตนด์ฟอร์ด-บิเน็ต แบบไวส์หรือเวส แบบวิสซ์ และแบบโปรเกรสซีฟ แมทริชซ์ ซึ่งใช้กันมานานแล้ว

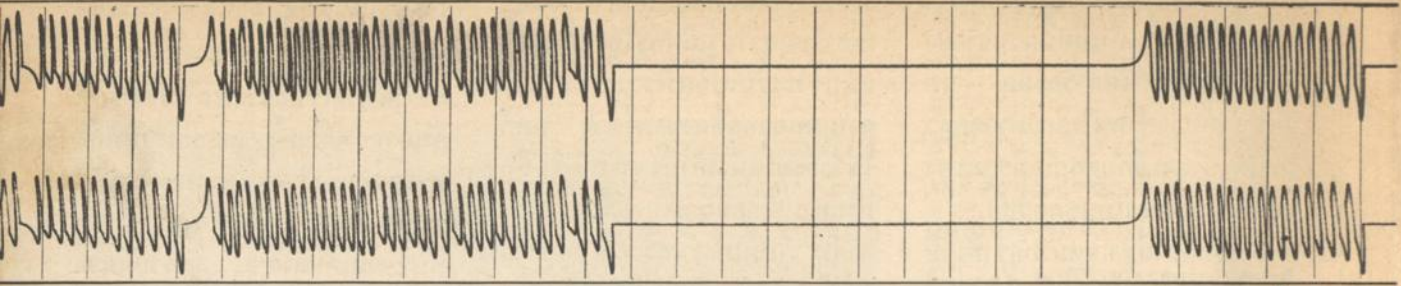
ผู้ใช้ อ.อ.จ. อ้างว่า การใช้ อ.อ.จ. ทุนเวลากว่ามาก การทดสอบครั้งหนึ่งใช้เวลาเพียง ๘ นาที ขณะที่แบบเวสใช้เวลาเกือบชั่วโมงหรือมากกว่า นอกจากนั้น อ.อ.จ. จะ

ให้ตัวเลขของความฉลาดของคนได้ถูกต้องกว่าเพราะวัดกันจากสมองโดยตรง ซึ่งถกกันว่า เป็นขุมกำลังทางปัญญาของมนุษย์ทีเดียว

การวัดเชาวน์ปัญญาด้วยวิธีนี้ไม่เคยมีใครทำมาก่อน

มนุษย์เรานั้น นอกจากจะสนใจทรวดทรง รูปร่าง อันเป็นสมบัติภายนอกของตนเองแล้ว (เช่นดูกระจกบ้อยๆ) ยังสงสัยเอาใจใส่กับคุณภาพภายในของตนเองอย่างมากด้วย

คุณภาพภายในก็คือ “ความฉลาด” นั่นเอง ก็ออยากทราบว่าคุณ

ฉลาดมากแค่ไหน

บินด์และซิมอน นักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศสเป็นคนแรกที่คิดกระจกส่องคุณภาพภายในให้คนเห็น เขาทั้งคู่คิดเครื่องตรวจกำลังปัญญาได้เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๐๘ โดยใช้ชื่อว่า Binet-Simon Scale ได้สูตรสำเร็จในการหาระดับปัญญา (Intelligence Quotient) ที่เรียกกันย่อๆ ว่า ไอ.คิว (อายุสมองคูณด้วยหนึ่งร้อยหารด้วยอายุปฏิทิน)

$$\text{ไอ.คิว.} = \frac{\text{อายุสมอง} \times 100}{\text{อายุตามปฏิทิน}}$$

กระจกส่องปัญญา ได้รับการปรับปรุงให้แจ่มชัดขึ้นเรื่อยๆ เทอร์แมน แห่งมหาวิทยาลัยแอสตันฟอร์ดอเมริกา ดัดแปลงจากเดิมเสียใหม่เป็น Stanford-Binet Scale

เดวิด เวกสเลอร์ เป็นอีกผู้หนึ่งที่สร้างเครื่องวัดเชาวน์ปัญญาขึ้น เขาทำแบบ ๒ ชุด สำหรับเด็กตั้งแต่ ๕-๑๖ ปี เรียกว่าแบบ WISC-วิส (Wechsler Intelligence Scale for Children) และสำหรับผู้ใหญ่ตั้งแต่อายุ ๑๖ ปีขึ้นไปเรียกว่าแบบ ไวส์หรือเวส WAIS (Wechsler Adult Intelligence Scale)

ทั้งสองแบบได้รับความนิยมกว้างขวางในหมู่นักจิตวิทยาและวงการสุขภาพจิตทั่วไปในทศวรรษ

อีกแบบหนึ่งของ เจ.ซี. ราเวน เรียกว่า Progressive Matrices ซึ่งได้รับความนิยมกว้างขวางเช่นกัน กระนั้นก็ตาม ดร.จอห์น เออเทส (John Ertl) นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยออตตาวา คานาดา ยังไม่พอใจเครื่องวัดกำลังปัญญาดังกล่าว เพราะใช้เวลามาก ทั้งเครื่องวัดเชาวน์ปัญญาแต่ละชิ้นอาจเรียกว่า Paper and Pencil Test คนที่หุนหวก ตาบอด ไม่อาจวัดได้ โดยเฉพาะของเวกสเลอร์ต้องเอาภาษาและหนังสือเข้าเกี่ยวข้องด้วย และไม่มีลักษณะ culture-free คนต่างวัฒนธรรมจะได้ผลการตรวจสอบต่างกันไป ค่าของตัวเลขบอกระดับเชาวน์ปัญญาที่ได้ อาจเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริงก็ได้

ดร.เออเทสจึงหันเข้าหาเครื่อง อ.อ.จ. ทดลองหา ไอ.คิว. ของคนดู ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ในสมองของคนนั้นมีกระแสไฟฟ้าอยู่ เมื่อผ่านกระแสน้ำเข้าเครื่อง อ.อ.จ. ซึ่งมีกำลังขยายสูงมาก และ

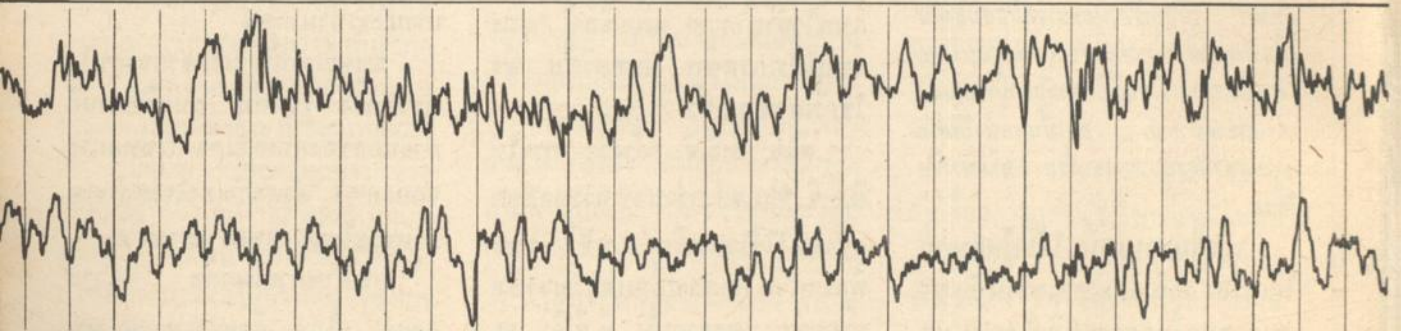
เครื่องพล็อตออกมาเป็นกราฟ ซึ่ง เป็นเส้นหยักๆ คล้ายฟันเลื่อย

ลักษณะของเส้นกราฟจะเป็น เครื่องบ่งชี้ความผิดปกติของสมองส่วนต่างๆ ชักช้าหรือช้าส่วนหน้าหรือหลัง หรือส่วนปลักย่อยอื่นๆ ที่ต่อสายให้ไฟฟ้าวิ่งออกมาพล็อตเป็นกราฟ

ความผิดปกติในสมองเป็นบาดแผล มีเนื้องอก หรือชาวมม กราฟก็จะฟ้อง คนที่จะอ่านออกจะต้องได้รับการศึกษามาเป็นพิเศษ

คนนอนหลับธรรมดา ผื่น หรือมีอาการง่วงงัวล ลักษณะของกราฟจะต่างกันออกไป ผู้ชำนาญจะแยกออกได้ว่าอันไหนเป็นอันไหน

การทำ ไอ.คิว. ดร.เออเทสเริ่มด้วยวิธีเดียวกัน แต่เขาจะเร็วด้วยแสงไฟให้สว่างวาบขึ้น ความไวในการตอบโต้ของสมองต่อแสงมีส่วนสัมพันธ์กับความฉลาดของมนุษย์ นั่นคือสมมติฐานของ ดร.เออเทส เขาเชื่อว่าคลื่นสมองที่ถูกกระตุ้นด้วยแสงวาบทางตานี้ จะปลุกศักยภาพของมนุษย์ (human potentials) ให้ตื่นขึ้น ใครที่มีศักยภาพสูงย่อมมีสติปัญญาสูง ศักยภาพต่อกับปัญญาตา

ศักยภาพสูงจะปรากฏในกราฟ เป็นลักษณะฟันเลื่อยที่แหลมและถี่ สำหรับศักยภาพต่ำจะมีลักษณะตรงกันข้ามคือห่างและทอในระยะเวลาเท่ากันกราฟที่เป็นลักษณะฟันเลื่อยถี่และคมมากเท่าไรก็แสดงเชาวน์ปัญญาสูงและแหลมคมเท่านั้น

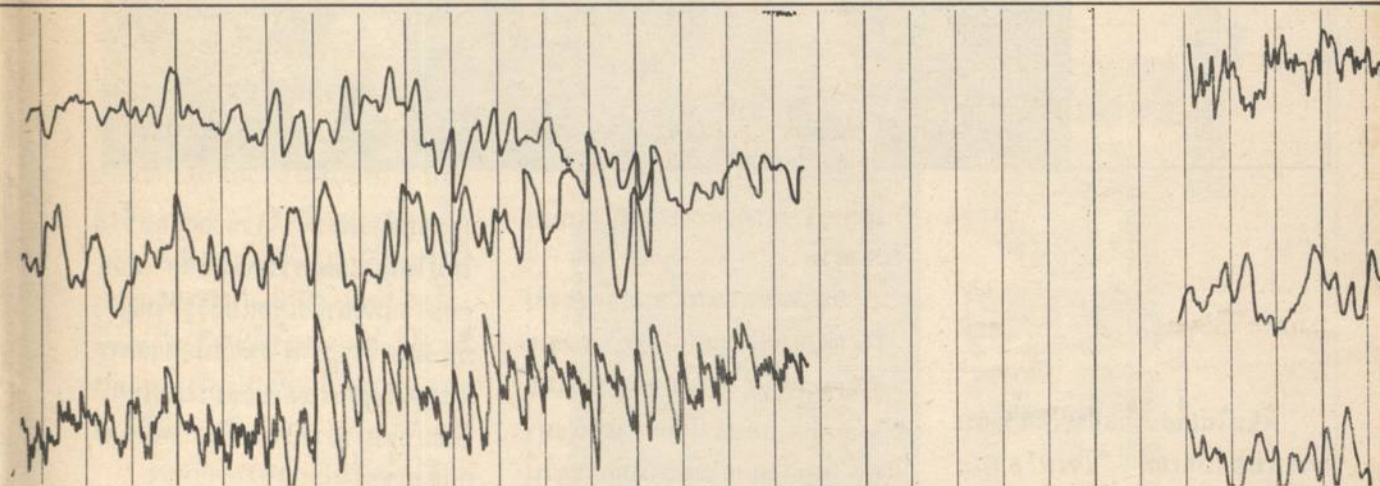
ดร. เออทส์ทดลองในเด็กนักเรียน ๕๑๓ คน แล้วนำผลมาเทียบกับการหา ไอ.คิว. ด้วย Paper and Pencil Test ได้ผลที่น่าพอใจ เขาพยายามจะสัมพันธ์เครื่อง อ.อี.จี. เข้ากับคอมพิวเตอร์ เพื่อกำหนดผลลัพท์ขั้นเบ็ดเสร็จออกมาเลขทีเดียว

ศึกษาเรื่องสมองและระบบประสาทอย่างจริงจัง ตำราของเฮบบ์ (D.O. Hebb) และ ลูยา (A.R. Luria) จะเป็นพยานได้อย่างดี ว่าปรากฏการณ์ทางจิตนั้นมีสมองเป็นฐานเกิดขึ้นด้วยทั้งสิ้น

โดยทั่วไป คนที่เฉลียวฉลาดจะต้องเป็นคนที่มีสมองเจริญเติบโตมาดี นั่นหมายถึงได้รับอาหารที่มีคุณภาพดีอย่างพอเพียงมาตลอด ตั้งแต่เด็กจนโต จึงเป็นที่น่าห่วงอยู่มากว่าเด็กยากจนในย่านสลัม และตามท้องไร้ท้องนา ที่ต้องอดมื้อกินมื้อ ทังนี้ยังไม่คำนึงว่าอาหารจะมีคุณภาพหรือ

ดร. โอลเกอร์ ไฮเดิน (Holger Hyden) ผู้อำนวยการสถาบันประสาทวิทยา มหาวิทยาลัยโกตเบอร์กสวีเดน ได้ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับหนุ่ขาดอาหาร ไฮเดินพบว่าหนุ่ที่สมองขาด โปรตีนจะเรียน ได้ช้ากว่าหนุ่ที่สมบูรณ์ด้วยโปรตีน ในสมองที่สมบูรณ์ เซลประสาทจะสมบูรณ์ด้วยใยประสาท (axon) ซึ่งตามปกติจะหุ้มด้วยสารเคมีสีขาวที่เรียกว่า Myelin Sheath นั้นจะหนากว่าสมองที่ไม่สมบูรณ์

สารสีขาวนี้มีคุณสมบัติเป็นฉนวน ยิ่งหนาก็ยิ่งมีความต้านทาน

ซึ่งต้องลงทนก่อนข้างสูง อันเป็นปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่ง ปัญหาของดร. เออทส์ก็ออกันก็อยู่ที่ว่า ยาบางชนิด เช่นยาระงับประสาทความเหนียวอ่อน ความกังวลวิตก ระดับน้ำตาลในเลือด และ ฯลฯ ล้วนมีผลต่อคลื่นสมอง (กราฟ) ทังสิ้น จะควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ซึ่งบางทีอาจต้องใช้เวลาบ้าง อย่างไรก็ตามของเออทส์ มีผู้ให้ความสนใจอย่างมาก เพราะสมองนอกจากจะเป็นขุมกำลังทางปัญญาแล้วยังเป็นที่พักของสิ่งลึกลับอื่นๆ ที่ทำทฤษฎีการคนคว่ำอยู่มาก

การศึกษาจิตวิทยาสมัยใหม่ ได้เบนเข็มออกจากการศึกษาแนวคิดนิยม (dualistic psychology) มา

ไม่ ขอให้มันกินก่อนเป็นพอ มันสมองของเด็กเหล่านี้จะเป็นอย่างไรก็พอจะนึกภาพกันออก ถ้าหากจะมีสักคนหนึ่งประสบความสำเร็จในชีวิตเท่าๆ กับลูกคนมั่งคั่งแล้ว เขาจะต้องเป็นคนมหัศจรรย์เอามากๆ ที่เดียว

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ฝนแสงสังแก้ว จิตแพทย์ชั้นนำในบ้านเรา เคยวางโครงการ ร่วมกับชออาโตสำรวจสติปัญญาเด็กในภาคอีสาน ซึ่งคาดหมายกันว่าจะมีระดับต่ำกว่าปกติ เพราะส่วนมากยากจน ขาดอาหาร และกินอาหารที่ไม่มีคุณภาพ เป็นที่น่าเสียดายว่าโครงการนั้นล้มไปเสียก่อน

สูง กระแสไฟฟ้าในสมองต้องรวมตัวกันสูงเช่นกัน จึงจะไหลผ่านไป ได้ กระแสไฟฟ้าจึงแรงมาก และปรากฏเป็นคลื่นสมอง (ในกราฟ) ที่มีค่าสูงและคม อันหมายถึงว่าศักยภาพภายในสูงนั่นเอง ตามนัยนี้ คนที่เฉลียวฉลาดก็อาจจะมีเพียงกลุ่มเล็กๆ กลุ่มเดียวในบ้านเมืองเรา

อย่างไรก็ดีเรื่องของสติปัญญา เป็นสิ่งเพิ่มพูนฝึกฝนเอาได้ในภายหลังฝึกฝนมากเท่าไรก็จะมีสติจัดเจนมากขึ้นเท่านั้น แต่ถาพื้นฐานดั้งเดิมไม่ดี ฝึกหนักเท่าไรก็ขงไม่ได้

๒๐๐ ปีของระบำบอลชอย

ผู้ชมในเกือบร้อยประเทศได้ชมการแสดงบัลเลต์ “โรมิโอและจูเลียต” ของโปรโคฟิเยฟ จากคณะระบำบอลชอยซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา บอลชอยยังคงให้ความสำคัญกับลีลาและเทคนิคแบบคลาสสิก เรียกได้ว่ายังคงรักษารูปแบบประเพณีเก่า ๆ ของบัลเลต์ได้อย่างเคร่งครัด

บอลชอยเริ่มก่อตั้งเมื่อปี ๑๗๗๖ ในรูปของคณะระบำซึ่งดำเนินงานโดย บ็อบตร ยูรสซอฟ และ ไม่เกิดแมดด็อกซ์ ซึ่งเป็นชาวอังกฤษ ได้รับอนุญาตให้ตั้งถิ่นฐานอยู่ในกรุงมอสโคว์แรกเริ่ม บอลชอยเป็นคณะที่เป็นเอกชนมาก เพราะพระเจ้าซาร์แต่ละองค์นั้นก็มักต้องการให้คณะระบำเหล่านั้นเล่นเพียงที่โรงละครมารินสกีเพียงแห่งเดียว โรงละครนี้ ปัจจุบัน คริสต์ ๙๙

บันทึกคือโรงละครกริฟในกรุงเลนินกราด

คณะบอลชอยนั้นสังกัดอยู่กับโรงละครนาเมียนสกี ของเจ้าชายไวรอนซอฟ โรงละครนี้ถูกเผาเมื่อ ๑๗๘๐ ทำให้แมดด็อกซ์ย้ายคณะมาอยู่ที่ที่เป็นสำนักงานของบอลชอยในปัจจุบัน ในขณะที่ คณะละครของเขาเป็นทรูจิกกัน ในนามของ คณะระบำเปโตรอฟสกี ซึ่งคนเรียกเอาตามชื่อถนนที่โรงละครตั้งอยู่

บอลชอยพัฒนาจากการร้องเพลงแบบสมจริงตามรัสเซียขึ้นมาเรื่อยๆ จนกลายเป็นบัลเลต์อย่างที่เรารู้จัก และศิลปินประจำคณะจะต้องมีคุณสมบัติในการแสดงเท่าๆกับในการร้องเพลง และเรื่องราวที่แสดงก็มักจะมีความรักชาติที่ดึงมาจากประวัติศาสตร์ช่วงต่างๆ ของรัสเซีย โรงละครเปโตรอฟสกีถูกเผาพังพินาศในปี ๑๘๐๕ แต่คณะระบวยังคงรวมกันอยู่ได้ และหลังจากปี ๑๘๐๖ เป็นต้นมาคณะละครก็เริ่มได้รับการอุมชูจาก

รัฐบาลจักรพรรดิ โรงละครถูกสร้างใหม่ในที่เดิมแต่กว้างขึ้น (ชื่อ “บอลชอย” ในภาษารัสเซียแปลว่า “ใหญ่”) ปี ๑๘๒๕ โรงละครใหม่ก็เปิดด้วยการแสดงบัลเลต์เรื่อง “ชัยชนะของเทพ” โดยนักระบำชาวปารีสชื่อ เฟลิซิเตอูแล็ง-ซอร์

ประมาณ ๒๕ ปีหลังจากนั้น บอลชอยก็เริ่มออกจากประเพณีเก่า ส่วนหนึ่งก็เพราะได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศ แต่ในปี ๑๘๔๒ ก็เริ่มหันกลับไปสู่ละครโอเปร่าแบบรัสเซียคือเรื่อง “อีวาน ชุสซานิน” ของกลิงกา ซึ่งในปัจจุบันก็ยังมีการนำออกมาแสดงบ้างเป็นครั้งเป็นคราว

มีนาคม ๑๘๗๖ เรื่อง “สวอนเล็ก” ของไชคอฟสกีก็ถูกนำออกมาแสดงเป็นครั้งแรก ซึ่งบัลเลต์เรื่องนี้ถือกันว่าเป็น “คลาสสิกของคลาสสิกทั้งหมด” สำหรับคนรุ่นปัจจุบัน และนับเป็นครั้งแรกของการร่วมมือกันระหว่างบอลชอยกับคณะมารินสกี ซึ่งเคยเป็นคู่แข่งสำคัญในเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กมาก่อน

หลังจากนั้น บอลชอยก็เริ่มประสบปัญหาทางการเงิน ทำให้นักเดินชาวสเปนคนหนึ่งชื่อ ไฮเซ่ เมนเดซ ต้องออกแสดงโดยใช้รูปแบบที่พยายามจะดึงดูดความสนใจคนดูให้มากที่สุด ซึ่งเป็นการทำงานแบบค่อนข้างจะเอาใจตลาด อย่างไรก็ตามการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีการและเข้มงวดก็ยังคงดำเนินไปเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้การฝึกของนักบัลเลต์เอก อเล็กซานเดอร์ กอร์สกกอร์สกี เป็นผู้ออกแบบท่าอันยิ่งใหญ่หลาย ๆ ท่าที่ยังคงใช้กันมาจนถึงปัจจุบัน

ปี ๑๘๕๓ โรงละครของบอลชอยโดนไฟไหม้อีก และกว่าจะสร้างขึ้นมาใหม่ก็ปาเข้าไปปี ๑๘๖๕ ขณะกำลังมีการปฏิวัติ ๑๘๖๑ โรงเรียนบอลชอยถูกตัดแปลงไปเป็นโรงพยาบาล และมีเสียงพูดว่า โรงละครอาจถูกปิดตลอดไป แต่อเล็กซานเดอร์ กอร์สกีสามารถจูงใจให้ลูนาซาร์สกีซึ่งเป็นผู้ตรวจการการศึกษาคนแรกได้มองเห็นความจำเป็นที่จะให้โรงละครคงอยู่ต่อไป

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองคณะบอลชอยก็ไม่พ้นจากการทิ้งระเบิดของพวกนาซี มีการพยายามรักษาโรงละครไว้ให้ปลอดภัยจากระเบิดด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา และคณะบอลชอยก็ยังคงออกไปตามแนวหน้าเพื่อเปิดการแสดงเป็นการให้ความบันเทิงกับชาวรัสเซียที่สู้รบอยู่ในสมรภูมิ ปัจจุบันคณะระบำประกอบด้วยผู้ร่วมคณะ ๕๐๐ คน และดาราดวงเด่นก็คือ มายา พลิสเซทสกายา, อีกกาทेरินา แม็กซีโมวา

บอลชอยมีชื่อเสียงไปทั่วโลกจากการเดินทางไปแสดงในต่างประเทศบ่อยครั้ง และเมื่อกลับไปสู่ประเทศรัสเซียพวกเขาก็จะออกแสดงทุกวันในโรงละครของเครมลิน ต่อหน้าผู้ชมประมาณ ๘,๐๐๐ คน

อริปัตย์

เย็นหยด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวันอังคาร
และศุกร์

ลองเพลย์ชุด คนกับควาย กับคาราวาน

ก่อนข้างยอกย้อน เริ่มตั้งแต่
นักดนตรีสองคน จนกระทั่ง
เป็นห้าคนในที่สุด จากนั้น
ก็กลับมา เหลือสี่อีก ความ
ขัดแย้งบางประการ ทำให้
นักร้องคนสำคัญต้องแยกตัว
ออกไป สิ่งเหล่านี้สำหรับคนที่
เป็นแฟนเพลงคาราวานแล้วพวก
เขาจะ ถ้ามองถึงสาเหตุก็น่าจะพอ
เพราะทุกครั้ง ระยะเวลาไม่ว่าคาราวาน
จะไปตระเวนเล่นที่ไหน ความรู้สึกของ
คนฟังที่เคยเห็นครบทีมมาก่อนย่อม
อดที่จะคิดว่ามันขาดอะไรไปบางอย่าง
ไม่ได้

ในช่วงเวลาไม่นาน คาราวานมี
เพลงของตัวเองกว่า ๒๐ เพลงขึ้นไป
อัดเทปออกมาแล้ว ชุด *คนกับควาย*
กับ *อเมริกันอันตรา* ชุดแรกนั้นขาย
ดีเป็นเทนตาเททำ นักแข่งลางรายจึง
ฉวยโอกาสลอบหากินอยู่ทางหลังด้วย
การกอบ ปรเทปออกขายโดยไม่คำนึง
ถึงลิขสิทธิ์ใดๆทั้งสิ้น ความที่คารา
วานมีความเป็นนักดนตรีเพียงอย่าง
เดียว เมื่อมีเรื่องธุรกิจบางอย่างเข้า
มาเกี่ยวข้องกับพวกเขาจึงมักจะเสีย
เปรียบ และไม่สามารถดำเนินงาน
ใหม่ระบบได้

นอกจากเทปแล้วคาราวานยังอัด
แผ่นซิงเกิ้ลออกมามากครั้งหนึ่ง แต่ดู
เหมือนจะไม่ค่อยมีคนซื้อเท่าไรนัก
เนื่องจากคนทำแผ่นไม่มีตลาดของ
ตัวเอง คนที่แผ่นเสียงไปถึงมักจะ

เป็นคนที่ไม่ค่อยจะเล่นเสียมากกว่า
ความจริงคาราวานน่าจะยอมรับ
ความจริงบางประการว่า ในขณะที่
เขาทำงานเพื่อประชาชนนั้น เขาก็
ควรจะได้รับผลตอบแทนกับเครื่องไม้เครื่องมือ
ชีวิตของตนเอง และยืนอยู่บน
ขาของตัวเองด้วย คาราวานไม่ใช่วง
นักศึกษา ถึงแม้คาราวานจะยืนยันกราน
ว่าตนเองไม่ใช่วงอาชีพ (ในความ
หมายที่จะเล่นหาเงิน) แต่คาราวานก็
ต้องคิดถึงวิธีการที่จะทำให้ตนเองอยู่
รอดด้วย

วิธีการที่จะหารายได้มาเลี้ยง
ปากเลี้ยงท้อง ซ่อเครื่องดนตรีสร้าง
ความแข็งแรงให้กับวงนั้น ไม่มีใคร
กล้าว่าหροก ค่อย่างกรรมมาชนวาง
หมวกคราวเดียวได้ตั้งเจ็ดพัน ประ
ชาชนเองเขาก็พร้อมจะโอบอ้อม คาร
วานควรจะต้องคิดถึงปัญหาอย่างจริงจัง
ไม่อย่างนั้นแล้ววันหนึ่งนักดนตรีอาจ
จะเล่นได้ไม่เต็มที่ เมื่อเขาต้องไปคิด
ถึงงานประจำเมื่อถึงคราวอยู่ไม่ได้
นั่นแหละคือปัญหาธุรกิจ ที่จะต้องคิด
เสียแต่เดี๋ยวนี้

กล่าวในด้านจิตใจที่กลุ้มใ้
ทุกคนในคาราวานมีเท่ากัน ทุกคน
ต่างก็ผ่านสิ่งทมนั้นถึงเลอดลงเนอกัน
มาแล้ว ไม่ว่าจะไปเล่นแล้วถูกอันธ
พาลมารวนถุกยิงขู่จนต้องกระโดด
กอดกตาร หรือถูกระเบิดที่ปลิวว่อน
ผ่านหน้าไป และแม้แต่ยังไม่ทันจะ
ได้เล่นรดกว่าเสียก่อนอย่างเมื่อเร็ว ๆ
นี้ นักดนตรีชำระบมกันไปตาม ๆ กัน
โดยเฉพาะสิ่งห่อขาย ทองกราน ทา
นา หัวแตกเข็บสี่เข็ม

กล่าวในด้านเพลงนั้น คาราวาน
เสียโอกาสในแง่การเผยแพร่มาแต่
แรก โดยเฉพาะช่วงที่เพลงคนกับ

“คาราวาน” เป็นวงดนตรีที่ได
รับการเรียกขานว่า เป็นวงเพื่อชาว
วงแรกของเมืองไทย พุดในเรื่องฝ
มือแล้ว คาราวาน เป็นที่ยอมรับกัน
ในหมู่นักฟังเพลงโดยทั่วไป แม้ผล
งานของวงนี้ จะถูกจำกัดไม่ให้แพร่
หลายออกไปในวงกว้างโดยวิธีการ
ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งผู้ปก
ครองเผด็จการหลายคนกำลังกระทำ
อยู่ ตั้งแต่การข่มขู่ที่จะห้ามร้อง
เพลงปลุกกระดมแล้วถูกคัดค้านจาก
ประชาชนคนฟัง ไปจนกระทั่งถึง
การใช้วิธีบีบไม่ให้เพลงเหล่านี้เส็ด
ลอดออกมาทางสถานีวิทยุโทรทัศน์
ความเป็นมาของวง “คาราวาน”

“เปลืองกีโมนี มาล้อมวยไทย”

ควายกำลังร้องอย่างแรงตอนที่บุญเที่ยง
ทองสวัสดิ์ หามร้อง ห้างแผ่นเสียง
บางแห่งติดต่อกับทามอยากจะอัด
ลงแผ่นแต่ก็ไม่ได้ผลเพราะการ
วานไม่เอาด้วย จนเวลาล่วงเลยมา
จนเคยวนการวานจึงยอมให้อัดลง
แผ่นชุดคนกับควายออกมา

อย่างไรก็ตาม วงการเพลงเพื่อ
ชีวิตนิยมขอทุนขายนคืออยู่อย่างหนึ่ง
คือการวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของเพลง
แน่นอนการวิพากษ์วิจารณ์นั้นจะทำ
ให้เราสามารถสร้างสรรค์เพลงที่มี
ความสมบูรณ์พร้อมกันได้ ในอนาคต
แต่ขอสำคัญการวิพากษ์วิจารณ์นัก
ต้องอาศัยการสำรวจอย่างรอบด้าน
นอกจากจะคำนึงถึงจุดชนวนที่แท้แล้ว
ยังต้องคำนึงถึงเป้าหมายของงานด้วย ใน
ขณะที่ผู้ใช้แรงงาน ชาวนาต้องการ
เพลงปลุกเร้าชนา ปัญญาชนหรือคน
ชนกลางที่รักความเป็นธรรมในเมื่อง
อาจต้องการเพลงหวาน ๆ ฝัน ๆ เราก็
น่าจะทำได้โดยการสอดแทรกเนื้อหา
ลงไปในรูปแบบที่เคลือบเอาไว้เท่า
นั้น

ปัญหาทวน เริ่มพูดกันอย่าง
กว้างขวางมากจนทุกขณะ การวาน
เองก็ถกเถียงกันอยู่เป็นประจำ รวม
ทั้งเพลงเก่า ๆ บางเพลงที่มีเนื้อหาบิด

เบี้ยวไปก็ได้มีการนำมาเปลี่ยนแปลง
แก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง น่าเสียดายที่
แผ่นเสียงลงแผ่นชุดใหม่ขาดเพลง
แป้นเอ็ดเค็ดที่หลายคนชอบไป ว้างๆ
ถ้าสนใจก็ลองแวะเวียนไปหาร้านเม
โทรดุกี้ได้ ดูเหมือนแผ่นหนังราคา
๘๕ บาท

ระยะนี้การวานยังคงออกตระ
เวนเล่นตามต่าง ๆ เหมือนเดิม สำ
หรับคนที่เบนแฟนที่ วันอาทิตย์ที่
๑๖ นานาดตามเป็นอย่างดี รายการ
มันส์ทางทิวช่อง ๓ นอกจากจะเอาอิม
พอสตีเบลลอนเป็นทวนชอบของนัก
ฟังเพลงหลายคนแล้ว การวานก็จะ
ไปเล่นในวันนั้นด้วย และเล่นแบบ
ครบทีมไม่มีใครขาด นอกจากจะเป็น
การกลับมาครั้งที่สองของสุรัชย์ จัน
ธิมาธรก็ได้.

กนิมา ยุทธการ

วันที่ ๑๐ นี้ การชิงแชมป์มวย
หญิงของเอเชีย จะมีขึ้นเป็นครั้งแรก
ที่สนามหัวหมาก จากการจัดการแข่ง
ขันโดย ธรรมบุญ ปึงคานนท์ ร่วม
กับบุญส่ง กิจกล้าสวร

เป็นที่น่าสังเกตว่า การชิงแชมป์
เอเชียของนักมวยหญิงครั้งนี้ มีชาติ
ญี่ปุ่นกับไทยเพียง ๒ ชาติเท่านั้น ตาม
โปรแกรมการแข่งขัน มวยหญิงญี่ปุ่น
กับมวยหญิงไทย มีอยู่ ๔ คู่ แต่มีการ
ชิงแชมป์เพียง ๒ คู่เท่านั้น คือรุ่น
ฟลายเวท โดชิ คัสซุมิตากับนิทรา
โกมะहित และรุ่นเวลเตอร์เวท โยโกะ
ไฮโจ กับพิมพ์พร รอดคำแหง

นักมวยหญิงญี่ปุ่นเพิ่งเดินทาง
มาถึงกรุงเทพฯ ก่อนการแข่งขันไม่
ถึงอาทิตย์ ได้ทำการฝึกซ้อมที่ญี่ปุ่น
อย่างเต็มที่ เพื่อหวังที่จะเอาชนะเจ้า
ตำหรับการกีฬามวยไทยให้ได้

สำหรับมวยหญิงไทยได้ทำการ
ฝึกซ้อมอย่างเต็มที่มากกว่า ๓ เดือน
แล้ว ภายใต้การควบคุมของเจ้เบ๊ญ
หรือเบญจมาศ ชุมพะเสวี หัวหน้า
คณะมวยหญิงไทย

การแข่งขันครั้งนี้ได้เลื่อนออก
มาจากวันที่ ๖ เม.ย. มาครั้งหนึ่งแล้ว
เนื่องจากติดขัดในด้านสถานที่และ
อุปสรรคในการเดินทางของทีมมวย
หญิงญี่ปุ่น

จตุรัสได้ติดตามการเคลื่อนไหวของการแข่งขันครั้งนี้แล้วรู้สึกว่าจะไม่ค่อยได้รับการพูดถึงมากนัก อาจจะเป็นเพราะว่าครั้งนี้ไม่ใช่เป็นการแข่งขันมวยหญิงเป็นครั้งแรก

หัวข้อ ๗ สี่ ของคุณชายชาญ เทียนประกาศ เป็นผู้ริเริ่มให้มีการแข่งขันออกอากาศเป็นครั้งแรกในเมืองไทย โดยมีมวยหญิงระหว่างไทยกับไทยถึง ๓๐ คู่ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖

การแข่งขันในครั้งนั้นได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างมากเป็นประวัติการณ์ และนักมวยหญิงทุกคนก็ขนาบมาชกกันอย่างดุเดือดหลายคู่ แต่ก็มีอยู่หลายคู่เหมือนกัน ที่ขนาบมาชกกันโดยไม่มีศิลปะการต่อสู้เลย บางคนขึ้นมาเดินฟุตเวิร์กเหมือนเต็นรำ เหมือนรำวง บางคนขึ้นมาปล้ำกันทั้ง ๓ ยก โดยไม่ได้เตะหรือต่อยกันเลย คนไหนสวยหน่อยก็มีคนเชียร์มากหน่อย

“หนูต้อยไม่เป็นหรอกค่ะ แต่เห็นว่าจะได้ออกทีวี ก็เลยขึ้นมาต้อย เผื่อว่าแมวมองคนไหนเค้าสนใจหนู อาจจะจ้างหนูไปเล่นหนึ่งก็ได้” เด็กสาวหน้าตาดีคนหนึ่งที่ชกต้อยในวันนั้นกล่าวกับเรา

“ทนเจ็บเอาหน่อย เงินก็ได้ ดีไม่ดีอาจจะเป็นดารา ใครก็ต้องเอา” แฟนมวยวันนั้นก็พูดกับเราอย่างนั้น

มีมวยอยู่หลายคู่ ที่กระโดดเข้าลอยคู่ต่อสู้จนแฟนออก บางคนเตะก้านคอคู่ต่อสู้ถึงกับล้มคาแข็ง คนดูเห็นถึงคราว อ้าปากหาว ไม่คิดว่าผู้หญิงจะเก่งขนาดนั้น

“ตายแล้ว . . . ถ้าเป็นแฟนผม วันคั่นคิดเกิดผมทำอะไรไม่ถูกใจ มีถูกแม่เตะชกเลยเธอ เห็นถ้าจะไม่ขอเป็นแฟนด้วยเด็ด”

เพื่อนที่ไปดูกับเราวันนั้นถึงกับ

ออกปากขอดอนตัวจากการเป็นแฟนนักมวยหญิงรายวัน

เมื่อมวยหญิงทางทีวีได้รับการต้อนรับจากแฟนมวยอย่างมากเช่นนั้น ทำให้มวยหญิงเป็นอาชีพขนาบมาชกออกอาชีพหนึ่ง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ เวทราษดำเนินและเวทลุมพิน จะไม่ยอมให้ผู้หญิงขึ้นไปบนเวทีอย่างเด็ดขาด เพราะการถือชกถือกลางบางอย่าง มีเรื่องเล่ากันว่า มวยนัดสำคัญพิเศษนัดหนึ่ง มีการเชิญนางสาวไทยขึ้นไปคล้องพวงมาลัยให้นักมวย ปรากฏว่านักมวยที่ต้อยในวันนั้น แตกมากเป็นประวัติการณ์ รวมทั้งหมอยะยิบบาดแผลให้นักมวยวันนั้นกว่าครึ่งร้อยเข็ม

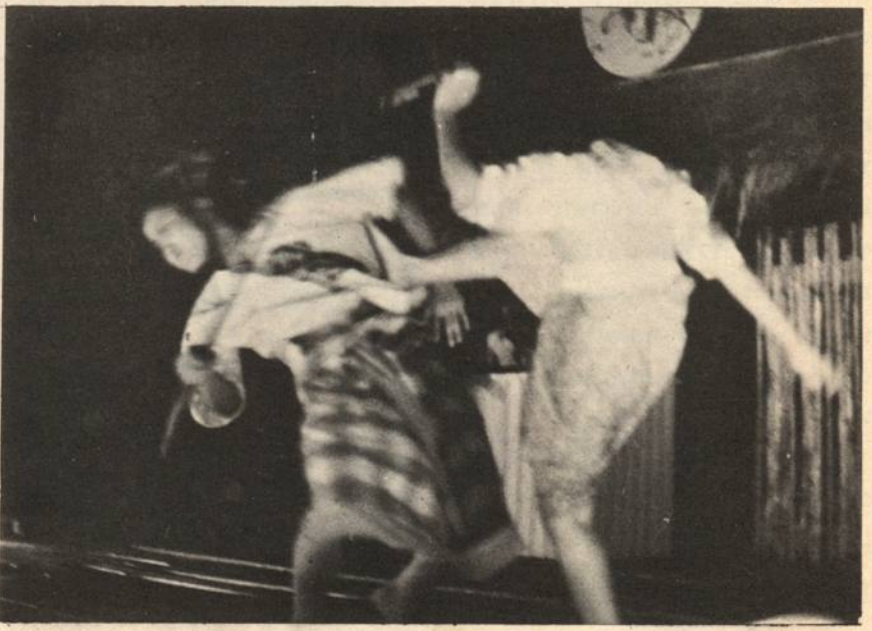
เล่นเอาหมอสนามลมใส่ ต้องปฐมพยาบาลกันให้วุ่น

และตั้งแต่นั้นมาทางเวทมวยจึงวางกฎห้ามผู้หญิงขึ้นเวที มวยหญิงที่จะชกต้องทำเวทีใหม่หมด

ตอนที่มวยหญิงชกที่ทีวีไม่ต้องใส่กระชับแบบนักมวยชาย การแข่งขันวันที่ ๑๐ พ.ค. นี้ มีผู้เสนอให้นักมวยหญิงใส่กระชับที่อวัยวะเพศ ออกและท้องน้อย เล่นเอาคนฮือฮา และวิจารณ์กันอยู่พักหนึ่ง

“ก็ร่างกายคนมันมีอยู่แค่นั้น ขึ้นเอากระชับมาใส่เกือบทั้งตัวเชแน่น จุดไหนจะชกกันได้ก็มีแต่ปลายคาง กับขากรรไกรเท่านั้น มันจะหาความน่าดูได้อย่างไร บิดแค่น้ำก็ชกกันไม่ถูกแล้ว”

“กมเดอย”

สุภัทร สวัสดิรักษ์ จาก “ขอเพลงเป็นเหตุ” ถึง “รักเลียบเครมลิน”

ใครจะคิดว่า ผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ซึ่งเคยถูกญาติพี่น้องขนานนามว่า “นางห้อง” จะกลายมาเป็นที่รักของนักเขียนชื่อดังหลายคน เป็นที่รู้จักกันทั่วไปบนถนนหนังสือปัจจุบัน

ความที่เคยเป็นนักอ่าน หมกมุ่นอยู่แต่ในห้องหนังสือของมารดา ประกอบกับบิดาซึ่งเป็นนายกเทศมนตรี และมารดาเป็นอาจารย์ใหญ่ ร.ร. สตรีประจำจังหวัดตากสมัยเมื่อ ๓๕ ปีก่อน ทำให้เด็กผู้หญิงเล็กๆ คนนี้มีโอกาสดีกว่าคนอื่นในการที่จะแสวงหาความรู้ ทั้งจากการพูดคุยกันของพ่อแม่ และจากห้องหนังสือ

สุภัทร สวัสดิรักษ์ คือผู้หญิงคนนั้น สมัยที่เธอเรียนอยู่ ม. ๑ เมื่ออ่านเรื่องของคนอื่นมากๆ ก็ทำให้เธออยากแสดงออกบ้าง เธอส่งความเรียงสั้นๆ เข้าประกวด เมื่อประมาณปี ๒๔๘๒ โดยใช้ชื่อของเพื่อนเป็นผู้เขียนแทนเนื่องจากอายุตัวเองไม่ถึงตามกติกา เธอเขียนเรื่องเกี่ยวกับความเป็นมาของรัฐธรรมนูญไทย ได้รับรางวัลชนะเลิศและได้ลงในหนังสือ

สอพิมพ์ไทยข่าวภาพ

จากนั้นเป็นต้นมาดูเหมือนความอยากเป็นนักเขียนจะเกาะกุมจิตใจของสุภัทร จนกระทั่งเธอเข้ามาเรียนต่อเจ็ดแปดที่ร.ร. เขมะสิริ กรุงเทพฯ ความที่เธอเป็นคนชนบทมาก่อน เมื่อเข้ามาเห็นสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปทำให้เธอได้เห็นข้อได้เปรียบต่างๆ ของเด็กในกรุง ตอนนั้นสุภัทร ได้พบเพื่อนที่มีความอยากในสิ่งเดียวกันเพิ่มขึ้น เธอจึงจับกลุ่มกันออกหนังสือในชั้นเรียนอ่านกันเองภายในห้อง เขียนเอาด้วยลายมือแล้วเย็บเป็นเล่ม สุภัทรเป็นบรรณาธิการ

เขียนสารคดีและเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยตามทลนิต สีทรา พินิจวาดลเขียนบทความ และกฤตพิชญ์ รุ่งฤดีเขียนกวี ซึ่งต่อมาทางสามคนก็กลายเป็นนักเขียนที่หลายคนรู้จักกันดี

“นั่นแหละค่ะ หมกมุ่นอยู่กับเรื่องนมากก็เลยสอบตก.แปดไปชะบั้งพอบอกไปฝึกงานเป็นครูอนุบาลที่

สตรีจุลนาถอยู่พักหนึ่ง แต่เพราะใจรักการเขียนในที่สุดก็ออก”

อาจารย์นิลวรรณ ปิ่นทองกับชื่อ “สตรีสาร” ดูเหมือนจะแยกจากกันได้ยาก อาจารย์นิลวรรณเป็นบรรณาธิการที่สร้างนักเขียนมาหลายคน อย่างน้อยสนามสตรีสารก็เป็นด่านแรกที่นักเขียนดังๆ หลายคนเดินผ่านกันมาแล้วทั้งสิ้น สุภัทรยอมรับว่า อาจารย์นิลวรรณมีส่วนช่วยมากทั้งในด้านการเขียนและงานหนังสือพิมพ์ในระยะต่อมา

เรื่องสั้นเรื่องแรกของสุภัทร สวัสดิรักษ์ ที่ได้ลงอย่างเป็นกึ่งลักษณะกึ่งที่ “ขอเพลงเป็นเหตุ” เป็นเรื่องสั้นของเธอที่เขียนประชิดประชันนักจัดรายการทั้งหลายได้ในยุคที่สื่อมวลชนกำลังอวด และท้อตมาๆ ก็

คือสถานวิทย์ ๑ ปณ. จากนั้นเรื่องที่สองของเธอ “ในห้องซังมีแต่นั้น” ก็ตามติดมาปรากฏในเคลิเมล้วนจันทร์ เรื่องนี้แสดงความรู้สึกของนักมนุษยธรรมออกมาอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเธอได้รับอิทธิพลจากการอ่านเรื่องวิเศษต่างๆ และสร้างสุขของ เดล กาเนจ และจากเรื่อง

สิ่งที่ได้ลงในเคเลิเมลวันจันทร์เอง
ก็อมลเหตุจใจทำให้เธอเข้าไปร่วม
งานกับหนังสือฉบับนี้

เคเลิเมลวันจันทร์ตอนนั้นคลิก
นักเขียนนักหนังสือพิมพ์ที่โด่งดัง
ในยุคนั้นเข้าร่วมทีมงานกันองค
งเท่าที่จำได้ระยะนั้น วิจิตร คุณาว
พร้อมสถาปด้วยเขาเป็นผู้สอน
ตรวจปรุฟให้แก่สุภัทร นอกจากนั้น
ก็มีสุเทพ เหมือนประสิทธิ์เวช สนิท
เอกชัย สมบูรณ์ วิรัชศิริ ถาวร
สุวรรณ เป็นต้น สุภัทรเองตอนนั้น
เขียนคอลัมน์ขัศคิเกี่ยวกับผู้หญิง
ใช้นามปากกา “นารี นฤมล”

ชีวิตบนถนนหนังสือของสุภัทร
สวัสดิรักษ์ก็ไม่แตกต่างไปจากเพื่อน
นักเขียนนักหนังสือพิมพ์คนอื่นๆ ของ
เธอเท่าไรนัก เธอเดินเข้าเดินออก
หนังสือพิมพ์หลายๆ แห่ง ลงทุนทำ
หนังสือด้วยตนเองแล้วก็เลิกไปใน
ที่สุดเพราะหมดทุน เธอออกจากเคเลิ
เมลวันจันทร์ไปทำสารสารอยู่ระยะ
หนึ่ง จากนั้นก็ไปทำงานกรมข่าว
ทหารบก ทำหน้าที่แปลล่ามภาษาอ
ังกฤษ เขียนบทความออกวิทยุ และมา
ออกหนังสือของตัวเองชื่อ นารีนาท
เป็นหนังสือรายสัปดาห์ ออกได้ ๑๖
ฉบับก็ต้องหยุดเพราะขาดทุนย่อยยับ
เธอต้องหวนกลับไปทำสารสารกับ
อาจารย์ฉนวนวรรณอกครั้ง และได้ไป
ช่วยงานกับสมาคมภาษาและหนังสือ
ระยะหนึ่งเธอเริ่มเขียนเรื่องยาวเป็น
ครั้งแรก โดยส่งไปลงสกุลไทย เรื่อง
แรกของเธอคือ “ธิดาสวรรค์” ตอน
นั้น วรณ ฉัตรกุลเป็นบรรณาธิการ
“จริงๆ แล้ว ใจรักที่จะเขียน
เรื่องสั้นมากกว่า คิดว่าทำได้ง่าย
เพราะเราสามารถผูกพล็อตเรื่อง
สามารถเขียนทีละย่อตั้งแต่ต้นจนจบ
ได้ทันที เราต้องคิดว่า ทำอย่างไรเรา
จึงจะใช้ถ้อยคำให้กระชับรัด เป็นที่
จับใจผู้อ่าน ทงอะไรไว้ให้ผู้อ่านบ้าง
ส่วนเรื่องยาวนั้น ความยากมันอยู่ที่
จัดรีส์ ๕๐

ระยะเวลาที่เราเขียน เวลาที่เรา
ช่วงห่างกันมากอาจทำให้คนเขียน
มีความปรวนแปรไม่แน่นอน ไม่
สามารถสร้างความคิดและอารมณ์
ตัวละครให้คงที่ได้”

สุภัทร เล่าถึงความยากง่าย
ระหว่างการเขียนเรื่องสั้นและเรื่องยาว
ให้เราฟังอย่างกมมีประสบการณ์ใน
ตอนหนึ่ง เสียดยทกรวางานแนว
ร่วมนักเขียนที่จัดขมมัวไปพูดถึงเรื่อง
น่าเน่านาดเสียมมากกว่าที่จะพูดเรื่อง
การเขียนเรื่องยาว ไม่อย่างนั้นนัก
เขียนรุ่นใหม่อาจจะได้ความจัดเจน
กับผู้ที่เคยทำงานไปแล้วไม่น้อย

“สำหรับตัวเองแล้ว เวลาเขียน
เรื่องยาว มักจะแบ่งเป็นตอนๆ อาจ
จะห้าสิบตอน แล้วพยายามสร้างเรื่อง
ให้สัมพันธ์กัน จะต้องจับคาแรก
เตอร์ของตัวละครแต่ละตัวให้ได้ ช่ง
เป็นเรื่องทำได้ยาก เท่าที่เห็นนักเขียน
ที่ทำได้ดีดูเหมือนจะเป็น กฤษณา
อโศกสิน

นอกจากนั้นการขิ้นต้นเรื่องก็
สำคัญ สมัยแรกๆ มักจะขิ้นต้นก
แบบพรรณนาโวหาร อธิบายถึงควม
งามของธรรมชาติ ช่งนิยมกันสมัย
หนึ่ง แต่ตอนนั้นก็เปลี่ยนไปแล้ว การ
ขิ้นต้นบางทีก็ขิ้นด้วยคำพูดหรือแอก
ขิ้นของตัวเอก ความเปลี่ยนแปลง

เหล่านี้ก็ศิลปะอย่างหนึ่งทั้งนี้เขียน
จะต้องใช้วิจารณ์นวนิทัศน์อ่าน
สนใจอะไร การขิ้นต้นบทแรกของ
การเขียนเรื่องยาวมีความสำคัญมาก
ทีเดียวในการที่จะดึงดูดคนอ่านให้
สนใจติดตามเรื่องทั้งหมด เรื่องบท
สนทนาก็เหมือนกัน ควรจะคมคาย
และมีเนื้อหาสาระ ไม่ใช่บทสนทนา
ยัดยาดแบบไม่ได้อะไร . . .”

แล้วสุภัทรก็หยุดพูด ดเหมือน
เธอจะคิดอะไรบางอย่างขึ้นมาได้เมื่อ
เราลามถึง นักเขียนที่เธอเห็นว่าทำ
บทสนทนาได้ดี

“เสนีย์ เสาวพงศ์ ศรีบูรพา
ร. จันทพิมพ์พะ”

“ตอนอยู่เคเลิเมลวันเป็นครั้งแรก
ที่มีโอกาสได้ไปรู้จักทำความสนท
สนมกับนักเขียนผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็น
ศรีบูรพา, จูเลียต, สด คุรุเมะโรหิต,
ก. สุรางคนางค์ เราไปเยี่ยมเขาอยู่
บ่อยๆ พยายามศึกษาแนวการเขียน
ของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะ
ศรีบูรพานั้นยังจำคำพูดประ
โยคหนึ่งของท่านได้อย่างแม่นยำและ
ไม่มีวันลืม ส่วนหนึ่งที่ตัวเองเขียน
หนังสือสั้นๆ ก็เพราะได้ความเชอ
มันมาจากคำเตือนของศรีบูรพานเอง
ท่านพูดว่า “นักเขียนไม่จำเป็นที่จะ
ต้องผลิตงานออกมามาก เขียนเรื่อง
เดียวก็เป็นที่นักเขียนได้ ถ้าเป็นงาน
เขียนที่มคุณค่า”

เมื่อพูดถึง บรรยากาศเก่าๆ
สุภัทรก็อดที่จะพูดถึงเรื่องสิทธิเสรี
ภาพของนักเขียนในยุคนั้นไม่ได้

“การเมืองในช่วงนั้น เป็นช่วง
ที่เราถูกปิดกั้นทุกอย่างจนเคยชินและ
เกิดความกลัวจนทำให้เราไม่กล้า
จะต่อสู้ นักเขียนเราก็มักมีการรวม
พลังอย่างจริงจัง ข้าราชการเมือง
ทั้งภายในและภายนอกก็ไม่กว้าง
ขวางเท่าที่ควรนั้น นักเขียนจึงไม่ค่อย
รู้อะไรกันเท่าไร ถ้าเป็นอย่างเคยวน
เราคงไม่ยอมให้เหตุการณ์อย่างนั้น

เกิดขึ้นอีก...”

สุภัทร สวัสดิรักษ์ ในวันนั้น
ความเปลี่ยนแปลงหลายอย่างเกิดขึ้น
ในตัวเธอ อาศัยที่เธอไม่ใช่คนมีทฐิ
และ दौरानเอาความเห็นตัวเองเป็น
ใหญ่ ไม่ฟังความเห็นของคนอื่น เธอ
จึงมี โอกาสที่จะทำความเข้าใจกับ
ความคิดใหม่ๆ ที่ปราศจากโซ่ตรวน
ความคิดเก่าที่ปลูกฝังมอมเมาพันหนา
การมาตลอดระยะเวลาอันยาวนาน
ยังตอนหลังๆ นักเขียนที่มีความคิด
ก้าวหน้ารุ่นใหม่ ๆ หันมาแข่งงวดกับ
ตัวเองมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เริ่ม
ผ่นปรนคนอื่นๆ

นักเขียนอย่างสุภัทร อาจจะจัด
ได้ว่าเป็นนักเขียนที่ไม่พอใจกับสังคม
เก่า ต้องการความเปลี่ยนแปลง แต่
ในขณะที่เดียวกันก็ยังเชื่อมั่นว่าสังคม
จะเปลี่ยนแปลงไปได้ โดยไม่ต้องใช้
วิธีรุนแรง ความคิดเช่นนั้นเป็นความ
คิดของนักมนุษยธรรมที่เขาใจปัญหา
ไม่ถึงที่สุด ประกอบกับอิทธิพลของ
พุทธศาสนาที่ครอบคลุมสังคมไทยมา
เป็นเวลานาน ทำให้เขามองหาทาง
สายกลาง แต่เมื่อใดก็ตามที่เธอลงมา
คลุกคลีกับปัญหาอย่างจริงจัง เข้าใจ
กลไกต่างๆ ที่ผู้กดขี่เอารัดเอาเปรียบ
วางแถมคู่เอาไว้ เธอก็อาจจะมี ความ
เปลี่ยนแปลงขึ้นมาได้อีกในระดับ

ความเป็นสุภัทร สวัสดิรักษ์ตาม
ที่กล่าวมานั้น อาจพิสูจน์ได้จากงาน
เขียนเล่มล่าสุดของเธอที่ชื่อ “รัก
เลียบเครมลิน” อันเป็นหนังสือที่สะ
ทอนภาพความคิดของสุภัทรได้อย่าง
ชัดเจนเล่มหนึ่ง แม้จะไม่ใช่ความคิด
ที่ถูกต้อง แต่ก็เป็นความคิดที่รอการ
เปลี่ยนแปลงอีกครั้ง ซึ่งนอกจากจะ
ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์
กับคนรุ่นใหม่แล้ว ยังได้จากการเข้า
มาร่วมต่อสู้กับคนรุ่นใหม่ในบางกรณี
อีกด้วย

พิภ ผลงาน

วารสารจีนศึกษา

ฉบับที่ ๒

วางตลาดแล้ว

อ่าน

- สัมภาษณ์ พล.ต.ชาติชาย ชุณหะวัณ
- คำปราศรัยของ ร.ม.ต. การค้าต่างประเทศ
สาธารณรัฐประชาชนจีน
- การพัฒนาการค้าต่างประเทศของจีน
โดย วิญญู เตโชวณิช
- ชนชั้นในจีน
โดย วิกา อุตตมฉันท์
- ฐานะของสตรีจีนในสายตาของอันชูหยิน
พร้อมด้วย กอลัมน์
บทวิเคราะห์
เกร็ดความรู้
และสรุปข่าว

ติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่

ประณต นันทิยะกุล

คณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พญาไท กรุงเทพฯ ๕

เกร็ดหนึ่ง

“ขุนศึก”/ศักดิ์ จารุจินดา กำกับการแสดง/สุภาว เทวกุล เขียนบทจากบทประพันธ์ของ “ไม้มองเดิม”/นุกูล ศิลปกรรม ผู้ช่วยผู้กำกับ/สุรพล โทนะวณิก แต่งเพลง/ประเสริฐ จุลเกศ ประกอบเพลง/พูนสวัสดิ์ ธีมากร, โชน บุนนาค ถ่ายภาพ/เกียรติ เอี่ยมพงษ์พร อำนวยการสร้าง/สมบัติ เมทะน, นัยนา ชววรรณ์ ธีญญรัตน์ โลหะนันท์, สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ นำแสดง/ฉายที่โคลีเซียม (ประมาณ ๑๒๕ นาที)

นับแต่เป็ยก โปสเตอร์ ได้เป็นผู้เบ็ดประตูให้หนังไทย ได้หลุดพ้นออกมาจากแดนสนธยาเป็นคนแรก ผู้สร้างหนังทั้งเก่าและใหม่หลายต่อหลายคนต่างก็เริ่มสำรวจตนเองกัน อย่างวุ่นวาย ทิศนระรอยทางเก่าๆที่เคยเหยียบย่ำยังไม่ถึงกาลที่จะเปลี่ยนใหม่ ก็ค่อยๆหันเหเปลี่ยนไปในแนวเดียวกันกับเขา เพียงแต่ว่าการก้าวข้ามของผู้กำกับบางคนก็สาเหตุสืบเนื่องมาจากเงินทุนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ

ดูเหมือนว่า ศักดิ์ จารุจินดา จะเป็นสักกักับชนแนวหน้าของเมืองไทย คนหนึ่ง ที่ยังไม่แน่ใจตนเองว่าจะเหยียบย่างไปให้ไกลเกินกว่าตลาด จะตามทันหรือไม่ ‘ตลาดพรหมจารีย์’ จะเป็นตัวอย่างที่สร้างความเจ็บแสบให้แก่เขามากพอ ดูหนังหนังที่ตามกันมาไม่ว่าจะเป็น ‘พยัคฆร้ายไทยฉิบ’ หรือกระทั่ง ‘ขุนศึก’ หนังเรื่องล่าสุดของเขา จึงต้องมบบทลบทที่ไร้อารยะ เป็นการเอาใจตลาดเพื่อประกันความพิศหวังที่เขาจะได้รับ โดยเขาหารู้ไม่ว่าการกระทำเช่นนั้น ไม่ผิดกับการ

ขุนศึก : เสียงร้องของนักรบโบราณ

‘สร้างด้วยมอลบด้วยเท่า’ เท่าไรนัก ขุนศึก เป็นหนังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์สมัยพระนเรศวรมหาราช ทรงประกาศอิสรภาพ ไม่ขึ้นตรงต่อกรุงหงสาวดี โดยการหลั่งอุทกธาราที่เมืองแครง นับแต่ช่วงระยยะเวลานั้นเป็นต้นมา บรรพบุรุษของไทยในอดีตต้องจับดาบ เอาเลือด เอาเนื้อ เอาชีวิตเข้าแลกกับคำว่าอิสรภาพ

ตลอดระยะเวลาสองชั่วโมงเต็มของหนัง ‘ไม้มองเดิม’ ได้ใช้ปลายปากกากำหนดตัวละครในสมัยกรุงศรีอยุธยา ให้เป็นบุคคลที่มีความรักชาติ อย่างเปี่ยมล้นด้วยหัวใจที่ซอตรง ทุกคนอยากเป็นทหารของสมเด็จพระนเรศวร เพียงเพื่อต้องการที่จะปกป้องผืนแผ่นดินไทยให้รอดพ้นจากรุกราน โดยปราศจากสิ่งมอมเมาที่แอบแฝงมากับลมปาก ดังเช่นที่คนบางคนในสมัยนี้กระทำอยู่

สมบัติ เมทะนรับบทเป็นเสมา ลูกตระกูลช่างตัดดาบฝีมือดี ผู้ปรารถนาจะเป็นทหารหาญอย่างแรงกล้า และไปหลงรักเรไร (นัยนา ชววรรณ์) ลูกสาวนายกอง ผู้เปรียบเสมือนแผ่นดินฟ้า ทงที่ตัวเองมีค่าเพียงพินดิน แต่เพราะฝีมือดาบที่ขอดีเยี่ยมและความกล้าหาญชาญชัยและเด็ดเดี่ยว เสมาจึงสามารถนำพินดินชนจรดฟ้าขจัดชนชั้นของความมั่งคั่งได้

นัยนา ชววรรณ์ เป็นเรไรลูกสาวขุนรามเดชะ (สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์) ผู้รักเดี่ยวใจเดี่ยว แม้ว่าจะถูกกีดกันจากผู้เป็นบิดา แต่เรไรก็ยึด

มั่นความรักเป็นสรณะ ยอมตายเสียดีกว่าที่จะถูกประณามว่าเป็นคนหลายใจ ไบหน่าที่อ่อนเยาว์และละเมียดบริสุทธิ์ของนัยนาประกอบกับลีลาที่อ่อนช้อยได้ส่งเสริมนัยนาให้ประทับใจแก่ผู้ชมในเรื่องของความรักได้อย่างอ่อนหวาน

มานพ อัสวเทพ เป็นหัวหน้าผู้บังคับการทหารผู้พ่ายแพ้ต่อเสมาในเชิงดาบจากการประลองฝีมือต่อหน้าทหารนายกองและลูกศิษย์ประจำสำนัก จึงเป็นชนวนสำคัญที่จุดความเคียดแค้นและริษยาให้แก่หัวหน้าผู้บัญชาการ ธีญญรัตน์ โลหะนันท์เป็นเจ้าเรือน้องสาวของเสมา ผู้เกือบเป็นเหยื่อในความโกรธของหัวหน้าผู้บัญชาการ แสดงได้อยู่ในระดับดี แต่บทไม่เด่นและสลักสำคัญอันใดนัก ดาราที่เด่นที่สุดของเรื่องนี้ เห็นจะได้แก่สะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ ดาวร้ายหน้าเหลี่ยมจากจอแก้ว ซึ่งรับบทเป็นขุนรามเดชะ ทหารนายกองผู้แกร่งกร้าวและปฏิบัติต่อลูกสาวตนเองเสมือนนักโทษของจำทงที่รักปานดวงใจ แต่เพราะยึดถือชนชั้น มองเห็นคนยากไร้และไร้สัญาบรรดาศักดิ์กลายเป็นคนไร้เกียรติ

สะอาดเล่นได้ดีจนควรแก่การชมเชย โดยเฉพาะฉากที่คว่ำไม้ตายนัยนาลูกสาวตนเองแล้วหันไม้ทงสีหน้าภายนอกแสดงถึงความโกรธและเคียดแค้นออกมา แต่ก็ไม่วายที่จะซ่อนเอาความขมขื่นและปวดร้าวออกมาอย่างเฉียดกราย ดูเหมือนว่าศักดิ์

จะมองย้อนหลังกลับไปในปี ๑๙๖๒ ปี
ของเหตุการณ์อดีตพลาดไปอย่างไม่
น่าพลาด โดยเฉพาะทรงผมของ

เหล่าตัวละครทั้งหลายจะทันสมัย
นิยมอย่างไม่น่าอภัยให้

แต่หน้าผมเขยเป็นอย่างมากก็
การที่สักกะสามารถนำนิยายที่มีความ
ยาวประมาณ ๑๐ เล่มใหญ่ มาตัดตอน
สร้างเป็นหนังให้เหลือเพียงสองชั่วโมง
เท่านั้น แน่นอนความสมบูรณ์
ย่อมมีไม่เต็มที่ ส่วนฉากบริบทใหญ่
ที่สักกะคุยนักคุยหนา ก็ไม่ถึงกับดี
เด่นอะไรนัก ช้ำยังดูเป็นฉากบริ
ขนาดเล็กเท่านั้นด้วยซ้ำไป

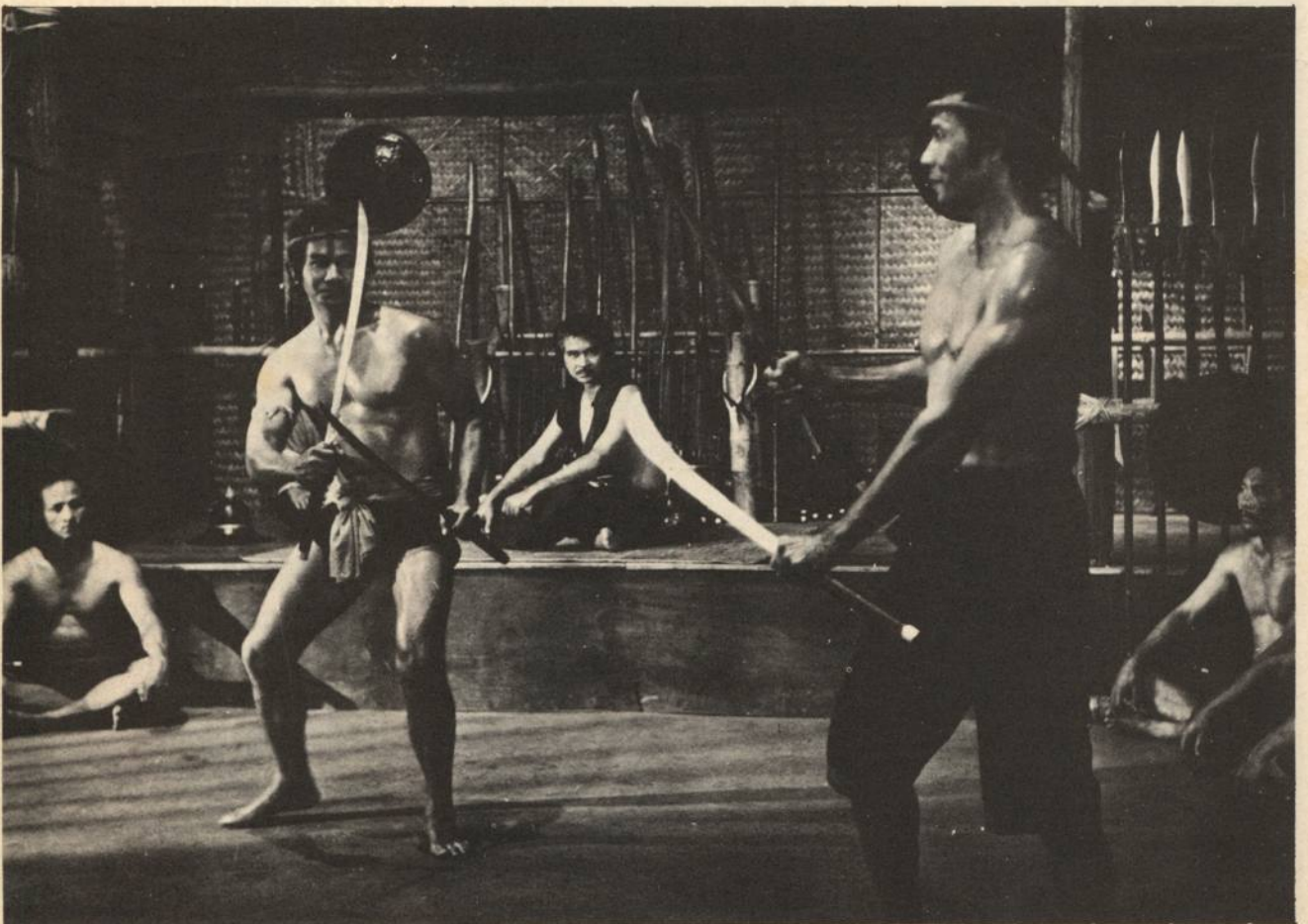
จุดเด่นของ *ขุนศึก* กลับอยู่ที่การ
จัดแสง ที่เป็นธรรมชาติอย่างละเอียด
อ่อน ประกอบกับการวางมุมกล้องที่
พลิกผันแบบสมัยนิยมบรรจงจะให้ดู

แปลกตาและสวยงามในบางตอน
ประกอบกับเพลงประกอบที่ใช้เพลง
ไทยเดิมนำมาสอดใส่อย่างเหมาะสม
กับภาพประกอบของเรื่อง การใช้แสง
สีเพื่อปลุกบรรยากาศเก่า ๆ ร่วมสมัย
ของท้องเรื่องขึ้นในความรู้สึกของผู้
ชม อาทิ ใช้ภาพชัดของดินาตาลชเบย
และสีคอนทราสต์ แยกความแตกต่าง
ของเหตุการณ์ ถึงแม้จะไม่ใช่ของ
ใหม่แล้วสำหรับหนังไทยในสมัยนี้
แต่ก็เป็นองค์ประกอบที่ช่วยประคับ
ประคองให้หนังน่าดูขึ้น ทั้งนี้เพราะ
เนื้อหาไม่มีอะไรมากนัก

ที่น่าสนใจคือ สุภาวี่ เทวกุล
กำลังจะเป็นนักเขียนบทผสมร้อยกา
คนใหม่ หลังจากทีประสบความสำ
เร็จมาแล้วจาก "พยัคฆ์ร้ายไทยลับ"
ใน *ขุนศึก* บทภาพยนตร์ถูกเขียนขึ้น

อย่างกระชับและตั้งใจคำของบุคคล
บางจำพวกอย่างถึงแก่น โดยเฉพาะ
เหตุผลที่เสมาหนัทหารกลายเป็นอา
สาศึกเพราะทนถูกกดขี่จากผู้ที่มี
ตำแหน่งเหนือกว่าไม่ไหว จนต้องระ
เบิดความในใจออกมาในที่สุดว่า "ข้า
ไม่เป็นแล้วทหาร... ข้าไม่เคยได้รับ
ความยุติธรรม" นั่นดูเหมือนว่าจะ
เป็นเสียงร้องกู่ก้องของนักรบโบราณ
ที่เรียกหาความยุติธรรม ซึ่งยังคงตั้ง
ระงมอยู่จนถึงรุ่นลูกรุ่นหลานในสังคม
ที่กำลังฟอนเฟะ และเริ่มนุษยธรรม
เสียดายที่ตอนจบแสดงความปัญญา
อ่อนออกมาด้วยการเล่นเพลงปลักระ
ดม ทั้งนี้เพื่อให้จบตามแบบหนังไทย
ทั้งหลายเหล่าเท่านั้น

นามนต์ อยู่สกุล

ซีเกอร์สัน โฮล์มส์ : น้องชายที่เก่งกว่าพี่

เซอร์ลอค โฮล์มส์ ไปแอบมีน้องชายชื่อซีเกอร์สัน เสียตั้งแต่เมื่อไร คงมีคนทราบคนเดียว กอจิ้น ไวลเดอร์ ผู้แต่งเรื่อง *เพลย์บอย เซอร์ลอค โทม* จิ้น ไวลเดอร์จึงได้แสดงเป็นนายซีเกอร์สันซะเอง

ซีเกอร์สัน โฮล์มส์ เป็นคนขี้อิจฉา อิจฉาแม่กระทั่ง (และโดยเฉพาะ) พี่ชายผู้หล่อของตัวเอง จนกระทั่งไม่ยอมรับว่าพี่ชายชื่อ เซอร์ลอค “พี่ชายผมชื่อ เซียร์ลัค (Sheer Luck)” (ซึ่งแปลว่า “โชคดีแท้ๆ”) ซีเกอร์สันพูดเพื่อยุอาความรู้สึกว่า การที่เซอร์ลอค กลายเป็นคนโด่งดังนั้นเป็นเพียงเรื่องของโชค คนที่เก่งจริงคือ ซีเกอร์สันนั่นเอง ทั้งๆที่ไม่มีใครรู้จัก

เซอร์ลอค โฮล์มส์จะไปสืบสาวเรื่องใดก็ตาม ต้องมี น.พ. วอดสันไปด้วยเสมอ จนกระทั่งนักจิตวิทยาสมัยนี้ได้พยายามวิเคราะห์หว่าเซอร์ลอค โฮล์มส์ เป็น “โฮล์ไมต์” หรือ

เปล่า ฉะนั้นเมื่อซีเกอร์สันต้องรับมอบงานคดีหนึ่งจากพี่ชาย ซีเกอร์สันก็ต้องมีเกลอติดตามไปด้วย

เกลอของซีเกอร์สันชื่อสตีปต์ราวจ เอก ออร์วัลด์ สแตนลีย์ แซกเคอร์ ซึ่งมัลักษณะแตกต่างจากมนุษย์ธรรมดา ตรงที่ตาสองข้างสามารถมองไปคนละทิศทางกัน และหุ้ความสามารถ “เหมือนถ่ายรูป” กล่าวคือ สามารถจำปากกนอนมาถ้าหยอดได้ถูกต้อง ตรงเผงดีกว่าหนังสือพิมพ์หลายฉบับเสียด้วยซ้ำ

ถึงแม้ว่าซีเกอร์สันจะมีเกลอคนสนิทเหมือนดังพี่ชาย แต่รสนิมทางเพศของซีเกอร์สันคงจะไม่เหมือนพี่ชาย เพราะไปหลงเสน่ห์แม่สาวจอมโกหกเจนนี ฮิลล์ ซึ่งโกหกหลอกลวงซีเกอร์สันถึงขนาดบอกว่า ถ้าจะให้พูดความจริงจะต้องปลุกกระดุมอารมณ์ทางเพศของเธอเสียก่อน เมื่อฟังแล้วพอซีเกอร์สันก็เลยลงมือ แต่จะเอามอลงไปที่ไหนเราก็ต้องเดา

เอาเองเพราะว่ามีใครก็ไม่ทราบคิดว่าถ้าเราได้เห็นแอกชั่นตอนนั้น จะทำให้เรากระวนกระวาย อึดอัด เสียผู้เสียคนไปเป็นการใหญ่ อาจเกิดการจลาจลกันทั่วสยามสแควร์ ก็เลยสั่งมาว่า “อย่าดูเลยนะหน” อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่ได้ดูเลยก็จะขาดข้อความสำคัญไปเสียจึงใช้วิธีตัดภาพทิ้ง แล้วให้เราฟังเสียงอย่างเดียว ที่นละซ จินตนาการของเราทำงานหนัก เขากำลังทำอะไรกัน? เปลอๆ จะจินตนาการห่างไกลไปกว่าที่เขาทำกันจริงๆ แล้วใครจะเสียผู้เสียคนกันแน่?

นายซีเกอร์สัน น้องชายที่เก่งกว่าพี่ ได้รับมอบหมายให้ติดตามคนเอกสารสำคัญของ ๗พณฯ รัฐมนตรีต่างประเทศ ซึ่งศาสตราจารย์มอร์ริอาร์ตกำลังประมวลขายให้พวกต่างชาติ (ในเรื่องเดิมศาสตราจารย์มอร์ริอาร์ตเป็นคู่อริสำคัญของเซอร์ลอค โฮล์มส์ ถึงขนาดสามารถกำจัดนักสืบคนเก่งคนนี้ได้ หากแต่ว่าแพนๆ ที่อ่านหนังสือประทั่งกัน อย่างหนักแน่น จนกระทั่งเซอร์อาร์เธอร์ โคนัน ดอยล์ ผู้แต่งเรื่อง เซอร์ลอค โฮล์มส์ ต้องกลับมาเขียน

ต่อ โดยให้พระเอกขวัญใจประชาชน
กินช็อค รอดตายอย่างปาฏิหาริย์)

ศาสตราจารย์มอร์ริอาร์ตนั้นตัวย
เดี่ยวอย่างหนึ่ง กอดต้องทำอะไรเร็วๆ
ทุก ๆ ๒๔ นาที แล้วยังเป็นศาสตราจารย์
ทางคณิตศาสตร์ที่คิดเลขชาติ
สุดในโลก ถ้าเป็นสมยนักพอจะ
อภัยได้เพราะสมยนักพวกศาสตราจารย์
คณิตศาสตร์มีเครื่องคิดเลขไฟฟ้าไว้
ใช้ แต่นั่นสมยนักวิเศษศตวรรษที่
แล้ว ศาสตราจารย์มอร์ริอาร์ตจึงมี
ปัญหา เพราะเมื่อจะเปิดประมูลขาย
เอกสารสำคัญแห่งชาติ พวกต่างชาติ
ที่จะมาชอคันตกลงประมูลเป็นเงินตรา
ของตัวเอง แกะจะไปรู้ได้อย่างไรว่า
ที่ไอร์แลนด์สมยนักประมูลเป็นฟรังค์
มันมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ไอร์แลนด์
ประมูลเป็นรูเบิล

แต่อุปสรรคคนคงเป็นเรื่องขมข
เมื่อเทียบกับการชดชวางของซีเกอร์
สัน โฮล์มส์ซึ่งช่างสังเกตและสามารถ
บ่อนทำลายแผนการร้ายต่าง ๆ ของ
ศ. มอร์ริอาร์ตหนัก (กอดทันทเชอร์
ลอคสะกิดเตือน) โดยอาศัยความ
ร่วมมือจาก ส.ต.อ. แซกเกอร์ และ
ความไม่ร่วมมือของเจนนี ฮัลด์

ในชีวิตจริงสามเกลอนชอ จิน
ไวลเดอร์, มาร์ตี เฟลด์แมน และ
แมดลิน คานัน ตามลำดับ เคยแสดง
ฝีมือกันมาแล้วใน แฟรงเกนสตี ส่วน
เชอร์ลอค โทม นักเป็นหนังที่สนุก
สนานเบาปัญญาดีพอสมควร อาจไม่
ตลกเท่าแฟรงเกนสตี แต่ก็ยังคง
เจริญรอยตามในแง่ของการล้อเลียน
อย่างไรความเคารพนับถือ ขอบยา
ให้การเชนเชอร์ที่ถูกกคนดูทำให้
อารมณ์เสียแล้วกัน

ไมตรี อิงภากรณ

เกร็ดหนึ่ง

เพลย์บอย เชอร์ลอค โทม The
Adventures of Sherlock
Holmes' Smarter Brother
(สยาม)/จิน ไวลเดอร์ เขียนและ
กำกับ/ริชาด เอ. รอท อำนวยการ
สร้าง/เจอร์รี่ ทีเชอร์ ถ่าย/จิม
คลาร์ก ลำดับภาพ/จอห์น มอร์ริส
แต่งเพลง/จิน ไวลเดอร์, แมดลิน
คานัน, มาร์ตี เฟลด์แมน, คอม
เดอ ลูส, ลีโอ แมคเคิร์น นำ
แสดง/สร้าง ๒๕๑๘/ยาวประมาณ
๕๐ นาที ภาพบางตอนถูกเชน
เชอร์

ถึงอายุชาติเพื่อนรัก

รู้ข่าวแล้วใช่ไหมว่าเขาเลื่อนอวไปอยู่ที่กองบัญชาการทหารสูงสุดแล้ว อวบอกพี่เขยลอตงนานแล้วว่าทำไมมันต้องแต่งตั้งอวเป็นรองผบ.ทบ. อัยพวกนายทหารเพื่อน ๆ เรา มันไม่ยอมพูดกับอวกัน วันนั้นอวไปเคารพศพภักดิ์ พวกมันอยู่ในห้องด้วยกันกับอวมันทำขังกับว่าอวเป็นขมทูต มาหาภักดิ์อย่างใจอย่างงั้น

อวบอกพี่มาดตั้งแต่ตอนนั้นว่าตอนที่สวนพลไม่อยู่นั้นนะ เราควรจะทำรูปประหารเสียก็ไม่มีใครเชื่อ มัวแต่รี ๆ รอ ๆ กันอยู่เสียที่ฉิบหาย กลัวพวกภักดิ์มันทำไม ประเสริฐหรือก็กินเหล้าเมาขำเป ไม่มีทางต่อกรเราได้ คนอื่นก็อย่างงั้นอย่างงั้น

พี่เขยลอตมคนเขาบอกว่าอันที่จริงตงอวชนไปครั้งที่แล้วนั้นที่จริงไม่ได้รักใครอะไรอวจริงหรือ แต่เพียงแต่ต้องการจะให้อวไปทำลายพวกภักดิ์เขาเท่านั้น

จริงๆ แล้วพี่เขยลอตอยากได้ไพฑูริย์มากกว่า สวนพลนั้นไม่ชอบหน้าอว อวรู้ดี ที่เขินรับข้อเสนอของพี่เขยลอตนั้นนะก็เพราะอยากให้พวกเราตีกันเองมากกว่าอย่างอื่น ชาติอย่าคิดว่าอวเชื่อข่าวลือว่า พี่เขยลอตเพียงแต่จะคิดแกล้งภักดิ์แล้วเลยใช้อว อวเองหมั่นไส้พวกเจ้าวและโชติมาก ดัดจริตทนจะลาออกจากการกันบ้างละถือว่าเสียศักดิ์ศรี บัดไซ อวรู้ไส้ เจ้าเกรงศักดิ์คนนั้นจะคิดจะมาเป็นใหญ่ในกองบัญชาการทหารสูงสุดอีกเพราะว่าพี่เออชของ

มันจะกลับมาใหม่ พออวขึ้นมามันเลยวะใหญ่ ชาติเอ๊ย ลอนนั้นจะคงรยกันคราวนี้แหละวะ ไปเป็นรัฐมนตรีอุตสาหกรรม เขาย้ายอวคราวนี้จะว่าอย่างไรเองสารภาพตรงๆ ก็ได้ก็อยากจะเป็นใหญ่ในแผ่นดินกับเขา อวนึกดูอวลาพามาไม่แต่งตั้งอว เมื่อก่อนมันทางเป็นใหญ่ในแผ่นดินมากกว่า เสียใจฉิบหาย อวเองนั้นใช้ว่าไม่เคยติดต่อกับภักดิ์เขาแต่ตอนหลัง ๆ นั้นอวก็ลอลกับพี่เขยจะมอดกว่าพวกเจ้าภักดิ์

ข่าวลือออกข่าวอวก็อยากให้ลอรบุรีเอาไว้ เพราะเสียมันหนาอยู่ ข่าวลือมันว่าอย่างงั้นว่า เข่ากั้นว่าอันที่จริงเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นหยุดเป็นคนที่คิดให้ไม่ใช่เจ้าไพฑูริย์เข่าว่ากั้นว่าพวกลอลโดยเฉพาะตัวลอนนั้นชอบเจ้าหยุดเป็นพิเศษ เพราะเจ้าหยุดนั้นอ่านหนังสือขำมากมันเป็นคนคิดลึก ชายพอๆกับลอล อันที่จริงลอนเองเป็นคนอยากได้เจ้าหยุดคนเป็นผู้บัญชาการคนต่อไป แต่ตอนนั้นลอรูตว่าคนของเจ้าภักดิ์จะมาวิน นอกจากจะมีเรื่องทะเลาะกันเสียก่อน เมื่อเรื่องทะเลาะกันเสียก่อน ก็ต้องหากคนกลางๆ มาแทน เจ้าหยุดเห็นจะเป็นคนนั้นแน่ ไม่เคยแสดงตัวเข้าข้างไหน ยมระรินฟันเต็มปากเข้าไหนเข้าได้

ถามจริงๆ ว่า จริงหรือเปล่าไหนๆ อวก็กระเด็นไปแล้ว อยาลมแฉะมาบอกกันบ้าง กระทรวงลอกก็ไม่ห่างจากที่ทำงานใหม่อว แฉะมาบ้างนะโว้ย อวนั้นนะสูเสมอว่าแต่ลอลกับพี่เขยของลอนนั้นจะเอาอย่างไรก็ตาม

มายเนม อีส เกลวเวอ

ฉบับพิเศษ ๒๖๖๐ ประจำปีที่ ๓
วันที่ ๒-๓ มีนาคม ๒๕๒๕ ๒๖ หน้า ๒๖ บาท

**จุด
จุด**

สัมภาษณ์
**สมเด็จพระเมธีนาเรอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา**

เลือกกัน: ทหาร มีคนจับผิดที่รัฐสภา
แต่ยังมีคนจับผิดที่
ห้องเสด็จองค์แสด : หากทูลถามเสด็จองค์เสด็จผู้พี่นางสาว?

**จุด
จุด**

สัมภาษณ์ : พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
เมื่อครั้งเสด็จประพาสต่างประเทศ
พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

ฉบับพิเศษ ๒๖๖๐ ประจำปีที่ ๓
วันที่ ๒-๓ มีนาคม ๒๕๒๕ ๒๖ หน้า ๒๖ บาท

**จุด
จุด**

สัมภาษณ์ : เจ้าสุภานุวงศ์
คลื่นใต้น้ำในวงการตำรวจ
โชน ก้าวเพชร : ฆูยั้งใหญ่
รัฐสภา :
เส้นทางที่ถูกปิดบองฝ่ายซ้าย

ฉบับพิเศษ ๒๖๖๐ ประจำปีที่ ๓

ฉบับพิเศษ ๒๖๖๐ ประจำปีที่ ๓
วันที่ ๒-๓ มีนาคม ๒๕๒๕ ๒๖ หน้า ๒๖ บาท

**จุด
จุด**

สัมภาษณ์ : สวัสดิ์ ไชยคุณา
ศูนย์อาชีพ: ออกโรง...
มีใครอยู่เบื้องหลัง
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย...
ถ้าไม่จับตัวลี้ภัย

20 มีนาคม

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

มุ่งสืบพิศความจริง

แบกแดด-เมืองนินยาายปรัมปรา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม การบินไทยบินสู่นครหลวงต่างๆ ในยุโรป
ด้วยเส้นทางบินสายใหม่ คือบินผ่านแบกแดด ทุกวันอังคาร,
พฤหัสบดี, ศุกร์ และเสาร์

แบกแดด เมืองหลวงเก่าแก่ของประเทศอิรัก ที่มาแห่งนินยาายปรัมปรา
อันลือชื่อ เช่น อลาคินกับตะเกียงวิเศษ, อาดีบาบา และ 1001 ทิวา
หรือมีเจนนันท่านจะเลือกบินผ่านการจราจรวันจันทร์ และพฤหัสบดีได้
สอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักงานการบินไทยหรือตัวแทนจำหน่ายทั่วไป

รักคุณเท่าฟ้า

Thai
บริษัท การบินไทย จำกัด